

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/1165 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 15
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1166 z dnia 17 maja 2016 r. zmieniające załącznik X do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do warunków zakupu buraków w sektorze cukru od dnia 1 października 2017 r. 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1167 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzonego na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei 19

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1168 z dnia 18 lipca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 25

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1169 z dnia 18 lipca 2016 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenie na przywóz złożone w okresie od dnia 1 do dnia 7 lipca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 341/2007 na czosnek	27
--	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady (UE) 2016/1170 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony, w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz ustanowienia specjalistycznych grup roboczych	29
★ Decyzja Rady (UE) 2016/1171 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmian załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG	38
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1172 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger)	106
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1173 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga	108
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1174 z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie warunków pozwolenia na produkt biobójczy zawierający difenakum, zgłoszonych przez Hiszpanię zgodnie z art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4380) ⁽¹⁾	110
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1175 z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie warunków pozwolenia na produkt biobójczy zawierający spinosad zgłoszonych przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4385) ⁽¹⁾	113
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1176 z dnia 18 lipca 2016 r. kończąca częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii	115

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy Komisji (UE) 2016/844 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 141 z 28.5.2016)	117
---	-----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2016/1164

z dnia 12 lipca 2016 r.

ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecne priorytety polityczne dotyczące międzynarodowego opodatkowania wskazują na konieczność zapewnienia, aby podatki były płacone w miejscu, gdzie są generowane zyski i wytwarzana jest wartość. Konieczne jest zatem przywrócenie zaufania do systemów podatkowych jako sprawiedliwych mechanizmów i umożliwienie rządów rzeczywistego utrzymania suwerenności podatkowej. Te nowe cele polityczne zostały przełożone na zalecenia dotyczące konkretnych działań w ramach inicjatywy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dotyczącej przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła te prace w swoich konkluzjach z dnia 13–14 marca 2013 r. i 19–20 grudnia 2013 r. Wychodząc naprzeciw potrzebie zapewnienia sprawiedliwszego opodatkowania, Komisja opublikowała w dniu 17 czerwca 2015 r. komunikat, w którym przedstawiła plan działania na rzecz sprawiedliwego i skutecznego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej.
- (2) Sprawozdania końcowe OECD dotyczące 15 działań służących zwalczaniu erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, zostały podane do wiadomości publicznej w dniu 5 października 2015 r. Rada z zadowoleniem przyjęła wyniki przedstawione w tych dokumentach w swoich konkluzjach z dnia 8 grudnia 2015 r. W konkluzjach Rady zaakcentowano konieczność znalezienia na szczeblu UE wspólnych, lecz elastycznych rozwiązań, które byłyby spójne z wnioskami OECD dotyczącymi erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków. Ponadto w konkluzjach poparto skuteczne, szybkie i skoordynowane wdrożenie na szczeblu UE środków służących przeciwdziałaniu erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków, i stwierdzono, że dyrektywy UE powinny, w stosownych przypadkach, być preferowanym narzędziem wdrażania na szczeblu UE wniosków OECD dotyczących przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków. W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne jest co najmniej, aby państwa członkowskie wywiązały się ze swoich zobowiązań w ramach przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków oraz – w szerszym zakresie – podjęły działania zniechęcające do praktyk unikania opodatkowania oraz zapewniające sprawiedliwe i efektywne opodatkowanie w Unii, w wystarczająco jednolity i skoordynowany sposób. W przypadku rynku, który tworzą ściśle powiązane ze sobą gospodarki, konieczne jest przyjęcie wspólnego podejścia strategicznego i skoordynowanie działań, aby poprawić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zmaksymalizować pozytywne efekty inicjatywy przeciwdziałającej erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków. Co więcej, tylko wspólne ramy mogą zapobiec fragmentacji rynku oraz zlikwidować istniejące obecnie niedopasowania i zakłócenia na rynkach. Ponadto

⁽¹⁾ Dz.U. C z, s..⁽²⁾ Dz.U. C z, s..

krajowe środki wykonawcze zgodne ze wspólną dla całej Unii strategią dałyby podatnikom pewność prawa w kwestii zgodności tych środków z przepisami unijnymi.

- (3) Konieczne jest ustanowienie przepisów, aby podnieść przeciętny poziom ochrony przed agresywnym planowaniem podatkowym na rynku wewnętrznym. Ponieważ przepisy te będą musiały pasować do 28 odrębnych systemów podatku od osób prawnych, powinny one ograniczać się do przepisów ogólnych i pozostawiać kwestie ich wdrożenia w gestii państw członkowskich, które są w stanie lepiej określić szczegółowe elementy tych przepisów w sposób optymalnie odpowiadający ich systemowi podatku od osób prawnych. Ten cel można osiągnąć poprzez ustanowienie minimalnego poziomu ochrony krajowych systemów podatku od osób prawnych w celu przeciwdziałania praktykom unikania opodatkowania w całej Unii. Konieczne jest zatem skoordynowanie działań państw członkowskich w zakresie wdrożenia wyników prac dotyczących 15 działań OECD służących zwalczaniu erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, tak aby rynek wewnętrzny jako całość był w stanie skuteczniej przeciwdziałać praktykom unikania opodatkowania. W związku z tym niezbędne jest określenie wspólnego minimalnego poziomu ochrony rynku wewnętrznego w określonych dziedzinach.
- (4) Należy ustanowić przepisy mające zastosowanie do wszystkich podatników podlegających podatkowi od osób prawnych w państwie członkowskim. Z uwagi na to, że wiązałoby się to z koniecznością włączenia do zakresu dyrektywy szerszej gamy podatków krajowych, nie jest wskazane rozszerzanie zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy na podmioty niepodlegające podatkowi od osób prawnych w państwie członkowskim, tj. w szczególności na podmioty transparentne podatkowo. Przepisy te powinny mieć również zastosowanie do stałych zakładów podatników będących osobami prawnymi, które mogą znajdować się w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich. Podatnicy będący osobami prawnymi mogą być rezydentami do celów podatkowych w państwie członkowskim lub mogli zostać utworzeni na podstawie prawa państwa członkowskiego. Stałe zakłady podmiotów będących rezydentami do celów podatkowych w państwie trzecim również powinny być objęte tymi przepisami, jeżeli znajdują się w co najmniej jednym państwie członkowskim.
- (5) Konieczne jest ustanowienie przepisów przeciwdziałających erozji baz podatkowych na rynku wewnętrznym i przenoszeniu zysków poza obszar rynku wewnętrznego. Aby pomóc w osiągnięciu tego celu, wymagane jest wprowadzenie przepisów w następujących dziedzinach: ograniczenie możliwości odliczania odsetek; opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu (*exit taxation*); przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania; zasady dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych; oraz zasady przeciwdziałające rozbieżnościom w kwalifikacji struktur hybrydowych. W przypadku gdy stosowanie tych przepisów prowadzi do podwójnego opodatkowania, podatnicy powinni mieć prawo do odliczeń z tytułu podatku zapłaconego w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim, w zależności od przypadku. Przepisy nie powinny mieć zatem za wyłączny cel przeciwdziałania praktykom unikania opodatkowania, ale powinny również zapobiegać tworzeniu nowych przeszkód dla rynku, takich jak podwójne opodatkowanie.
- (6) Dążąc do zmniejszenia swoich globalnych zobowiązań podatkowych, grupy przedsiębiorstw coraz częściej przyczyniają się do erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków w drodze nadmiernych płatności z tytułu odsetek. Ograniczenie możliwości odliczania odsetek jest niezbędne, aby zniechęcić do takich praktyk poprzez ograniczenie prawa podatników do odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego. Konieczne jest zatem określenie wskaźnika odliczeń, który będzie uwzględniał podlegający opodatkowaniu wynik finansowy podatnika przed odsetkami, opodatkowaniem, deprecjacją i amortyzacją (EBITDA). Państwa członkowskie mogłyby obniżyć ten wskaźnik lub nakładać ograniczenia czasowe lub kwotowe na nierozliczone koszty finansowania zewnętrznego, które można przenieść na przyszłe lub poprzednie okresy rozliczeniowe, aby zapewnić wyższy poziom ochrony. Z racji tego, że celem jest ustanowienie minimalnych standardów, państwa członkowskie mogłyby przyjąć środek alternatywny odnoszący się do wyniku finansowego podatnika przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT) i ustalony w sposób równoważny ze wskaźnikiem opartym na EBITDA. Oprócz przewidzianego niniejszą dyrektywą ograniczenia możliwości odliczania odsetek, państwa członkowskie mogłyby również stosować ukierunkowane przepisy przeciwdziałające wewnątrzgrupowemu finansowaniu dłużnemu, w szczególności dotyczące niedostatecznej kapitalizacji. Przychody zwolnione z podatku nie powinny być kompensowane kosztami finansowania zewnętrznego podlegającymi odliczeniu. Wynika to z faktu, że przy określaniu maksymalnej wysokości odsetek, które mogą być odliczone, należy uwzględnić wyłącznie dochód podlegający opodatkowaniu.
- (7) Jeżeli podatnik wchodzi w skład grupy składającej wymagane ustawowo skonsolidowane sprawozdania finansowe, zadłużenie całej grupy na poziomie ogólnosiwiatowym może być wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu podatnikom prawa do odliczenia wyższych kwot nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego. Właściwe może być również ustanowienie przepisów dotyczących zasady wystarczającego kapitału własnego, na podstawie których ograniczenie możliwości odliczania odsetek nie ma zastosowania, jeżeli przedsiębiorstwo może wykazać, że wskaźnik jego kapitału własnego w stosunku do aktywów ogółem jest zasadniczo równy lub wyższy niż odnośny wskaźnik dla grupy. Ograniczenie możliwości odliczania odsetek powinno mieć zastosowanie do nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego podatnika, niezależnie od tego, czy źródłem tych kosztów jest dług zaciągnięty w kraju, w innym państwie członkowskim Unii lub w państwie trzecim, czy też źródłem tych kosztów są strony trzecie, przedsiębiorstwa powiązane lub inne podmioty wewnątrz grupy. W przypadku gdy w skład grupy wchodzi więcej niż jeden podmiot w państwie członkowskim, to państwo członkowskie może wziąć pod uwagę ogólną pozycję wszystkich podmiotów wchodzących w skład grupy w tym samym państwie, łącznie z systemem opodatkowania odrębnych podmiotów, aby umożliwić

transfer zysków lub wartości odsetek między podmiotami w ramach grupy, przy stosowaniu zasad ograniczających możliwość odliczania odsetek.

- (8) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i związane z przestrzeganiem przepisów, nie zmniejszając przy tym ich skutku podatkowego, właściwe może być ustanowienie zasady „bezpiecznej przystani”, tak aby odsetki netto zawsze podlegały odliczeniu do określonej kwoty, gdy prowadzi to do wyższego odliczenia niż w przypadku zastosowania wskaźnika opartego na EBITDA. Państwa członkowskie mogłyby obniżyć ustalony próg pieniężny w celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony swojej krajowej bazy podatkowej. Z uwagi na to, że erozja bazy podatkowej i przenoszenie zysków odbywają się głównie w drodze nadmiernych płatności odsetek pomiędzy podmiotami będącymi przedsiębiorstwami powiązаныmi, trzeba umożliwić wyłączenie podmiotów niezależnych z zakresu stosowania ograniczenia możliwości odliczania odsetek biorąc pod uwagę ryzyka unikania opodatkowania są ograniczone. Aby ułatwić przejście do nowego ograniczenia możliwości odliczania odsetek, państwa członkowskie mogłyby wprowadzić zasadę praw nabytych, która obejmowałaby istniejące pożyczki, o ile ich warunki nie zostaną później zmodyfikowane, tzn. w przypadku późniejszej modyfikacji zasada praw nabytych nie miałaby zastosowania do zwiększenia kwoty pożyczki lub przedłużenia terminu jej spłaty, tylko była ograniczona do pierwotnych warunków pożyczki. Bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa, państwa członkowskie mogłyby również wyłączać nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych z tytułu pożyczek wykorzystywanych do finansowania długoterminowych projektów z zakresu infrastruktury publicznej, mając na uwadze fakt, że takie uzgodnienia dotyczące finansowania niosą ze sobą niewielkie lub zerowe ryzyka w zakresie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków. W tym kontekście państwa członkowskie powinny odpowiednio wykazać, że uzgodnienia finansowe na potrzeby projektów z zakresu infrastruktury publicznej posiadają szczególne cechy uzasadniające takie podejście, w odróżnieniu od innych uzgodnień w zakresie finansowania podlegających ograniczeniu.
- (9) Ogólnie przyjmuje się, że przedsiębiorstwa finansowe, tj. instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń, powinny również podlegać ograniczeniom dotyczącym możliwości odliczania odsetek, jednak równie powszechne jest stanowisko, że te dwa sektory wymagają bardziej indywidualnego podejścia z uwagi na ich szczególną charakterystykę. Jako że dyskusje na ten temat prowadzone w kontekście międzynarodowym i unijnym nie przyniosły jeszcze zadowalających rozstrzygnięć, nie jest w tej chwili możliwe ustanowienie szczegółowych przepisów dla sektorów finansowego i ubezpieczeniowego, w związku z czym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyłączenia ich z zakresu stosowania przepisów dotyczących ograniczenia możliwości odliczania odsetek.
- (10) Podatki od niezrealizowanych zysków kapitałowych mają na celu zapewnienie, aby w przypadku przeniesienia przez podatnika aktywów lub rezydencji podatkowej poza jurysdykcję podatkową danego państwa, państwo to mogło opodatkować wartość ekonomiczną ewentualnych zysków kapitałowych osiągniętych na jego terytorium, chociaż zyski te nie zostały jeszcze zrealizowane w chwili dokonania zmiany jurysdykcji podatkowej. Konieczne jest zatem określenie, w jakich przypadkach podatnicy podlegają przepisom dotyczącym takiego opodatkowania, a przenoszone przez nich aktywa są opodatkowywane z tytułu uzyskanych, ale jeszcze niezrealizowanych zysków kapitałowych. Pomocne jest także sprecyzowanie, że przeniesienie aktywów, w tym gotówki, pomiędzy jednostką dominującą a jednostkami zależnymi wykracza poza zakres przewidywanej zasady dotyczącej opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu. Aby obliczyć te kwoty, niezbędne jest ustalenie wartości rynkowej przenoszonych aktywów w momencie dokonania zmiany jurysdykcji przez te aktywa w oparciu o zasadę ceny rynkowej. Aby zapewnić zgodność tej zasady ze stosowaniem metody zaliczenia, wskazane jest umożliwienie państwom członkowskim odniesienia się do momentu, w którym prawo do opodatkowania przenoszonych aktywów zostaje utracone. Prawo do opodatkowania powinno być określane na szczeblu krajowym. Trzeba także zapewnić państwu przyjmującemu możliwość zakwestionowania wartości przenoszonych aktywów ustalonej przez państwo opuszczane, gdy wartość ta nie odzwierciedla takiej wartości rynkowej.

Państwa członkowskie mogłyby w tym celu korzystać z istniejących mechanizmów rozstrzygania sporów. Wewnątrz Unii konieczne jest uregulowanie kwestii związanych ze stosowaniem opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu i przedstawienie warunków, które muszą być przestrzegane, aby zapewnić zgodność z prawem unijnym. W takich sytuacjach podatnicy powinni mieć prawo niezwłocznie zapłacić wskazaną kwotę podatku od niezrealizowanych zysków kapitałowych albo odroczyć płatność kwoty podatku, płacąc ją w ratach przez okres kilku lat, ewentualnie z naliczeniem odsetek i po przedstawieniu gwarancji. Państwa członkowskie mogłyby w tym celu żądać od zainteresowanych podatników umieszczenia niezbędnych informacji w deklaracji. Podatek od niezrealizowanych zysków kapitałowych nie powinien być pobierany, w przypadku gdy: operacja przeniesienia aktywów ma charakter tymczasowy, a dane aktywa mają powrócić do państwa członkowskiego podmiotu przenoszącego; gdy przeniesienie jest dokonywane w celu spełnienia ostrożnościowych wymogów kapitałowych lub na potrzeby zarządzania płynnością; lub w przypadku transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub aktywów przekazywanych jako zabezpieczenie.

- (11) Przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania są włączane do systemów podatkowych, aby zwalczać nadużycia podatkowe, w odniesieniu do których nie zostały jeszcze przyjęte specjalnie ukierunkowane przepisy. Przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania służą zatem wypełnianiu luk, ale nie powinny mieć wpływu na możliwość stosowania szczegółowych przepisów w zakresie przeciwdziałania nadużyciom. W Unii przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania powinny mieć zastosowanie do uzgodnień, które nie są rzeczywiste; we wszystkich pozostałych przypadkach podatnik powinien mieć swobodę wyboru takiej struktury podatkowej, która jest najbardziej efektywna z punktu widzenia prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Ważne

jest również zapewnienie jednolitego stosowania przepisów ogólnych przeciw unikaniu opodatkowania w sytuacjach wewnątrzkrajowych, w obrębie Unii i w relacjach z państwami trzecimi, tak aby ich zakres i wyniki stosowania były takie same zarówno w przypadku sytuacji wewnętrznych, jak i transgranicznych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania kar, w przypadku gdy zastosowanie mają przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania. Przy ocenie, czy dane uzgodnienie należy uznać za nierzeczywiste, powinno być możliwe rozważenie przez państwa członkowskie wszystkich ważnych względów ekonomicznych, w tym działalności finansowej.

- (12) W wyniku stosowania zasad dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych dochody kontrolowanej jednostki zależnej, która jest nisko opodatkowana, są przypisywane z powrotem jej jednostce dominującej. Jednostka dominująca podlega wówczas opodatkowaniu z tytułu takiego przypisanego dochodu w państwie, w którym jest rezydentem do celów podatkowych. W zależności od priorytetów politycznych zainteresowanego państwa zasady dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych mogą być ukierunkowane na całą nisko opodatkowaną jednostkę zależną, konkretne kategorie dochodów lub też mogą się ograniczać tylko do dochodu, który został w sposób sztuczny skierowany do tej jednostki zależnej. W szczególności, w celu zapewnienia, że zasady dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych stanowią proporcjonalną odpowiedź na problem erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków, niezwykle ważne jest, by państwa członkowskie ograniczające swoje regulacje w tym zakresie do dochodu, który został sztucznie przekierowany do jednostki zależnej, precyzyjnie ukierunkowały przepisy tak, by miały zastosowanie do sytuacji, w których większość funkcji decyzyjnych, które wygenerowały przekierowany dochód na poziomie kontrolowanej jednostki zależnej, jest wykonywana w państwie członkowskim podatnika. Aby ograniczyć obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów, należy również dopuścić, by te państwa członkowskie zwolniły niektóre podmioty o niskich zyskach lub niskiej marży zysku, z którymi wiąże się mniejsze ryzyko unikania opodatkowania. W związku z tym zasadami dotyczącymi kontrolowanych spółek zagranicznych należy również obciążyć zyski stałych zakładów, jeżeli zyski te nie podlegają opodatkowaniu lub są zwolnione z podatku w państwie członkowskim podatnika. Nie ma jednak potrzeby opodatkowania, zgodnie z zasadami dotyczącymi kontrolowanych spółek zagranicznych, zysków stałych zakładów, którym na podstawie przepisów krajowych nie przysługuje zwolnienie z podatku, ponieważ zakłady te są traktowane tak jakby były kontrolowanymi spółkami zagranicznymi. Aby zapewnić wyższy poziom ochrony, państwa członkowskie mogłyby obniżyć próg kontroli lub zastosować wyższy próg do celów porównania faktycznie zapłaconego podatku od osób prawnych z podatkiem od osób prawnych, który zostałby pobrany w państwie członkowskim podatnika. Dokonując transpozycji zasad dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych do prawa krajowego, państwa członkowskie mogłyby stosować wystarczająco wysoki próg obejmujący część stawki podatku.

Pożądane jest objęcie tymi zasadami zarówno sytuacji dotyczących państw trzecich, jak i sytuacji wewnątrz Unii. Aby zapewnić przestrzeganie podstawowych wolności, określenie kategorii dochodu powinno być powiązane z ustanowieniem wyłączenia, odnoszącego się do ekonomicznej istoty transakcji, mającego na celu ograniczenie – w obrębie Unii – skutków stosowania tych zasad do przypadków, w których kontrolowana spółka zagraniczna nie prowadzi istotnej działalności gospodarczej. Ważne jest, by administracje podatkowe i podatnicy współpracowali ze sobą w celu zgromadzenia informacji o stosownych faktach i okolicznościach pozwalających ustalić, czy zastosowanie ma wyłączenie odnoszące się do ekonomicznej istoty transakcji. Należy dopuścić, by przy transponowaniu do prawa krajowego zasad dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych państwa członkowskie mogły stosować białe, szare lub czarne listy państw trzecich, które byłyby sporządzane na podstawie określonych kryteriów przewidzianych w niniejszej dyrektywie, mogących obejmować poziom stawki podatku od osób prawnych, lub by mogły stosować białe listy państw członkowskich opracowane na tej podstawie.

- (13) Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych wynikają z odmiennej klasyfikacji prawnej płatności (instrumentów finansowych) lub podmiotów, a różnice te ujawniają się w przypadku interakcji pomiędzy systemami prawnymi dwóch różnych jurysdykcji. Takie rozbieżności prowadzą często do podwójnych odliczeń (tzn. odliczeń w obu państwach) lub do odliczenia dochodu w jednym państwie bez włączenia go do podstawy opodatkowania w drugim państwie. Aby zneutralizować skutki takich rozbieżności, konieczne jest ustanowienie przepisów stanowiących, że jedna z dwóch jurysdykcji, których dotyczą rozbieżności, powinna odmówić odliczenia płatności prowadzącej do takiego wyniku. W tym kontekście warto doprecyzować, że środki służące przeciwdziałaniu rozbieżnościom w kwalifikacji struktur hybrydowych w niniejszej dyrektywie mają na celu rozwiązanie sytuacji, w których rozbieżność wynika z różnic w kwalifikacji prawnej danego instrumentu finansowego lub podmiotu, i że nie mają one wywrzeć wpływu na ogólne cechy systemu podatkowego danego państwa członkowskiego. Pomimo faktu, że państwa członkowskie uzgodniły na forum Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) wytyczne dotyczące sposobu traktowania do celów podatkowych podmiotów hybrydowych i stałych zakładów hybrydowych wewnątrz Unii oraz sposobu traktowania do celów podatkowych podmiotów hybrydowych w relacjach z państwami trzecimi, nadal istnieje konieczność uchwalenia wiążących przepisów. Zasadnicze znaczenie ma dalsze prowadzenie prac nad rozbieżnościami w kwalifikacji struktur hybrydowych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, a także nad innymi rozbieżnościami tego typu, np. z udziałem stałych zakładów.
- (14) Należy doprecyzować, że wdrożenie przepisów mające na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania zawartych w niniejszej dyrektywie nie powinno mieć wpływu na obowiązek przestrzegania przez podatnika zasady ceny rynkowej ani na prawo państwa członkowskiego do skorygowania w górę zobowiązania podatkowego zgodnie z zasadą ceny rynkowej, w stosownych przypadkach.

- (15) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Do przetwarzania danych osobowych prowadzonego w ramach niniejszej dyrektywy stosuje się prawo do ochrony danych osobowych zgodnie z art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (16) Z uwagi na fakt, że jednym z kluczowych celów niniejszej dyrektywy jest zwiększenie odporności całego rynku wewnętrznego na transgraniczne praktyki unikania opodatkowania, celu tego nie można w wystarczającym stopniu osiągnąć w drodze samodzielnych działań podejmowanych przez państwa członkowskie. Krajowe systemy podatku od osób prawnych nie są jednolite, w związku z czym działania podejmowane niezależnie przez państwa członkowskie doprowadziłyby tylko do powielenia obecnej fragmentacji rynku wewnętrznego w zakresie podatków bezpośrednich. Sprzyjałoby to zatem utrwaleniu obecnych niewydolności i zakłóceń w przypadku interakcji pomiędzy różnymi środkami krajowymi. Doprowadziłoby to do braku koordynacji działań. Natomiast ze względu na fakt, że duża część niewydolności na rynku wewnętrznym prowadzi zasadniczo do problemów o charakterze transgranicznym, środki naprawcze należy przyjąć na poziomie Unii. Decydujące znaczenie ma w związku z tym przyjęcie rozwiązań, które są efektywne w przypadku całego rynku wewnętrznego, a cel ten można skuteczniej osiągnąć na poziomie Unii. W związku z powyższym Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. Ustanawiając minimalny poziom ochrony rynku wewnętrznego, niniejsza dyrektywa ma na celu jedynie zapewnienie – w minimalnym niezbędnym zakresie – koordynacji działań wewnątrz Unii, aby umożliwić realizację jej celów.
- (17) Komisja powinna ocenić wdrożenie niniejszej dyrektywy cztery lata po jej wejściu w życie i przedstawić Radzie stosowne sprawozdanie. Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji wszelkie informacje, które są niezbędne do tej oceny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich podatników, którzy podlegają opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych w co najmniej jednym państwie członkowskim, w tym do znajdujących się w co najmniej jednym państwie członkowskim stałych zakładów podmiotów będących rezydentami do celów podatkowych w państwie trzecim.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „koszty finansowania zewnętrznego” oznaczają wydatki z tytułu odsetek od wszystkich form zadłużenia, inne koszty ekonomicznie równoważne odsetkom i wydatki poniesione w związku z pozyskiwaniem finansowania, zgodnie z definicją w prawie krajowym, w tym – choć nie tylko – płatności w ramach pożyczek partycypacyjnych, odsetki kalkulacyjne z tytułu takich instrumentów jak obligacje zamienne i obligacje zerokuponowe, kwoty w ramach alternatywnych uzgodnień dotyczących finansowania, takich jak finansowanie typu islamskiego, element odsetkowy finansowania w przypadku płatności z tytułu leasingu finansowego, odsetki skapitalizowane ujęte w wartości bilansowej danego składnika aktywów, lub amortyzacja skapitalizowanych odsetek, kwoty określane przez odniesienie do zwrotu z finansowania w ramach zasad dotyczących ustalania cen transferowych, w stosownych

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

przypadkach, kwoty odsetek nominalnych w ramach instrumentów pochodnych lub uzgodnień dotyczących zabezpieczenia związanych z finansowaniem zewnętrznym, z którego korzysta dany podmiot, określone zyski i straty z tytułu różnic kursowych wynikające z zaciągniętych pożyczek i instrumentów związanych z pozyskiwaniem finansowania, opłaty gwarancyjne związane z uzgodnieniami dotyczącymi finansowania, opłaty związane z uzgodnieniami i podobne koszty związane z zaciąganiem pożyczek;

- 2) „nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego” oznacza kwotę, o którą podlegające odliczeniu koszty finansowania zewnętrznego ponoszone przez podatnika przewyższają podlegające opodatkowaniu przychody z odsetek i inne równoważne ekonomicznie, podlegające opodatkowaniu przychody, które podatnik otrzymuje zgodnie z prawem krajowym;
- 3) „okres rozliczeniowy” oznacza rok podatkowy, rok kalendarzowy lub dowolny inny odpowiedni okres do celów podatkowych;
- 4) „przedsiębiorstwo powiązane” oznacza:
 - a) podmiot, w którym podatnik posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział w postaci praw głosu lub własności kapitału w wysokości co najmniej 25 %, lub od którego ma prawo otrzymać co najmniej 25 % jego zysków;
 - b) osobę fizyczną lub podmiot, którzy w podatniku posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, udział w postaci praw głosu lub własności kapitału w wysokości co najmniej 25 %, lub którzy posiadają prawo do co najmniej 25 % udziału w zysku podatnika.

Jeżeli osoba fizyczna lub podmiot posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, udział w wysokości co najmniej 25 % w podatniku lub co najmniej jednym podmiocie, wszystkie odnośne podmioty, w tym podatnika, również uznaje się za przedsiębiorstwa powiązane.

Na użytek art. 9 i w przypadku gdy rozbieżność dotyczy podmiotu hybrydowego, niniejsza definicja zostaje zmieniona w taki sposób, że wymóg 25 % zastępuje się wymogiem 50 %;

- 5) „przedsiębiorstwo finansowe” oznacza każdy z poniższych podmiotów:
 - a) instytucję kredytową lub przedsiębiorstwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE ⁽¹⁾ lub zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽²⁾, lub przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽³⁾;
 - b) zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽⁴⁾;
 - c) zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
 - d) instytucję pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE ⁽⁵⁾, chyba że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części w odniesieniu do tej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy, lub osobę mianowaną przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z art. 19 ust. 1 tej dyrektywy;
 - e) instytucje emerytalne obsługujące programy emerytalne, które uznaje się za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽⁶⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽⁷⁾, jak również wszelkie podmioty prawne utworzone w celu inwestowania w ramach takich programów;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

- f) alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) zarządzany przez ZAFI zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE lub AFI nadzorowany na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych;
 - g) UCITS w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE;
 - h) kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾;
 - i) centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 ⁽²⁾;
- 6) „przeniesienie aktywów” oznacza operację, w wyniku której państwo członkowskie traci prawo do opodatkowania przeniesionych aktywów, przy czym aktywa te pozostają własnością prawną lub ekonomiczną tego samego podatnika;
- 7) „przeniesienie rezydencji podatkowej” oznacza operację, w wyniku której podatnik przestaje być rezydentem do celów podatkowych w jednym państwie członkowskim i uzyskuje rezydencję podatkową w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim;
- 8) „przeniesienie działalności gospodarczej prowadzonej przez stały zakład” oznacza operację, w wyniku której podatnik przestaje prowadzić podlegającą opodatkowaniu działalność gospodarczą w jednym państwie członkowskim, a zaczyna taką działalność prowadzić w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim, nie stając się przy tym rezydentem do celów podatkowych w tym państwie członkowskim lub państwie trzecim;
- 9) „rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych” oznacza sytuację między podatnikiem jednego państwa członkowskiego a przedsiębiorstwem powiązanym w innym państwie członkowskim lub uzgodnienia strukturalne między stronami w państwach członkowskich, w której różnice w klasyfikacji prawnej instrumentu finansowego lub podmiotu prowadzą do poniższego rezultatu:
- a) odliczenie tej samej płatności, wydatków lub strat ma miejsce zarówno w państwie członkowskim, w którym płatność ma swoje źródło, poniesiono koszty lub odnotowano straty, jak i w innym państwie członkowskim („podwójne odliczenie”); lub
 - b) ma miejsce odliczenie płatności w państwie członkowskim, w którym płatność ma swoje źródło, bez odpowiadającego mu ujęcia do celów podatkowych tej samej płatności w drugim państwie członkowskim („odliczenie bez rozpoznania przychodu”).

Artykuł 3

Minimalny poziom ochrony

Niniejsza dyrektywa nie wyklucza stosowania przepisów krajowych lub postanowień umownych służących zapewnieniu wyższego poziomu ochrony krajowych baz podatkowych w odniesieniu do opodatkowania osób prawnych.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI PRZECIWDZIAŁAJĄCE UNIKANIU OPODATKOWANIA

Artykuł 4

Ograniczenie możliwości odliczania odsetek

1. Nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego podlega odliczeniu w okresie rozliczeniowym, w którym koszty te zostały poniesione, jedynie do wysokości 30 % wyniku finansowego podatnika przed uwzględnieniem odsetek, opodatkowania, deprecjacji i amortyzacji (EBITDA).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

Na użytek niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą również uznać za podatnika:

- a) podmiot, któremu zezwolono na stosowanie przepisów w imieniu grupy, zgodnie z definicją na mocy krajowego prawa podatkowego, lub na którego nałożono wymóg stosowania takich przepisów;
- b) podmiot należący do grupy, zgodnie z definicją na mocy krajowego prawa podatkowego, która nie konsoliduje wyników swoich członków do celów podatkowych.

W takiej sytuacji nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego i wskaźnik EBITDA mogą być obliczane na poziomie grupy, z uwzględnieniem wyników wszystkich członków tej grupy.

2. EBITDA jest obliczany przez dodanie do dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych w państwie członkowskim podatnika skorygowanych o podatek kwot z tytułu nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego, a także skorygowanych o podatek kwot z tytułu deprecjacji i amortyzacji. Dochodu zwolnionego z podatku nie uwzględnia się w EBITDA podatnika.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 podatek może zostać uprawniony do:

- a) odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego do maksymalnej kwoty 3 000 000 EUR;
- b) pełnego odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego, jeżeli dany podatek jest podmiotem niezależnym.

Na użytek ust. 1 akapit drugi kwota 3 000 000 EUR odnosi się do całej grupy.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b) podmiot niezależny oznacza podatnika, który nie wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej i nie posiada przedsiębiorstw powiązanych ani stałych zakładów.

4. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania ust. 1 nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych na:

- a) pożyczki, w przypadku gdy dotyczące ich umowy zostały zawarte przed dniem 17 czerwca 2016 r., jednak wyłączenie to nie obejmuje późniejszych zmian w umowach dotyczących takich pożyczek;
- b) pożyczki wykorzystywane do sfinansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej, w przypadku gdy wykonawca projektu, koszty finansowania zewnętrznego, aktywa oraz dochody znajdują się w całości w Unii.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b) długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej oznacza projekt służący dostarczeniu, modernizacji, eksploatacji lub utrzymaniu znaczącego składnika aktywów, który to projekt dane państwo członkowskie uważa za będący w ogólnym interesie publicznym.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy lit. b), ewentualny dochód wynikający z długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej wyłącza się z EBITDA podatnika, a wszelkie wyłączone nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego nie są wliczane do nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego grupy względem stron trzecich, o których mowa w ust. 5 lit. b).

5. W przypadku gdy podatek wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej, może on zostać uprawniony do:

- a) odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego w pełnej wysokości, jeśli jest w stanie wykazać, że wskaźnik kapitału własnego podatnika do jego aktywów ogółem jest co najmniej równy równoważnemu wskaźnikowi dla całej grupy i z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - (i) wskaźnik kapitału własnego podatnika do jego aktywów ogółem uznaje się za równy równoważnemu wskaźnikowi dla całej grupy, jeżeli wskaźnik udziału kapitału własnego podatnika do jego aktywów ogółem jest niższy o nie więcej niż dwa punkty procentowe; oraz
 - (ii) wszystkie aktywa i pasywa są wyceniane przy użyciu tej samej metody, która została zastosowana w przypadku skonsolidowanego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 8;

albo

- b) odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego w kwocie przekraczającej kwotę, do odliczenia której byłby uprawniony na podstawie ust. 1. Ten wyższy limit możliwości odliczenia nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego odnosi się do skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej, w skład której to grupy wchodzi dany podatnik; limit ten jest obliczany w dwóch etapach:
 - (i) najpierw, wskaźnik dla całej grupy jest określany jako iloczyn nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego ponoszonych przez grupę wobec stron trzecich i EBITDA grupy; oraz
 - (ii) następnie, wskaźnik dla całej grupy mnoży się przez EBITDA podatnika obliczany zgodnie z ust. 2.
- 6. Państwo członkowskie podatnika może przewidzieć przepisy dotyczące:
 - a) przeniesienia na przyszłe okresy, bez ograniczeń czasowych, nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego, której nie można odliczyć w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 1–5;
 - b) przeniesienia na przyszłe okresy, bez ograniczeń czasowych, i przeniesienia na poprzednie okresy – na okres nieprzekraczający trzech lat – nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego, której nie można odliczyć w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 1–5; lub
 - c) przeniesienia na przyszłe okresy, bez ograniczeń czasowych, nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego i, na okres nieprzekraczający pięciu lat – niewykorzystanej wartości odsetek, które nie mogą zostać odliczone w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 1–5.
- 7. Państwa członkowskie mogą wyłączyć przedsiębiorstwa finansowe z zakresu stosowania ust. 1–6, w tym w przypadku gdy takie przedsiębiorstwa finansowe wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej.
- 8. Na użytek niniejszego artykułu skonsolidowana grupa do celów rachunkowości finansowej obejmuje wszystkie podmioty, które są w pełni uwzględniane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym sporządzonym zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej lub krajowym systemem sprawozdawczości finansowej danego państwa członkowskiego. Podatnik może zostać uprawniony do stosowania skonsolidowanych sprawozdań finansowych sporządzanych zgodnie z innymi standardami rachunkowości.

Artykuł 5

Opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu

- 1. Podatnik podlega podatkowi w kwocie równej wartości rynkowej przenoszonych aktywów (w chwili ich przeniesienia), pomniejszonej o ich wartość do celów podatkowych, w każdej z następujących sytuacji:
 - a) podatnik przenosi aktywa ze swojej siedziby głównej do stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, o ile państwo członkowskie siedziby głównej nie ma już prawa do opodatkowania przenoszonych aktywów ze względu na przeniesienie;
 - b) podatnik przenosi aktywa ze swojego stałego zakładu w państwie członkowskim do swojej siedziby głównej lub innego stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, o ile państwo członkowskie stałego zakładu nie ma już prawa do opodatkowania przenoszonych aktywów ze względu na przeniesienie;
 - c) podatnik przenosi swoją rezydencję podatkową do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z wyłączeniem aktywów, które pozostają faktycznie powiązane ze stałym zakładem w pierwszym państwie członkowskim;
 - d) podatnik przenosi działalność gospodarczą prowadzoną przez swój stały zakład z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego lub do państwa trzeciego, o ile państwo członkowskie stałego zakładu nie ma już prawa do opodatkowania przenoszonych aktywów ze względu na przeniesienie.
- 2. Podatnik może otrzymać prawo do odroczenia płatności podatku od niezrealizowanych zysków kapitałowych, o którym mowa w ust. 1, rozkładając płatności na raty na okres co najmniej pięciu lat, w każdej z następujących sytuacji:
 - a) podatnik przenosi aktywa ze swojej siedziby głównej do stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienie EOG);

- b) podatnik przenosi aktywa ze swojego stałego zakładu w państwie członkowskim do siedziby głównej lub innego stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym stroną Porozumienia EOG;
- c) podatnik przenosi swoją rezydencję podatkową do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia EOG;
- d) podatnik przenosi działalność gospodarczą prowadzoną przez swój stały zakład do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia EOG.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie do państw trzecich będących stronami Porozumienia EOG, jeżeli zawarły one umowę z państwem członkowskim podatnika lub z Unią w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE ⁽¹⁾.

3. Jeżeli podatnik odroczy płatność zgodnie z ust. 2, mogą być naliczane odsetki zgodnie z przepisami państwa członkowskiego podatnika lub stałego zakładu, w zależności od przypadku.

Jeżeli istnieje dające się wykazać i realne ryzyko nieodzyskania należności podatkowych, odroczenie płatności na podstawie ust. 2 można dodatkowo uzależnić od przedstawienia gwarancji przez podatnika.

Akapit drugi nie ma zastosowania, gdy przepisy obowiązujące w państwie członkowskim podatnika lub stałego zakładu przewidują możliwość odzyskania należności podatkowej za pośrednictwem innego podatnika wchodzącego w skład tej samej grupy i będącego rezydentem do celów podatkowych w danym państwie członkowskim.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2, pozwolenie na odroczenie płatności na podstawie ust. 2 przestaje obowiązywać ze skutkiem natychmiastowym, a należność podatkowa podlega odzyskaniu w następujących przypadkach:

- a) przeniesione aktywa lub działalność gospodarczą prowadzona przez stały zakład podatnika są sprzedawane lub w inny sposób zbywane;
- b) przeniesione aktywa zostają następnie przeniesione do państwa trzeciego;
- c) rezydencja podatkowa podatnika lub działalność gospodarczą prowadzona przez jego stały zakład zostają następnie przeniesione do państwa trzeciego;
- d) następuje upadłość lub likwidacja podatnika;
- e) podatnik nie wypełnił swoich obowiązków związanych z płatnością rat i nie uregulował swojej sytuacji w rozsądnym terminie, który nie przekracza okresu 12 miesięcy.

Lit. b) i c) nie mają zastosowania do państw trzecich będących stronami Porozumienia EOG, jeżeli zawarły one umowę z państwem członkowskim podatnika lub z Unią w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie 2010/24/UE.

5. W przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub działalności gospodarczej prowadzonej przez stały zakład do innego państwa członkowskiego, państwo to przyjmuje wartość ustaloną przez państwo członkowskie podatnika lub stałego zakładu jako wartość początkową aktywów do celów podatkowych, chyba że wartość ta nie odzwierciedla wartości rynkowej.

6. Na użytek ust. 1–5 „wartość rynkowa” oznacza kwotę, za jaką dany składnik aktywów mógłby być wymieniony lub wzajemne zobowiązania uregulowane w drodze bezpośredniej transakcji zawieranej dobrowolnie pomiędzy kupującymi a sprzedającymi, którzy nie są ze sobą powiązani.

7. Pod warunkiem że aktywa mają powrócić do państwa członkowskiego podmiotu przenoszącego w terminie 12 miesięcy, niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przenoszenia aktywów w związku z finansowaniem dotyczącym papierów wartościowych, do aktywów przekazywanych jako zabezpieczenie ani w przypadku gdy przeniesienie aktywów jest dokonywane w celu spełnienia ostrożnościowych wymogów kapitałowych lub na potrzeby zarządzania płynnością.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Artykuł 6

Przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania

1. Na użytek obliczenia zobowiązania z tytułu podatku od osób prawnych państwo członkowskie nie uwzględnia jednostkowych ani seryjnych uzgodnień, które – z uwagi na to, że głównym celem lub jednym z głównych celów ich wprowadzenia było uzyskanie korzyści podatkowej sprzecznej z przedmiotem lub celem mającego zastosowanie prawa podatkowego – są nierzeczywiste, wzięwszy pod uwagę wszystkie stosowne fakty i okoliczności. Jednostkowe uzgodnienie może obejmować więcej niż jeden etap lub więcej niż jedną część.
2. Na użytek ust. 1 jednostkowe lub seryjne uzgodnienie uznaje się za nierzeczywiste w zakresie, w jakim nie jest ono wprowadzane z uzasadnionych powodów handlowych, które odzwierciedlają rzeczywistość ekonomiczną.
3. W przypadku gdy jednostkowe lub seryjne uzgodnienia nie są brane pod uwagę zgodnie z ust. 1, zobowiązanie podatkowe oblicza się zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 7

Zasada dotycząca kontrolowanych spółek zagranicznych

1. Państwo członkowskie podatnika traktuje podmiot lub stały zakład, którego zyski nie podlegają opodatkowaniu lub są zwolnione z podatku w tym państwie członkowskim, jako kontrolowaną spółkę zagraniczną, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) w przypadku podmiotu – podatnik, samodzielnie lub razem ze swoimi przedsiębiorstwami powiązanymi, posiada bezpośredni lub pośredni udział wynoszący ponad 50 % praw głosu lub jest właścicielem – bezpośrednio lub pośrednio – ponad 50 % kapitału lub ma prawo do ponad 50 % zysków tego podmiotu; oraz
 - b) podatek od osób prawnych z tytułu zysków takiej spółki faktycznie zapłacony przez podmiot lub stały zakład jest niższy niż różnica między podatkiem od osób prawnych, który zostałby pobrany od podmiotu lub stałego zakładu w ramach systemu podatku od osób prawnych mającego zastosowanie w państwie członkowskim podatnika a podatkiem od osób prawnych z tytułu zysków takiej spółki faktycznie zapłaconym przez podmiot lub stały zakład.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b) nie uwzględnia się stałego zakładu kontrolowanej spółki zagranicznej, który nie podlega opodatkowaniu, lub jest zwolniony z podatku w jurysdykcji kontrolowanej spółki zagranicznej. Ponadto podatek od osób prawnych, który zostałby pobrany w państwie członkowskim podatnika, oznacza podatek naliczony według przepisów państwa członkowskiego podatnika.

2. W przypadku gdy podmiot lub stały zakład są traktowane jako kontrolowana spółka zagraniczna na mocy ust. 1, państwo członkowskie podatnika uwzględnia w podstawie opodatkowania:
 - a) niepodzielony dochód podmiotu lub dochód stałego zakładu pochodzący z następujących kategorii:
 - (i) odsetki lub inne dochody generowane przez aktywa finansowe;
 - (ii) opłaty licencyjne lub inne dochody wygenerowane przez własność intelektualną;
 - (iii) dywidendy i dochody ze zbycia udziałów (akcji);
 - (iv) dochody z leasingu finansowego;
 - (v) dochody z działalności ubezpieczeniowej, bankowej oraz innej działalności finansowej;
 - (vi) dochody od przedsiębiorstw, które czerpią zyski z transakcji zakupu i sprzedaży towarów i usług dokonywanych z przedsiębiorstwami powiązanymi i które nie wytwarzają wartości dodanej pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma.

Niniejsza litera nie ma zastosowania, jeżeli kontrolowana spółka zagraniczna prowadzi istotną działalność gospodarczą wspomaganą personelem, wyposażeniem, aktywami i pomieszczeniami, o czym świadczą stosowne fakty i okoliczności.

W przypadku gdy kontrolowana spółka zagraniczna jest rezydentem lub znajduje się w państwie trzecim, który nie jest stroną Porozumienia EOG, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu poprzedniego akapitu;

lub

- b) niepodzielony dochód podmiotu lub stałego zakładu pochodzący z nierzeczywistych uzgodnień, które wprowadzono głównie w celu uzyskania korzyści podatkowej.

Na użytek niniejszej litery jednostkowe lub seryjne uzgodnienie uznaje się za nierzeczywiste w zakresie, w jakim dany podmiot lub stały zakład nie byłby właścicielem aktywów lub nie podejmowałyby ryzyk, które generują całość lub część ich dochodów, gdyby nie były kontrolowane przez spółkę, która wykonuje związane z tymi aktywami i ryzykami funkcje decyzyjne i zarządcze oraz odgrywające zasadniczą rolę w generowaniu dochodów kontrolowanej spółki.

3. W przypadku gdy, na mocy przepisów państwa członkowskiego, podstawa opodatkowania podatnika obliczana jest zgodnie z ust. 2 lit. a), dane państwo członkowskie może postanowić, że nie będzie traktować podmiotu lub stałego zakładu jako kontrolowanej spółki zagranicznej zgodnie z ust. 1, jeżeli jedna trzecia lub mniejsza część dochodu uzyskanego przez ten podmiot lub stały zakład jest objęta zakresem kategorii ujętych w ust. 2 lit. a).

W przypadku gdy, na mocy przepisów państwa członkowskiego, podstawa opodatkowania podatnika obliczana jest zgodnie z ust. 2 lit. a), dane państwo członkowskie może postanowić, że nie będzie traktować przedsiębiorstw finansowych jako kontrolowanych spółek zagranicznych, jeżeli jedna trzecia lub mniejsza część dochodu tego podmiotu z tytułu kategorii ujętych w ust. 2 lit. a) pochodzi z transakcji z danym podatnikiem lub jego przedsiębiorstwami powiązanymi.

4. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania ust. 2 lit. b) podmiot lub stały zakład:

- a) którego wynik finansowy brutto nie przekracza 750 000 EUR, a dochód inny niż dochód ze sprzedaży towarów i świadczenia usług nie przekracza 75 000 EUR; lub
- b) którego wynik finansowy brutto nie przekracza 10 % ich kosztów operacyjnych za dany okres rozliczeniowy.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b), koszty operacyjne nie mogą obejmować kosztów towarów sprzedawanych poza państwem, w którym dany podmiot jest rezydentem, lub w którym znajduje się stały zakład, do celów podatkowych, ani płatności na rzecz przedsiębiorstw powiązanych.

Artykuł 8

Obliczanie dochodu kontrolowanych spółek zagranicznych

1. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 7 ust. 2 lit. a), dochód, który należy uwzględnić w podstawie opodatkowania podatnika, oblicza się zgodnie z przepisami prawa w zakresie podatku od osób prawnych obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym podatek jest rezydentem do celów podatkowych lub w którym się znajduje. W podstawie opodatkowania nie uwzględnia się strat podmiotu lub stałego zakładu; mogą one zostać jednak przeniesione na przyszłe okresy, zgodnie z prawem krajowym, i uwzględnione w kolejnych okresach rozliczeniowych.

2. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 7 ust. 2 lit. b), dochód, który należy uwzględnić w podstawie opodatkowania podatnika, ogranicza się do kwot generowanych za pośrednictwem aktywów i ryzyk powiązanych z funkcjami decyzyjnymi i zarządczymi wykonywanymi przez spółkę kontrolującą. Dochód kontrolowanej spółki zagranicznej przypisuje się na podstawie obliczeń dokonanych zgodnie z zasadą ceny rynkowej.

3. Dochód, który należy uwzględnić w podstawie opodatkowania, oblicza się proporcjonalnie do udziału posiadanego przez podatnika w podmiocie zdefiniowanym w art. 7 ust. 1 lit. a).

4. Dochód uwzględnia się w okresie rozliczeniowym podatnika, w którym przypada koniec roku podatkowego danego podmiotu.

5. W przypadku gdy podmiot dokonuje podziału zysków na rzecz podatnika, a te podzielone zyski zostają włączone do dochodu podatnika podlegającego opodatkowaniu, kwoty dochodu uprzednio uwzględnionego w podstawie opodatkowania zgodnie z art. 7 odlicza się od podstawy opodatkowania przy obliczaniu kwoty podatku należnego z tytułu tych podzielonych zysków, aby zapewnić brak podwójnego opodatkowania.

6. W przypadku zbycia przez podatnika udziału w danym podmiocie lub działalności prowadzonej przez stały zakład, oraz gdy część przychodów z tego zbycia była uprzednio uwzględniona w podstawie opodatkowania zgodnie z art. 7, kwotę tę odlicza się od podstawy opodatkowania przy obliczaniu kwoty podatku należnego z tytułu tych przychodów, aby zapewnić brak podwójnego opodatkowania.

7. Państwo członkowskie podatnika zezwala na odliczenie podatku zapłaconego przez podmiot lub stały zakład od zobowiązania podatkowego podatnika w państwie, w którym podatnik ten jest rezydentem do celów podatkowych lub w którym się znajduje. Kwotę odliczenia oblicza się zgodnie z przepisami krajowymi.

Artykuł 9

Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych

1. W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych prowadzi do podwójnego odliczenia, odliczenie przyznawane jest wyłącznie w państwie członkowskim, w którym płatność taka ma swoje źródło.
2. W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych prowadzi do odliczenia bez rozpoznania przychodu, państwo członkowskie płatnika odmawia odliczenia takiej płatności.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 10

Przegląd

1. Komisja oceni wdrożenie niniejszej dyrektywy, w szczególności skutki art. 4, do dnia 9 sierpień 2020 r. i przedstawi Radzie stosowne sprawozdanie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu Komisji towarzyszy wniosek ustawodawczy.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje, które są niezbędne do oceny wdrożenia niniejszej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 11 ust. 6, przekazują Komisji przed dniem 1 lipca 2017 r. wszystkie informacje niezbędne do oceny skuteczności krajowych zasad ukierunkowanych na zapobieganie ryzykom erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków.

Artykuł 11

Transpozycja

1. Do dnia 31 grudnia 2018 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

3. Tam, gdzie w niniejszej dyrektywie stosowane jest odniesienie do kwoty pieniężnej w euro (EUR), państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, mogą podjąć decyzję o określeniu odpowiedniej kwoty w walucie krajowej w dniu 12 lipca 2016 r.

4. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2, Estonia może, tak długo jak nie opodatkowuje niepodzielonych zysków, uznawać przeniesienie aktywów w formie pieniężnej lub niepieniężnej, w tym środków pieniężnych, ze stałego zakładu znajdującego się w Estonii do siedziby głównej lub innego stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym stroną Porozumienia EOG za podział zysku i naliczać podatek dochodowy, bez przyznania podatnikom prawa do odroczenia płatności takiego podatku.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2019 r., przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 5. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2020 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

6. W drodze odstępstwa od art. 4 państwa członkowskie, które w dniu 8 sierpień 2016 r. posiadają krajowe przepisy ukierunkowane na zapobieganie ryzykom erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, będące równie skuteczne jak ograniczenie możliwości odliczania odsetek określone w niniejszej dyrektywie, mogą stosować te ukierunkowane przepisy do końca pierwszego pełnego roku podatkowego następującego po dacie opublikowania na urzędowej stronie internetowej porozumienia między członkami OECD w sprawie standardu minimalnego w odniesieniu do działania 4 dotyczącego przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków, ale najpóźniej do dnia 1 stycznia 2024 r.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w dnia 12 lipca 2016 r.

W imieniu Rady

P. KAŽIMÍR

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/1165

z dnia 18 lipca 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchYLENIA wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 ⁽²⁾ nadaje skuteczność decyzji 2010/788/WPZiB i przewiduje pewne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga, obejmujące zamrożenie ich aktywów.
- (2) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2293 (2016) z dnia 21 czerwca 2016 r. zmieniła kryteria wskazywania osób i podmiotów, które mają zostać objęte środkami ograniczającymi przedstawionymi w pkt 9 i 11 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1807 (2008) oraz poszerzyła zakres postanowień dotyczących embargo na broń. W decyzji Rady (WPZiB) 2016/1173 ⁽³⁾ Rada postanowiła odpowiednio rozszerzyć zakres kryteriów.
- (3) Do nadania jej skuteczności niezbędne są zatem działania regulacyjne na szczeblu unijnym, w szczególności aby zapewnić jej jednolite stosowanie przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1183/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1183/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1b ust. 1 dodaje się następującą literę:

„d) udzielanie pomocy technicznej, finansowania lub pomocy finansowej bądź świadczenie usług pośrednictwa związanych z inną sprzedażą i dostawami broni oraz sprzętu pokrewnego, zatwierdzone wcześniej przez Komitet ds. Sankcji.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1173 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (zob. s. 108 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2) w art. 2a ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) planowanie w DRK czynów stanowiących, w zależności od przypadku, łamanie praw człowieka bądź naruszenie lub łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym czynów obejmujących działania wymierzone w ludność cywilną, takich jak zabijanie i okaleczanie, gwałty i inne akty przemocy seksualnej, uprowadzanie, przymusowe wysiedlenia i ataki na szkoły i szpitale, lub kierowanie takimi czynami lub ich popełnianie;”;

b) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wspieranie osób lub podmiotów, w tym ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych, prowadzących działania destabilizujące w DRK poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych lub nielegalny handel tymi zasobami, w tym złotem lub dziką fauną i florą, jak również produktami z dzikiej fauny i flory;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1166**z dnia 17 maja 2016 r.****zmieniające załącznik X do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013
w odniesieniu do warunków zakupu buraków w sektorze cukru od dnia 1 października 2017 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 125 ust. 4 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 125 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 plantatorzy buraków cukrowych i przedsiębiorstwa cukrownicze mają zawierać pisemne porozumienia branżowe. W załączniku XI do tego rozporządzenia ustanawia się pewne warunki zakupu buraków do końca roku gospodarczego 2016/2017, a w załączniku X do tego rozporządzenia określono te warunki w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się dnia 1 października 2017 r., kiedy to wygaśnie system kwot.
- (2) W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz jego przewidywanego rozwoju w okresie po zakończeniu stosowania systemu kwot należy zmienić warunki zakupu buraków, o których to warunkach mowa w załączniku X.
- (3) Od dnia 1 października 2017 r. sektor buraków cukrowych będzie musiał dostosować się do braku systemu kwot, w tym do zakończenia stosowania ceny minimalnej za buraki cukrowe i regulacji ilości w ramach produkcji krajowej. W związku z tym w świetle przejścia od ścisłej regulacji do większej liberalizacji tego sektora potrzebuje on przejrzystych ram prawnych. Plantatorzy i przedsiębiorstwa cukrownicze wnioskowały o zapewnienie większej pewności prawa w odniesieniu do obowiązujących zasad w zakresie mechanizmów podziału wartości, w tym zysków i strat zależnych od zmian w cenach rynkowych.
- (4) Łańcuch dostaw buraków cukrowych w Unii charakteryzuje się przede wszystkim dużą liczbą małych plantatorów buraków cukrowych i małą liczbą dużych przedsiębiorstw cukrowniczych. Ponieważ dostawcy buraków muszą zaplanować i zorganizować dostawy do cukrowni w okresie zbiorów buraka cukrowego, w interesie plantatorów leży negocjacja niektórych warunków dotyczących podziału wartości obowiązujących przy zakupie buraków cukrowych przez zainteresowane przedsiębiorstwa. Jest to cecha typowa dla łańcucha dostaw cukru, która występuje niezależnie od tego, czy istnieje system kwot czy nie. Klauzule dotyczące podziału wartości, o których mowa w punkcie XI załącznika XI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pozwalają obecnie plantatorom buraków cukrowych i przedsiębiorstwom cukrowniczym na zabezpieczenie dostaw dzięki wcześniej ustalonym warunkom zakupu, zapewniającym podział zysków i kosztów generowanych przez łańcuch dostaw z korzyścią dla plantatorów buraków cukrowych. Inna korzyść podziału wartości polega na tym, że plantatorzy otrzymują bezpośrednie sygnały dotyczące cen na rynku.
- (5) Biorąc po uwagę przewidywany rozwój sektora w okresie po zakończeniu stosowania systemu kwot w połączeniu z notowaną ostatnio stosunkowo niską ceną cukru, nie oczekuje się, aby na rynek mieli wejść nowi przetwórcy buraków cukrowych, ponieważ – aby inwestycje niezbędne do utworzenia zakładu przetwórstwa buraków cukrowych były opłacalne – cena cukru musiałaby być wyższa niż cena rynkowa przewidywana w kolejnych latach gospodarczych. Według średniookresowej prognozy Komisji w okresie po zniesieniu systemu kwot ceny uplasują się raczej poniżej obecnego poziomu. W związku z tym oczekuje się, że obecna struktura przemysłu cukrowniczego UE, w tym relacje między plantatorami buraków cukrowych a przedsiębiorstwami cukrowniczymi, prawdopodobnie utrzyma się w kolejnych latach gospodarczych następujących po zniesieniu systemu kwot, ponieważ przewiduje się, że na rynek wejdzie niewielka liczba nowych przedsiębiorstw.
- (6) Brak klauzuli dotyczących podziału wartości oznaczałby, że pozycja plantatorów buraków cukrowych w łańcuchu dostaw żywności mogłaby być zagrożona. W przypadku utraty możliwości negocjowania klauzul dotyczących podziału wartości, zwłaszcza w świetle niskich cen, plantatorzy buraków cukrowych mogliby znaleźć się w zdecydowanie niekorzystnej sytuacji gospodarczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

- (7) W związku z tym uzasadnienie zmiany załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, polegającej na umożliwieniu negocjacji klauzul dotyczących podziału wartości, nadal jest adekwatne. W konsekwencji po dniu 1 października 2017 r. możliwość negocjowania tych klauzul nadal byłaby niezbędna.
- (8) W celu ułatwienia negocjowania klauzul dotyczących podziału wartości negocjacje takie powinny być możliwe wyłącznie między jednym przedsiębiorstwem a jego obecnymi lub potencjalnymi dostawcami.
- (9) W celu zapewnienia elastycznego procesu negocjacyjnego wprowadzenie klauzuli dotyczącej podziału wartości powinno być opcjonalne.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W punkcie XI załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

- „5) Przedsiębiorstwo produkujące cukier i zainteresowani sprzedawcy buraków mogą przyjąć klauzule dotyczące podziału wartości, w tym zysków i strat, określając, w jaki sposób dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen na rynku cukru lub innych towarów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1167**z dnia 18 lipca 2016 r.**

w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzonego na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1796/1999 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej. W następstwie dwóch przeglądów wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego), środki antydumpingowe zostały utrzymane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1858/2005 ⁽³⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 ⁽⁴⁾.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 400/2010 ⁽⁵⁾, Rada rozszerzyła cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Republiki Korei, niezależnie od zgłoszenia go lub nie jako pochodzącego z Republiki Korei, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego. Na mocy tego samego rozporządzenia niektórzy koreańscy producenci eksportujący zostali zwolnieni z tych rozszerzonych środków.
- (3) Obecnie obowiązującym środkiem jest cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012 na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone między innymi na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei, ostatnio zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/90 ⁽⁶⁾ („obowiązujące środki”). Przywóz do Unii produktu objętego przeglądem wysyłanego z Republiki Korei podlega stawce celnej w wysokości 60,4 %, z wyjątkiem produktów wytworzonych przez przedsiębiorstwa, które zostały zwolnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Południowej Afryki i Ukrainy oraz kończące postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 217 z 17.8.1999, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1858/2005 z dnia 8 listopada 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 400/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wysyłanych z Malezji (Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/90 z dnia 26 stycznia 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Ukrainy w wyniku częściowego przeglądu okresowego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 19 z 27.1.2016, s. 22).

B. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (4) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o zwolnienie ze środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzonych na przywóz wysyłany z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei, zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony w dniu 7 września 2015 r. przez Daechang Steel Co. Ltd. („wnioskodawca”), producenta eksportującego stalowe liny i kable z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”) i był on ograniczony do wnioskodawcy.
- (6) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* potwierdzające, że nie dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem do Unii Europejskiej w okresie objętym dochodzeniem przyjetym w dochodzeniu, które doprowadziło do rozszerzenia środków (tj. od 1 lipca 2008 r. do 30 czerwca 2009 r.), że nie jest powiązany z żadnym z producentów eksportujących produkt objęty przeglądem, którzy podlegają obowiązującym cłom antydumpingowym oraz że nie dopuścił się obejścia środków mających zastosowanie do stalowych lin i kabli pochodzących z Chin, a także jest stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Unii znaczącej ilości wspomnianego produktu.
- (7) Po zbadaniu dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę, po konsultacji z państwami członkowskimi i po umożliwieniu przemysłowi unijnemu zgłoszenia uwag, Komisja wszczęła dochodzenie dnia 26 listopada 2015 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2179 ⁽¹⁾. Ponadto, zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia, Komisja poleciła organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu produktu objętego przeglądem wysyłanego z Republiki Korei oraz produkowanego i sprzedawanego na wywóz do Unii przez wnioskodawcę, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2. Produkt objęty przeglądem

- (8) Produktem objętym przeglądem są stalowe liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, wysyłane z Republiki Korei, zgłoszone lub niezgłoszone jako pochodzące z Republiki Korei („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 (kody TARIC 7312 10 81 13, 7312 10 83 13, 7312 10 85 13, 7312 10 89 13 i 7312 10 98 13).

3. Okres sprawozdawczy

- (9) Okres sprawozdawczy obejmował okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. Dane zebrano od 2008 r. do końca okresu sprawozdawczego („okres objęty dochodzeniem”).

4. Dochodzenie

- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę i przedstawicieli Republiki Korei o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony wezwano do przedstawienia opinii i poinformowano je o możliwości wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie. Nie otrzymano żadnego wniosku.
- (11) Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w przewidzianym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała na miejscu wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów przeprowadzenia przeglądu. Na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy przeprowadzono wizytę weryfikacyjną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2179 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie wszczęcia przeglądu rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzonego na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei (zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei) w celu ustalenia możliwości przyznania wyłączenia od tych środków jednemu koreańskiemu eksporterowi, w celu uchylecia cła antydumpingowego w odniesieniu do towarów przywożonych przez tego eksportera oraz objęcia rejestracją towarów przywożonych przez tego eksportera (Dz.U. L 309 z 26.11.2015, s. 3).

- (12) Komisja zbadała, czy warunki przyznania zwolnienia na mocy art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 zostały spełnione, a mianowicie, czy:
- wnioskodawca nie dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem, wykorzystanym w dochodzeniu, które doprowadziło do rozszerzenia środków, czyli od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.,
 - wnioskodawca rozpoczął wywóz produktu objętego przeglądem po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem w sprawie obejścia środków,
 - wnioskodawca nie jest powiązany z żadnym z producentów eksportujących produktu objętego przeglądem, którzy podlegają obowiązującym cłom antydumpingowym, oraz że nie dopuścił się obejścia środków mających zastosowanie do stalowych lin i kabli pochodzących z Chin.

C. USTALENIA

- (13) Dochodzenie potwierdziło, że wnioskodawca nie dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem do Unii Europejskiej w okresie objętym dochodzeniem przyjętym w dochodzeniu w sprawie obejścia środków, które doprowadziło do rozszerzenia środków, tj. od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. Pierwsze wywozy produktu objętego przeglądem dokonywane przez wnioskodawcę nastąpiły po rozszerzeniu środków na Republikę Korei, a dokładnie w drugiej połowie 2015 r.
- (14) W toku dochodzenia potwierdzono również, że wnioskodawca nie był powiązany z żadnym z chińskich eksporterów lub producentów podlegających środkom antydumpingowym nałożonym rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012.
- (15) Ponadto w trakcie dochodzenia potwierdzono, iż wnioskodawca jest faktycznym producentem produktu objętego przeglądem nie biorącym udziału w praktyce obchodzenia środków. Wnioskodawca nabywa produkowaną w kraju walcówkę stalową oraz surowce (takie jak cynk i ołów), a także przywozi walcówkę stalową z Chińskiej Republiki Ludowej, która następnie jest wytrawiana, ciągniona, galwanizowana, ciągniona po raz drugi, pleciona oraz wykańczana w jego zakładzie produkcyjnym w Republice Korei. Gotowy produkt jest sprzedawany na rynku krajowym oraz wywożony do Stanów Zjednoczonych, Azji i UE.
- (16) Działalność produkcyjną może uznać za działalność montażową lub wykończeniową. Art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego określa warunki, na jakich działalność montażową uznaje się za mającą na celu obejście środków. Zgodnie z warunkiem określonym w lit. b) tego ustępu, przedmiotowe części muszą stanowić więcej niż 60 % łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu. W trakcie dochodzenia ustalono, że udział chińskich surowców wykorzystywanych przez wnioskodawcę był znacznie poniżej progu 60 %, o którym mowa w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Odsetek wykorzystywanych chińskich części (tj. surowców) wynosił 38 %. W przypadku przekroczenia tego progu, art. 13 ust. 2 lit. b) wymaga ustalenia, czy próg 25 % wartości dodanej został osiągnięty („test na wartość dodaną”). Proóg 60 % łącznej wartości części nie został przekroczony. W związku z tym, na podstawie faktycznych kosztów poniesionych w okresie sprawozdawczym, nie było konieczne ustalenie, czy próg 25 % wartości dodanej został osiągnięty w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (17) Wnioskodawca rozpoczął produkcję produktu objętego przeglądem w połowie 2015 r. Z uwagi na nadzwyczajne koszty produkcji ponoszone na początkowym etapie produkcji, przeprowadzono drugie obliczenie na podstawie standardowych kosztów produkcji (pomijając koszty rozpoczęcia działalności i zakładając wysoki poziom wykorzystania zdolności produkcyjnych). Ustalono, że udział surowców pochodzenia chińskiego wynosił ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego (69 %). W związku z tym przeprowadzono test na wartość dodaną na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Test ten wykazał, że wartość dodana do części sprowadzonych z Chińskiej Republiki Ludowej znacznie przekraczała próg 25 % kosztów produkcji, zgodnie z wymogiem określonym w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym działalności produkcyjnej wnioskodawcy nie uznano za obejście środków w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (18) Dochodzenie potwierdziło ponadto, że wnioskodawca nie kupował gotowego produktu objętego przeglądem z Chińskiej Republiki Ludowej w celu jego odsprzedaży lub przeładunku do Unii oraz że przedsiębiorstwo może uzasadnić całość swojego wywozu w okresie sprawozdawczym.

- (19) W świetle ustaleń opisanych w motywach 13–18, Komisja uznaje, że wnioskodawca spełnia warunki zwolnienia zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Powyższe ustalenia zostały ujawnione wnioskodawcy i przemysłowi unijnemu, które miały możliwość przedstawienia uwag. Wnioskodawca stwierdził, że zgadza się z ustaleniami Komisji. Nie otrzymano żadnych dalszych uwag.

D. ZMIANA W WYKAZIE PRZEDSIĘBIORSTW KORZYSTAJĄCYCH ZE ZWOLNIENIA Z ROZSZERZONYCH ŚRODKÓW

- (21) Zgodnie z powyższymi ustaleniami, wnioskodawcę należy dodać do wykazu przedsiębiorstw zwolnionych z cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012.
- (22) Jak określono w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 400/2010, stosowanie zwolnienia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, zgodnej z wymogami określonymi w załączniku do tego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury zastosowanie ma nadal cło antydumpingowe.
- (23) Ponadto zwolnienie z rozszerzonych środków przyznane w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wytwarzanych przez wnioskodawcę, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, pozostaje w mocy, pod warunkiem że potwierdzone fakty uzasadnią zwolnienie. Jeśli nowy dowód *prima facie* wskazuje inaczej, Komisja może wszcząć dochodzenie w celu ustalenia zasadności cofnięcia zwolnienia.
- (24) Zwolnienie z rozszerzonych środków przyznane w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wytwarzanych przez wnioskodawcę jest dokonane na podstawie ustaleń obecnego przeglądu. Zwolnienie to ma zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei i produkowanych przez wymieniony wyżej konkretny podmiot prawny. Przywożone stalowe liny i kable produkowane przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została konkretnie wymieniona w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać ze zwolnienia i powinny podlegać stawce cła rezydualnego nałożonego tymże rozporządzeniem.
- (25) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 102/2012, ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) 2016/90, powinno zostać zmienione w celu uwzględnienia przedsiębiorstwa Daechang Steel Co. Ltd. w tabeli zawartej w jego art. 1 ust. 4.
- (26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabelę zamieszczoną w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012, ostatnio zmienionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/90, zastępuje się tabelą w brzmieniu:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Republika Korei	Bosung Wire Rope Co., Ltd, 568,Yongdeok-ri, Hallim-myeon, Gimae-si, Gyeongsangnam-do, 621-872	A969
	Chung Woo Rope Co., Ltd. 1682-4, Songjung-Dong, Gangseo-Gu, Pusan	A969

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
	CS Co., Ltd, 287-6 Soju-Dong Yangsan-City, Kyounghnam	A969
	Cosmo Wire Ltd, 4-10, Koyeon-Ri, Woong Chon-Myon Ulju-Kun, Ulsan	A969
	Dae Heung Industrial Co., Ltd, 185 Pyunglim – Ri, Daesan-Myun, Haman – Gun, Gyeongnam	A969
	Daechang Steel Co., Ltd, 1213, Aam-daero, Namdong-gu, Incheon	C057
	DSR Wire Corp., 291, Seonpyong-Ri, Seo-Myon, Suncheon-City, Jeonnam	A969
	Goodwire MFG. Co. Ltd, 984-23, Maegok-Dong, Yangsan-City, Gyeongnam	B955
	Kiswire Ltd, 20th Fl. Jangkyo Bldg., 1, Jangkyo-Dong, Chung-Ku, Seul	A969
	Manho Rope & Wire Ltd, Dongho Bldg, 85-2 4 Street Joongang-Dong, Jong-gu, Pusan	A969
	Line Metal Co. Ltd, 1259 Boncho-ri, Daeji-Myeon, Changnyeong-gun, Gyeongnam	B926
	Seil Wire and Cable, 47-4, Soju-Dong, Yangsan-Si, Gyeongsangnamdo	A994
	Shin Han Rope Co., Ltd, 715-8, Gojan-Dong, Namdong-gu, Incheon	A969
	Ssang YONG Cable Mfg. Co., Ltd, 1559-4 Song-Jeong Dong, Gang-Seo Gu, Pusan	A969
	Young Heung Iron & Steel Co., Ltd, 71-1 Sin-Chon Dong, Changwon City, Gyeongnam	A969

Artykuł 2

Poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2179. Nie pobiera się cła antydumpingowego od tak zarejestrowanego przywozu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1168**z dnia 18 lipca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r..

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	176,8
	ZZ	176,8
0709 93 10	TR	136,8
	ZZ	136,8
0805 50 10	AR	173,5
	BO	223,6
	CL	210,7
	UY	201,7
	ZA	175,8
0808 10 80	ZZ	197,1
	AR	191,0
	BR	90,8
	CL	135,5
	NZ	145,5
	US	117,0
	UY	72,1
	ZA	115,9
	ZZ	124,0
	AR	183,1
0808 30 90	CL	125,1
	NZ	155,4
	ZA	127,8
	ZZ	147,9
	TR	193,6
0809 10 00	ZZ	193,6
	TR	280,5
0809 29 00	ZZ	280,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1169**z dnia 18 lipca 2016 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenie na przywóz złożone w okresie od dnia 1 do dnia 7 lipca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 341/2007 na czosnek**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 341/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz czosnku.
- (2) Ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenie na przywóz typu „A”, złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni kalendarzowych miesiąca lipca 2016 r., w odniesieniu do podokresu od dnia 1 września 2016 r. do dnia 30 listopada 2016 r., są w przypadku niektórych kontyngentów większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz typu „A”, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenie na przywóz typu „A”, złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 września 2016 r. do dnia 30 listopada 2016 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 341/2007, ustala się współczynnik przydziału określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegających systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1.9.2016 r. do dnia 30.11.2016 r. (w %)
Chiny		
— Tradycyjni importerzy	09.4105	99,306141
— Nowi importerzy	09.4100	0,465017
Pozostałe państwa trzecie		
— Tradycyjni importerzy	09.4106	—
— Nowi importerzy	09.4102	—

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1170

z dnia 12 lipca 2016 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony, w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz ustanowienia specjalistycznych grup roboczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa ramowa o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony⁽¹⁾, (zwana dalej „Umową”) weszła w życie w dniu 1 maja 2014 r.
- (2) Na podstawie art. 41 Umowy ustanowiono Wspólny Komitet w celu, między innymi, zapewnienia sprawnego funkcjonowania i wykonania Umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”).
- (3) Aby przyczynić się do skutecznego wykonania Umowy, należy przyjąć regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu.
- (4) Na mocy art. 41 Umowy Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz ustanowienia specjalistycznych grup roboczych powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy art. 41 Umowy, w sprawie:

- a) przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz
- b) ustanowienia specjalistycznych grup roboczych,

oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Niewielkie zmiany do projektu decyzji mogą być uzgodnione przez przedstawicieli Unii we Wspólnym Komitecie bez konieczności konsultowania się z Radą.

⁽¹⁾ Umowa ramowa o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony (Dz.U. L 125 z 26.4.2014, s. 17).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE–INDONEZJA NR 1/2016**z dnia ...****w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego**

WSPÓLNY KOMITET UE–INDONEZJA,

uwzględniając Umowę ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), a w szczególności jej art. 41,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa weszła w życie z dniem 1 maja 2014 r.
- (2) Aby przyczynić się do skutecznego wykonania Umowy, należy jak najszybciej ustanowić Wspólny Komitet.
- (3) Zgodnie z art. 41 ust. 5 Umowy Wspólny Komitet powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny do celów stosowania Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu określony w załączniku.

Sporządzono w ...

W imieniu Wspólnego Komitetu UE–Indonezja
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 26.4.2014, s. 17.

ZAŁĄCZNIK

Regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu

Artykuł 1

Skład i przewodniczący

1. Wspólny Komitet, ustanowiony na mocy art. 41 Umowy ramowej o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), wypełnia swoje zadania określone w art. 41 Umowy.
2. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli obu stron na najwyższym możliwym szczeblu.
3. Wspólnemu Komitetowi przewodniczą naprzemiennie Minister Spraw Zagranicznych Republiki Indonezji oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Mogą oni przenieść swoje uprawnienie do przewodniczenia wszystkim lub niektórym posiedzeniom Wspólnego Komitetu na urzędnika wysokiego szczebla.

Artykuł 2

Reprezentacja

1. Strony powiadamiają się wzajemnie o wykazie swoich przedstawicieli we Wspólnym Komitecie (zwanych dalej „członkami”). Wykazem zarządza sekretariat Wspólnego Komitetu.
2. Członek, który chce być reprezentowany przez zastępcę, przed danym posiedzeniem zgłasza pisemnie przewodniczącemu Wspólnego Komitetu imię i nazwisko swojego zastępcy. Zastępcy członka przysługują wszystkie prawa tego członka.

Artykuł 3

Delegacje

1. Członkom Wspólnego Komitetu mogą towarzyszyć inni urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem sekretariat powiadamia Strony o planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu.
2. W stosownych przypadkach i za zgodą obu Stron na posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą zostać zaproszeni eksperci oraz przedstawiciele innych organów w charakterze obserwatorów albo w celu udzielenia informacji na określony temat.

Artykuł 4

Posiedzenia

1. Wspólny Komitet zbiera się zwykle co najmniej raz na dwa lata lub zgodnie z uzgodnieniami między Stronami. Posiedzenia Wspólnego Komitetu są zwoływane przez przewodniczącego i odbywają się na zmianę w Indonezji i w Brukseli w terminie uzgodnionym przez Strony. Za porozumieniem Stron mogą być zwoływane posiedzenia nadzwyczajne Wspólnego Komitetu.
2. W drodze wyjątku i za zgodą obu Stron posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą również odbywać się za pomocą środków technicznych, np. w formie wideokonferencji lub telekonferencji.

3. Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się na najwyższym możliwym szczeblu, zgodnie z uzgodnieniami Stron. Obie Strony, w miarę możliwości, dążą do zapewnienia udziału ministrów.
4. Posiedzenia Wspólnego Komitetu na szczeblu ministerialnym są przygotowywane na wcześniejszym spotkaniu urzędników wysokiego szczebla.

Artykuł 5

Jawność

1. O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu są niejawne. Gdy jedna Strona przedstawia Wspólnemu Komitetowi informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje je jako informacje poufne.
2. Wspólny Komitet może wydawać publiczne oświadczenia, jeżeli uzna to za stosowne.

Artykuł 6

Sekretariat

Przedstawiciel Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i przedstawiciel rządu Republiki Indonezji wspólnie sprawują funkcję sekretarzy Wspólnego Komitetu. Wszystkie komunikaty skierowane do przewodniczącego Wspólnego Komitetu oraz od niego wychodzące przekazywane są sekretarzom. Korespondencja skierowana do przewodniczącego Wspólnego Komitetu oraz od niego wychodząca może mieć dowolną formę pisemną, w tym wiadomości elektronicznej.

Artykuł 7

Porządek obrad

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Wstępny porządek obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, przekazywany jest drugiej Stronie zazwyczaj nie później niż 15 dni przed terminem rozpoczęcia posiedzenia.
2. Przewodniczący może zaproponować, aby w posiedzeniu Wspólnego Komitetu wzięli udział eksperci w celu udzielenia informacji dotyczących danego punktu porządku obrad.
3. Wspólny Komitet przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty nieuwzględnione wcześniej we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim zamieszczone za zgodą obu Stron.
4. Przewodniczący może, w szczególnych okolicznościach i w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy, o których mowa w ust. 1, w celu uwzględnienia wymogów szczególnego przypadku.

Artykuł 8

Uzgodniony protokół

1. Wynik posiedzenia Wspólnego Komitetu ma formę uzgodnionego protokołu.
2. Obydwaj sekretarze sporządzają wspólnie projekt uzgodnionego protokołu każdego posiedzenia, na podstawie zgłoszenia gospodarza, zwykle w ciągu 30 dni kalendarzowych od daty posiedzenia. Podstawą projektu uzgodnionego protokołu jest podsumowanie wniosków Wspólnego Komitetu dokonane przez przewodniczącego.
3. Uzgodniony protokół jest zatwierdzany przez obie Strony w terminie 45 dni kalendarzowych od daty posiedzenia lub w dowolnym innym terminie uzgodnionym przez Strony. Po uzgodnieniu protokołu obie Strony podpisują oryginał w dwóch egzemplarzach. Każda Strona otrzymuje jeden egzemplarz oryginału.

*Artykuł 9***Decyzje i zalecenia**

1. Do celów realizacji zadań Wspólnego Komitetu, określonych w art. 41 Umowy, Wspólny Komitet może postanowić o przyjęciu decyzji lub zalecenia. Taka decyzja lub zalecenie opatrzone są numerem porządkowym, datą przyjęcia oraz opisem przedmiotu.
2. Jeżeli wymagają tego okoliczności, Wspólny Komitet może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej.
3. Niezależnie od art. 5 każda Strona może zdecydować o publikacji decyzji i zaleceń Wspólnego Komitetu w swojej odpowiedniej publikacji urzędowej.

*Artykuł 10***Korespondencja**

1. Korespondencja adresowana do Wspólnego Komitetu jest kierowana do sekretarza jednej Strony, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Wspólnego Komitetu jego przewodniczącemu oraz jej rozesłanie, w stosownych przypadkach, jako dokumenty, o których mowa w art. 11.
3. Korespondencja od przewodniczącego Wspólnego Komitetu jest przesyłana Stronom przez sekretariat i, w stosownych przypadkach, rozsyłana jako dokumenty, o których mowa w art. 11.

*Artykuł 11***Dokumenty**

1. Jeżeli obrady Wspólnego Komitetu opierają się na pisemnych dokumentach potwierdzających, dokumenty takie są numerowane i przekazywane członkom przez sekretariat.
2. Każdy sekretarz jest odpowiedzialny za przekazywanie dokumentów właściwym członkom Wspólnego Komitetu po swojej stronie i systematyczne przysyłanie kopii dokumentów drugiemu sekretarzowi.

*Artykuł 12***Wydatki**

1. Każda Strona pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Wspólnego Komitetu, zarówno dotyczące kosztów personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Wydatki związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która jest gospodarzem posiedzenia.

*Artykuł 13***Zmiany w regulaminie wewnętrznym**

Każda Strona może zażądać na piśmie zmiany regulaminu wewnętrznego; może być on zmieniony za porozumieniem Stron zgodnie z art. 9.

*Artykuł 14***Specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy**

1. Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze lub inne mechanizmy wspierające go w wykonywaniu jego zadań. Specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy składają sprawozdania Wspólnemu Komitetowi.
 2. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o rozwiązaniu istniejących specjalistycznych grup roboczych lub innych mechanizmów lub o ustanowieniu kolejnych specjalistycznych grup roboczych lub innych mechanizmów wspierających go w wykonywaniu jego obowiązków.
 3. Specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.
 4. Specjalistyczne grupy robocze mogą przedkładać Wspólnemu Komitetowi wyłącznie zalecenia.
-

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE-INDONEZJA NR 2/2016**z dnia ...****w sprawie ustanowienia specjalistycznych grup roboczych i innych mechanizmów**

WSPÓLNY KOMITET UE-INDONEZJA,

uwzględniając Umowę ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Indonezji, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), a w szczególności jej art. 41, oraz art. 14 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa weszła w życie z dniem 1 maja 2014 r.
- (2) Aby przyczynić się do skutecznego wykonania Umowy, należy jak najszybciej ustanowić jej ramy instytucjonalne.
- (3) Na mocy art. 41 ust. 3 Umowy oraz art. 14 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy wspierające go w wykonywaniu jego zadań.
- (4) Aby umożliwić prowadzenie dyskusji na szczeblu eksperckim na temat kluczowych obszarów wchodzących w zakres Umowy, można ustanawiać specjalistyczne grupy robocze lub inne mechanizmy. Strony mogą ponadto postanowić o zmianie wykazu specjalistycznych grup roboczych lub innych mechanizmów lub zakresu ich zadań.
- (5) Zgodnie z art. 9 regulaminu wewnętrznego Wspólny Komitet może także podejmować decyzje w drodze procedury pisemnej.
- (6) Należy przyjąć niniejszą decyzję, aby specjalistyczne grupy robocze lub mechanizmy mogły rozpocząć działalność w odpowiednim czasie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym ustanawia się specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w ...

W imieniu Wspólnego Komitetu UE-Indonezja
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 26.4.2014, s. 17.

ZAŁĄCZNIK

Wspólny Komitet UE–Indonezja
Specjalistyczne grupy robocze i inne mechanizmy

- 1) Specjalistyczna grupa robocza ds. współpracy na rzecz rozwoju
 - 2) Specjalistyczna grupa robocza ds. handlu i inwestycji
 - 3) Dialog dotyczący praw człowieka
 - 4) Dialog polityczny
 - 5) Dialog dotyczący bezpieczeństwa
-

DECYZJA RADY (UE) 2016/1171**z dnia 12 lipca 2016 r.****w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmian załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 114 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98, w szczególności z art. 102 Porozumienia EOG, Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika IX do Porozumienia EOG, który zawiera przepisy dotyczące usług finansowych.
- (3) Poniższe akty dotyczą usług finansowych i należy je włączyć do Porozumienia EOG:
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 ⁽³⁾,
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾,
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾,
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 ⁽⁷⁾,
 - dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 ⁽¹⁾,
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2013 ⁽²⁾,
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2013 ⁽³⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 694/2014 ⁽⁴⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/514 ⁽⁵⁾,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 ⁽⁶⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 826/2012 ⁽⁷⁾,
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 827/2012 ⁽⁸⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 918/2012 ⁽⁹⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 ⁽¹⁰⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/97 ⁽¹¹⁾,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹²⁾,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2011 ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę obowiązującą ZAFI, które wyrażają zgodę na objęcie ich przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę mającą na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia ZAFI spoza UE zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 694/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu typów zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. L 183 z 24.6.2014, s. 18).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/514 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie informacji, które mają być przekazywane przez właściwe organy Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 67 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 82 z 27.3.2015, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 826/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie zgłaszania i ujawniania pozycji krótkich netto, szczegółowej treści informacji, które mają być udostępniane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w odniesieniu do pozycji krótkich netto, oraz metody obliczania obrotu na potrzeby ustalenia akcji objętych wyłączeniem (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 827/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące środków podawania do publicznej wiadomości pozycji netto z tytułu akcji, formy, w jakiej mają być przekazywane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje w odniesieniu do pozycji krótkich netto, rodzajów umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji lub instrumentów związanych z długiem państwowym na potrzeby rozrachunku oraz dat i okresu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu akcją, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 11).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązki zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku wartości akcji płynnych i innych instrumentów finansowych, (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 16).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/97 z dnia 17 października 2014 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) nr 918/2012 w odniesieniu do zgłaszania znacznych pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 22).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2011 z dnia 11 maja 2011 r. dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 30).

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽¹⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 272/2012 ⁽²⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 446/2012 ⁽³⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 447/2012 ⁽⁴⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 448/2012 ⁽⁵⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 449/2012 ⁽⁶⁾,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 946/2012 ⁽⁷⁾,
- decyzja wykonawcza Komisji 2014/245/UE ⁽⁸⁾,
- decyzja wykonawcza Komisji 2014/246/UE ⁽⁹⁾,
- decyzja wykonawcza Komisji 2014/247/UE ⁽¹⁰⁾,
- decyzja wykonawcza Komisji 2014/248/UE ⁽¹¹⁾, oraz
- decyzja wykonawcza Komisji 2014/249/UE ⁽¹²⁾.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 272/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od agencji ratingowych (Dz.U. L 90 z 28.3.2012, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 446/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących treści i formatu okresowych sprawozdań zawierających dane ratingowe, składanych przez agencje ratingowe do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 2).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 447/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych poprzez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny zgodności metodyk sporządzania ratingów kredytowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 448/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących prezentacji informacji, które agencje ratingowe udostępniają w centralnym repozytorium utworzonym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 449/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji do celów rejestracji i certyfikacji agencji ratingowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 32).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 946/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do przepisów proceduralnych dotyczących grzywien nakładanych na agencje ratingowe przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony i przepisów tymczasowych (Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 23).

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/245/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/246/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 68).

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/247/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 71).

⁽¹¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/248/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 73).

⁽¹²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/249/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 76).

- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem opierać się na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie proponowanych zmian załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG, opiera się na projektach decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonych do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...
z dnia ...
zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽¹⁾.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31ed (decyzja Komisji 2010/C-326/07) załącznika IX do Porozumienia EOG dodaje się co następuje:

„31f. **32010 R 1092:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) właściwe organy państw EFTA uczestniczą w pracach Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS);
- b) niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)«, »właściwe organy« i »organy nadzoru« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy i organy nadzoru; Nie ma to zastosowania w odniesieniu do art. 5 ust. 2, art. 9 ust. 5 i art. 11 ust. 1 lit. c);
- c) w art. 6 ust. 2 dodaje się, co następuje:
 - »c) prezesi krajowych banków centralnych państw EFTA lub, w odniesieniu do Liechtensteinu, wysokiej rangi przedstawiciel Ministerstwa Finansów;
 - d) członek Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, jeżeli jest to istotne w odniesieniu do wykonywanych przez nie zadań.

Członkowie Zarządu Głównego nieposiadający prawa głosu, o których mowa w lit. c) i d), nie uczestniczą w pracach Zarządu Głównego, kiedy może być omawiana sytuacja poszczególnych instytucji finansowych UE lub państw członkowskich.»

- d) w art. 13 ust. 1 dodaje się następującą literę:

- »i) po jednym przedstawicielu z każdego krajowego banku centralnego państw EFTA lub, w odniesieniu do Liechtensteinu, z Ministerstwa Finansów. Przedstawiciele ci nie uczestniczą w pracach doradczego Komitetu Technicznego, kiedy może być omawiana sytuacja poszczególnych instytucji finansowych UE lub państw członkowskich.»

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

- e) w art. 15 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
- »Urząd Nadzoru EFTA, krajowe banki centralne, krajowe organy nadzoru i krajowe organy statystyczne w państwach EFTA współpracują ściśle z ERRS oraz dostarczają jej wszelkich informacji koniecznych do realizacji zadań ERRS zgodnie z Porozumieniem EOG.«;
- f) w art. 16 ust. 3 po wyrazie »Komisji« dodaje się tekst »oraz w przypadku gdy adresatem jest państwo EFTA lub jeden bądź większa liczba jego krajowych organów nadzoru, Stałemu Komitetowi Państw EFTA«, a po wyrazach »Europejskim Urzędowi Nadzoru« dodaje się słowa »i Urzędowi Nadzoru EFTA«;
- g) w art. 17 ust. 1 i 2 oraz w art. 18 ust. 1 po wyrazie »Radę« dodaje się tekst »oraz w przypadku gdy adresatem jest państwo EFTA lub jeden bądź większa liczba jego krajowych organów nadzoru, Stały Komitet Państw EFTA«;
- h) art. 17 ust. 3 nie ma zastosowania w odniesieniu do decyzji dotyczących zaleceń skierowanych do jednego lub większej liczby państw EFTA;
- i) w art. 18 ust. 4 po wyrazach »Europejskie Urzędy Nadzoru« dodaje się słowa »Urząd Nadzoru EFTA i Stały Komitet Państw EFTA«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... lub w dniu następującym po ostatniej notyfikacji dokonanej na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
do decyzji nr [...] włączającej do Porozumienia EOG rozporządzenie (UE) nr 1092/2010

Umawiające się Strony zwracają uwagę, że rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 pozwala jedynie na pewien określony poziom uczestnictwa w Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego państwom, które nie są państwami członkowskimi UE. W kontekście ewentualnych przyszłych zmian rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 UE oceni, czy państwom EOG EFTA mogłoby być przyznane prawo uczestnictwa odpowiadające uczestnictwu państw EFTA należących do EOG w trzech europejskich organach nadzoru przewidziane w decyzjach Wspólnego Komitetu EOG nr.../..., rozporządzenia (UE) nr.../... oraz nr.../....

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...**z dnia ...****zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE ⁽¹⁾.
- (2) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽²⁾.
- (3) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA w swoich konkluzjach ⁽³⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG z zadowoleniem przyjęli wyważone rozwiązanie wypracowane między Umawiającymi się Stronami, uwzględniające strukturę i cele rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru oraz Porozumienia EOG, a także ograniczenia polityczne UE i państw EOG–EFTA.
- (4) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane, odpowiednio, do właściwych organów państw EOG–EFTA lub operatorów rynku w państwach EOG–EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, takich jak przyjmowanie zaleceń i niewiążąca mediacja, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG–EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.
- (5) Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoma filarami, poszczególne decyzje i formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA kierowane do co najmniej jednego właściwego organu lub operatora rynku państw EOG–EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowywanych przez stosowny unijny Europejski Urząd Nadzoru. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ.
- (6) Umawiające się Strony podzielają opinię, że w ramach niniejszej decyzji wdraża się porozumienie odzwierciedlone we wspomnianych konkluzjach, w związku z czym należy ją interpretować zgodnie z zasadami, które wyrażono w konkluzjach.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5.

⁽³⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA, 14178/1/14 REV 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31f (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010) w załączniku IX do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

„31 g. **32010 R 1093**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12), w brzmieniu zmienionym:

— **32013 R 1022**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) właściwe organy państw EFTA i Urząd Nadzoru EFTA posiadają takie same prawa i obowiązki, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zwanego dalej »Urzędem«, jego Rady Organów Nadzoru i wszystkich organów przygotowawczych Urzędu, w tym komitetów i paneli wewnętrznych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego Porozumienia.

Nie naruszając przepisów art. 108 i 109 niniejszego Porozumienia, Urząd posiada prawo do uczestnictwa, z wyjątkiem prawa głosu, w pracach Urzędu Nadzoru EFTA i jego organów przygotowawczych, gdy Urząd Nadzoru EFTA pełni, w odniesieniu do państw EFTA, funkcje Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem.

Regulamin wewnętrzny Urzędu i Urzędu Nadzoru EFTA umożliwia pełne uczestnictwo tych Urzędów, jak również uczestnictwo właściwych organów państw EFTA w pracach drugiego Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem;

- b) niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- c) o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, regulamin wewnętrzny Urzędu stosuje się odpowiednio do spraw dotyczących właściwych organów i instytucji finansowych państw EFTA. W szczególności przygotowanie projektów na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA podlega takim samym procedurom wewnętrznym co przygotowanie przyjętych decyzji w sprawie podobnych kwestii dotyczących państw członkowskich UE, w tym ich właściwych organów i instytucji finansowych;
- d) o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania.

W przypadku braku porozumienia między Urzędem a Urzędem Nadzoru EFTA w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia przewodniczący Urzędu i Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, uwzględniając pilny charakter sprawy, bez zbędnej zwłoki zwołują posiedzenie w celu osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie zostanie osiągnięty konsensus, przewodniczący Urzędu lub Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA może zwrócić się do Umawiających się Stron o przekazanie sprawy Wspólnemu Komitetowi EOG, który rozpatrzy ją zgodnie z art. 111 niniejszego Porozumienia, który ma odpowiednio zastosowanie. Zgodnie z art. 2 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 1/94 z dnia 8 lutego 1994 r. przyjmującej regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu EOG (Dz.U. L 85 z 30.3.1994, s. 60) w nagłych przypadkach Umawiająca się Strona może zażądać natychmiastowego zwołania posiedzeń. Niezależnie od przepisów niniejszego ustępu Umawiająca się Strona może w każdej chwili z własnej inicjatywy przekazać sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z art. 5 lub 111 niniejszego Porozumienia;

- e) zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- f) w odniesieniu do państw EFTA art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

»Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA, w szczególności przyznanych w art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG lub tego Porozumienia.«;

- g) w art. 9 ust. 5:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA słowo »Urząd« w akapicie pierwszym otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w odniesieniu do państw EFTA akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Urząd Nadzoru EFTA dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, w odpowiednich odstępach czasu i co najmniej raz na trzy miesiące. Jeżeli decyzja nie zostanie przedłużona po trzech miesiącach, automatycznie wygasa.

Najszybciej jak to możliwe po przyjęciu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, Urząd Nadzoru EFTA powiadamia Urząd o terminie wygaśnięcia. W odpowiednim terminie przed upływem okresu trzech miesięcy, o którym mowa w akapicie trzecim, Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzję, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt. Urząd Nadzoru EFTA może poinformować Urząd o wszelkich zmianach, które uznaje za istotne dla przeglądu.

Państwo EFTA może zwrócić się do Urzędu Nadzoru EFTA o ponowne rozważenie jego decyzji. Urząd Nadzoru EFTA przekazuje ten wniosek do Urzędu. W takim przypadku Urząd, zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi, rozważa przygotowanie nowego projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.

W przypadku gdy Urząd zmieni lub uchyli jakąkolwiek decyzję równoległą z decyzją przyjętą przez Urząd Nadzoru EFTA, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- h) w art. 16 ust. 4 po słowie »Komisję« dodaje się sformułowanie », Stały Komitet Państw EFTA oraz Urząd Nadzoru EFTA«;

- i) w art. 17:

- (i) słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »postanowień Porozumienia EOG«;

- (ii) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iii) ust. 2 po słowie »Komisji« dodaje się sformułowanie », Stałego Komitetu Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (iv) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd bada domniemane naruszenie postanowień Porozumienia EOG lub niezastosowanie się do nich w odniesieniu do właściwego organu państwa EFTA, informuje on Urząd Nadzoru EFTA o charakterze i celu badania, a następnie regularnie przekazuje mu aktualne informacje, które są niezbędne do tego, by Urząd Nadzoru EFTA odpowiednio wykonywał swoje zadania, o których mowa w ust. 4 i 6.«;

- (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG.«;

- (vi) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

»4. W przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do postanowień Porozumienia EOG w terminie jednego miesiąca od otrzymania zalecenia Urzędu, Urząd Nadzoru EFTA może wydać formalną opinię nakładającą na właściwy organ obowiązek podjęcia działań niezbędnych do zastosowania się do postanowień Porozumienia EOG. W formalnej opinii Urzędu Nadzoru EFTA uwzględnia się zalecenie Urzędu.

Urząd Nadzoru EFTA wydaje taką formalną opinię nie później niż w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Urząd Nadzoru EFTA może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

Formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Właściwe organy przekazują Urzędowi i Urzędowi Nadzoru EFTA wszystkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania formalnej opinii, o której mowa w ust. 4, właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tej formalnej opinii.«;

- (vii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 6 akapit pierwszy słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, a słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (viii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (ix) w odniesieniu do państw EFTA art. 8 otrzymuje brzmienie:

»8. Urząd Nadzoru EFTA co roku publikuje informacje na temat właściwych organów i instytucji finansowych państw EFTA, które nie zastosowały się do formalnych opinii lub decyzji, o których mowa w ust. 4 i 6.«;

- j) w art. 18:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 i 4 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 3 i 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« w ust. 4 otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«;

k) w art. 19:

- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 3 po słowach »ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów« dodaje się słowa »w państwach członkowskich UE«;
- (iii) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd Nadzoru EFTA może w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA mogą w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą właściwe organy odpowiednio zainteresowanych państw członkowskich UE i państw EFTA do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.;

- (iv) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 4 słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«, a słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienia EOG«;
- (v) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

l) w art. 20 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA może podjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Jeżeli chodzi o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA, Urząd – odpowiednio Urząd Nadzoru EFTA – może przyjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez, odpowiednio, Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) lub Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA. Odpowiednio Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) osiągają, zgodnie z art. 56, wspólne stanowiska i przyjmują decyzje lub projekty równolegle.»;

- m) w art. 21 ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- n) w art. 22 ust. 1a po słowie »Komisję« dodaje się sformułowanie »oraz Urząd Nadzoru EFTA i Stały Komitet Państw EFTA«, a w art. 31 lit. d) po słowie »Komisji« dodaje się sformułowanie »oraz Urzędu Nadzoru EFTA i Stałego Komitetu Państw EFTA«;
- o) w art. 22 ust. 4 i art. 34 ust. 1 po słowach »Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji« dodaje się słowa, »Urzędu Nadzoru EFTA lub Stałego Komitetu Państw EFTA«;
- p) w art. 32 ust. 3a w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) słowa »Urząd może wymagać« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA może wymagać«;
 - (ii) przed słowami »może w nich uczestniczyć« dodaje się słowa »Urząd i Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

»Wnioski Urzędu Nadzoru EFTA na podstawie niniejszego ustępu są składane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;
- q) w art. 35 ust. 5 słowa, »krajowego banku centralnego« nie mają zastosowania do Liechtensteinu;
- r) w art. 36 ust. 5 po słowie »Komisję« dodaje się słowa »i Urząd Nadzoru EFTA«;
- s) w art. 38 w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) słowa »Urząd«, »Urzędu«, »Urząd i Komisję«, »Urząd, Komisję« oraz »Komisję i Urząd« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA« i »Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (ii) słowo »Rada« otrzymuje brzmienie »Stały Komitet Państw EFTA«;
 - (iii) w ust. 2 po akapicie czwartym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi i Komisji powiadomienie zainteresowanego państwa EFTA. Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (iv) w ust. 3 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;

- (v) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;

- (vi) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Jeżeli w sprawie objętej zakresem stosowania art. 19 ust. 3, odpowiednio w związku z art. 20, i dotyczącej sporu, w którym uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, decyzja zostaje zawieszona lub traci moc zgodnie z niniejszym artykułem, jakkolwiek równoległa decyzja Urzędu Nadzoru EFTA w danej sprawie również zostaje zawieszona lub traci moc.

Jeżeli w takich sprawach Urząd zmieni lub uchyli swoją decyzję, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- t) w art. 39:

- (i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przygotowując projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd powiadamia Urząd Nadzoru EFTA, wyznaczając termin, w którym Urząd Nadzoru EFTA może zezwolić na wyrażenie swojej opinii w danej sprawie jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, w tym właściwemu organowi, będącym adresatem decyzji, która ma zostać podjęta, w pełni uwzględniając pilny charakter sprawy, jej złożoność i potencjalne skutki.«;

- (ii) w ust. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd Nadzoru EFTA podjął decyzję na mocy art. 18 ust. 3 lub 4, dokonuje jej przeglądu w odpowiednich odstępach czasu. Urząd Nadzoru EFTA informuje Urząd o zbliżających się przeglądach oraz zmianach, które są istotne dla przeglądu.

Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd. W odpowiednim terminie przed planowanym przeglądem Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzje, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt.«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 5 słowa »decyzje podejmowane« zastępuje się słowami »decyzje podejmowane przez Urząd lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- u) w art. 40 ust. 1:

- (i) w lit. b) po słowach »państwach członkowskich« dodaje się tekst w brzmieniu:

»oraz nieposiadający prawa głosu szef krajowego organu publicznego właściwego w zakresie nadzoru nad instytucjami kredytowymi w poszczególnych państwach EFTA,«;

- (ii) w lit. f) po słowach »Urzędów Nadzoru« dodaje się słowa »oraz Urzędu Nadzoru EFTA«;

- v) w art. 43:

- (i) w ust. 2 po słowie »decyzje« dodaje się słowa », przygotowuje projekty na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 4 i 6 po słowie »Rady« dodaje się słowa »Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA«;

w) w art. 44:

(i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przepisy niniejszego ustępu mają odpowiednio zastosowanie do projektów przygotowanych na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA na mocy odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.«;

(ii) w ust. 4 po słowach »dyrektora wykonawczego« dodaje się słowa »oraz przedstawiciela Urzędu Nadzoru EFTA«;

(iii) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Członkowie Rady Organów Nadzoru państw EFTA zgodnie z 40 ust. 1 lit. b) są uprawnieni do uczestnictwa w dyskusjach z udziałem Rady Organów Nadzoru dotyczących poszczególnych instytucji finansowych.«.

x) w art. 57 ust. 2 po słowach »państwa członkowskiego« dodaje się tekst w brzmieniu:

», a także jeden przedstawiciel wysokiego szczebla właściwego organu z każdego państwa EFTA oraz jeden przedstawiciel Urzędu Nadzoru EFTA.«;

y) w art. 60 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli odwołanie dotyczy decyzji Urzędu przyjętej na mocy art. 19, odpowiednio w związku z art. 20, w przypadku gdy w sporze uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, Komisja Odwoławcza wzywa właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze do złożenia, w określonym terminie, uwag do pism pochodzących od stron postępowania odwoławczego. Właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze jest uprawniony do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.«;

z) w art. 62 ust. 1 lit. a) dodaje się akapity w brzmieniu:

»Krajowe organy publiczne państw EFTA wnoszą wkład finansowy do budżetu Urzędu zgodnie z przepisami niniejszej litery.

Na potrzeby ustalenia obowiązkowych składek uiszczanych przez krajowe organy publiczne państw EFTA właściwe w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi na mocy przepisów niniejszej litery, waga każdego państwa EFTA jest następująca:

Islandia: 2

Liechtenstein: 1

Norwegia: 7«;

za) w art. 67 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Państwa EFTA stosują Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE w odniesieniu do Urzędu i jego personelu.«;

zb) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»5. W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich obywatele państw EFTA korzystający z pełnych praw jako obywatele swoich krajów mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez Dyrektora Wykonawczego Urzędu.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich języki, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, są uznawane przez Urząd, w odniesieniu do jego personelu, za języki Unii, o których mowa w art. 55 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.«;

zc) w art. 72 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»4. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ma zastosowanie do właściwych organów państw EFTA w odniesieniu do dokumentów przygotowanych przez Urząd.«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1022/2013 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

Artykuł 3

Umawiające się Strony dokonują przeglądu ram ustanowionych na mocy niniejszej decyzji oraz decyzji [nr .../... [ERRS], nr .../... [EIOPA] i nr.../... [ESMA]] najpóźniej do końca roku [pięć lat od wejścia w życie niniejszej decyzji] w celu zagwarantowania, że będą one nadal zapewniały skuteczne i jednolite stosowanie wspólnych zasad i nadzoru w całym EOG.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... [należy wpisać dzień następujący po jej przyjęciu] lub w dniu następującym po ostatniej notyfikacji dokonanej na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (*).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
do decyzji nr [...] włączającej do Porozumienia EOG rozporządzenie (UE) nr 1093/2010
[do przyjęcia wraz z decyzją i opublikowania w Dz.U.]

Zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 1022/2013, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego), zwany dalej „Urzędem”, będzie działał niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący, mając na względzie wyłącznie interesy Unii. W następstwie włączenia rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 do Porozumienia EOG właściwe organy państw EFTA posiadają takie same prawa, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Urzędu.

W związku z powyższym oraz w pełnym poszanowaniu niezależności Urzędu Umawiające się Strony Porozumienia EOG podzielają opinię, że Urząd, działając zgodnie z postanowieniami Porozumienia EOG, będzie działał we wspólnym interesie wszystkich Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...

z dnia ...

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE ⁽¹⁾.
- (2) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA w swoich konkluzjach ⁽²⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG z zadowoleniem przyjęli wyważone rozwiązanie wypracowane między Umawiającymi się Stronami, uwzględniające strukturę i cele rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru oraz Porozumienia EOG, a także ograniczenia polityczne UE i państw EOG-EFTA.
- (3) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane, odpowiednio, do właściwych organów państw EOG-EFTA lub operatorów rynku w państwach EOG-EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, takich jak przyjmowanie zaleceń i niewiążąca mediacja, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG-EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.
- (4) Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoma filarami, poszczególne decyzje i formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA kierowane do co najmniej jednego właściwego organu lub operatora rynku państw EOG-EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowywanych przez stosowny unijny Europejski Urząd Nadzoru. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ.
- (5) Umawiające się Strony podzielają opinię, że w ramach niniejszej decyzji wdraża się porozumienie odzwierciedlone we wspomnianych konkluzjach, w związku z czym należy ją interpretować zgodnie z zasadami, które wyrażono w konkluzjach.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31 g (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010) w załączniku IX do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„31h. **32010 R 1094:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

⁽²⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA, 14178/1/14 REV 1.

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) właściwe organy państw EFTA i Urząd Nadzoru EFTA posiadają takie same prawa i obowiązki, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zwanego dalej »Urzędem«, jego Rady Organów Nadzoru i wszystkich organów przygotowawczych Urzędu, w tym komitetów i paneli wewnętrznych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego Porozumienia.

Nie naruszając przepisów art. 108 i 109 niniejszego Porozumienia, Urząd posiada prawo do uczestnictwa, z wyjątkiem prawa głosu, w pracach Urzędu Nadzoru EFTA i jego organów przygotowawczych, gdy Urząd Nadzoru EFTA pełni, w odniesieniu do państw EFTA, funkcje Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem.

Regulamin wewnętrzny Urzędu i Urzędu Nadzoru EFTA umożliwia pełne uczestnictwo tych Urzędów, jak również uczestnictwo właściwych organów państw EFTA w pracach drugiego Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem;

- b) niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- c) Jeżeli w niniejszej umowie nie przewidziano inaczej, regulamin wewnętrzny Urzędu stosuje się odpowiednio do spraw dotyczących właściwych organów i instytucji finansowych państw EFTA. W szczególności przygotowanie projektów na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA podlega takim samym procedurom wewnętrznym co przygotowanie przyjętych decyzji w sprawie podobnych kwestii dotyczących państw członkowskich UE, w tym ich właściwych organów i instytucji finansowych;
- d) o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania.

W przypadku braku porozumienia między Urzędem a Urzędem Nadzoru EFTA w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia przewodniczący Urzędu i Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, uwzględniając pilny charakter sprawy, bez zbędnej zwłoki zwołują posiedzenie w celu osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie zostanie osiągnięty konsensus, przewodniczący Urzędu lub Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA może zwrócić się do Umawiających się Stron o przekazanie sprawy Wspólnemu Komitetowi EOG, który rozpatrzy ją zgodnie z art. 111 niniejszego Porozumienia, który ma odpowiednio zastosowanie. Zgodnie z art. 2 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 1/94 z dnia 8 lutego 1994 r. przyjmującej regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu EOG (Dz.U. L 85 z 30.3.1994, s. 60) w nagłych przypadkach Umawiająca się Strona może zażądać natychmiastowego zwołania posiedzeń. Niezależnie od przepisów niniejszego ustępu Umawiająca się Strona może w każdej chwili z własnej inicjatywy przekazać sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z art. 5 lub 111 niniejszego Porozumienia;

- e) zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- f) w art. 1 w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) w ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

»Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA, w szczególności przyznanych w art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG lub tego Porozumienia.«;

g) w art. 9 ust. 5:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA słowo »Urząd« w akapicie pierwszym otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w odniesieniu do państw EFTA akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Urząd Nadzoru EFTA dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, w odpowiednich odstępach czasu i co najmniej raz na trzy miesiące. Jeżeli decyzja nie zostanie przedłużona po trzech miesiącach, automatycznie wygasa.

Najszybciej jak to możliwe po przyjęciu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, Urząd Nadzoru EFTA powiadamia Urząd o terminie wygaśnięcia. W odpowiednim terminie przed upływem okresu trzech miesięcy, o którym mowa w akapicie trzecim, Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzję, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt. Urząd Nadzoru EFTA może poinformować Urząd o wszelkich zmianach, które uznaje za istotne dla przeglądu.

Państwo EFTA może zwrócić się do Urzędu Nadzoru EFTA o ponowne rozważenie jego decyzji. Urząd Nadzoru EFTA przekazuje ten wniosek do Urzędu. W takim przypadku Urząd, zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi, rozważa przygotowanie nowego projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.

W przypadku gdy Urząd zmieni lub uchyli jakąkolwiek decyzję równoległe z decyzją przyjętą przez Urząd Nadzoru EFTA, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.;

h) w art. 16 ust. 4 po słowie »Komisję« dodaje się sformułowanie », Stały Komitet Państw EFTA oraz Urząd Nadzoru EFTA«;

i) w art. 17:

- (i) słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »postanowień Porozumienia EOG«;
- (ii) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iii) ust. 2 po słowie »Komisji« dodaje się sformułowanie », Stałego Komitetu Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (iv) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd bada domniemane naruszenie postanowień Porozumienia EOG lub niezas-tosowanie się do nich w odniesieniu do właściwego organu państwa EFTA, informuje on Urząd Nadzoru EFTA o charakterze i celu badania, a następnie regularnie przekazuje mu aktualne informacje, które są niezbędne do tego, by Urząd Nadzoru EFTA odpowiednio wykonywał swoje zadania, o których mowa w ust. 4 i 6.«;

(v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG.«;

- (vi) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

»4. W przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do postanowień Porozumienia EOG w terminie jednego miesiąca od otrzymania zalecenia Urzędu, Urząd Nadzoru EFTA może wydać formalną opinię nakładającą na właściwy organ obowiązek podjęcia działań niezbędnych do zastosowania się do postanowień Porozumienia EOG. W formalnej opinii Urzędu Nadzoru EFTA uwzględnia się zalecenie Urzędu.

Urząd Nadzoru EFTA wydaje taką formalną opinię nie później niż w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Urząd Nadzoru EFTA może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

Formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Właściwe organy przekazują Urzędowi i Urzędowi Nadzoru EFTA wszystkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania formalnej opinii, o której mowa w ust. 4, właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tej formalnej opinii.»

- (vii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 6 akapit pierwszy słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, a słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (viii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (ix) w odniesieniu do państw EFTA art. 8 otrzymuje brzmienie:

»8. Urząd Nadzoru EFTA co roku publikuje informacje na temat właściwych organów i instytucji finansowych państw EFTA, które nie zastosowały się do formalnych opinii lub decyzji, o których mowa w ust. 4 i 6.«;

- j) w art. 18:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 i 4 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 3 i 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« w ust. 4 otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«;

k) w artykule 19:

- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 3 po słowach »ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów« dodaje się słowa »w państwach członkowskich UE«;
- (iii) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd Nadzoru EFTA może w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA mogą w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą właściwe organy odpowiednio zainteresowanych państw członkowskich UE i państw EFTA do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (iv) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 4 słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«, a słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienia EOG«;
- (v) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

l) w art. 20 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA może podjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Jeżeli chodzi o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA, Urząd – odpowiednio Urząd Nadzoru EFTA – może przyjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez, odpowiednio, Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) lub Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA. Odpowiednio Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) osiągają, zgodnie z art. 56, wspólne stanowiska i przyjmują decyzje lub projekty równolegle.«;

- m) w art. 21 ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- n) w art. 22 ust. 4 i art. 34 ust. 1 po słowach »Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji« dodaje się słowa », Urzędu Nadzoru EFTA lub Stałego Komitetu Państw EFTA«;
- o) w art. 35 ust. 5 słowa », krajowego banku centralnego« nie mają zastosowania do Liechtensteinu;
- p) w art. 38 w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) słowa »Urząd«, »Urzędu«, »Urząd i Komisję«, »Urząd, Komisję« oraz »Komisję i Urząd« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA« i »Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (ii) słowo »Rada« otrzymuje brzmienie »Stały Komitet Państw EFTA«;
 - (iii) w ust. 2 po akapicie czwartym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi i Komisji powiadomienie zainteresowanego państwa EFTA. Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;
 - (iv) w ust. 3 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;
 - (v) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;
 - (vi) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Jeżeli w sprawie objętej zakresem stosowania art. 19 ust. 3, odpowiednio w związku z art. 20, i dotyczącej sporu, w którym uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, decyzja zostaje zawieszona lub traci moc zgodnie z niniejszym artykułem, jakakolwiek równoległa decyzja Urzędu Nadzoru EFTA w danej sprawie również zostaje zawieszona lub traci moc.

Jeżeli w takich sprawach Urząd zmieni lub uchyli swoją decyzję, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.«;
- q) w artykule 39:
- (i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przygotowując projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd powiadamia Urząd Nadzoru EFTA, wyznaczając termin, w którym Urząd Nadzoru EFTA może zezwolić na wyrażenie swojej opinii w danej sprawie jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, w tym właściwemu organowi, będącym adresatem decyzji, która ma zostać podjęta, w pełni uwzględniając pilny charakter sprawy, jej złożoność i potencjalne skutki.«;
 - (ii) w ust. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd Nadzoru EFTA podjął decyzję na mocy art. 18 ust. 3 lub 4, dokonuje jej przeglądu w odpowiednich odstępach czasu. Urząd Nadzoru EFTA informuje Urząd o zbliżających się przeglądach oraz zmianach, które są istotne dla przeglądu.

Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd. W odpowiednim terminie przed planowanym przeglądem Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzje, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt.;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 5 słowa »decyzje podejmowane« zastępuje się słowami »decyzje podejmowane przez Urząd lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

r) w art. 40 ust. 1:

- (i) w lit. b) po słowach »państwach członkowskich« dodaje się tekst w brzmieniu:

»oraz nieposiadający prawa głosu szef krajowego organu publicznego właściwego w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi w poszczególnych państwach EFTA,«;

- (ii) w lit. e) po słowach »Urzędów Nadzoru« dodaje się słowa »oraz Urzędu Nadzoru EFTA«;

s) w artykule 43:

- (i) w ust. 2 po słowie »decyzje« dodaje się słowa », przygotowuje projekty na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 4 i 6 po słowie »Rady« dodaje się słowa »Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA«;

t) w artykule 44:

- (i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przepisy niniejszego ustępu mają odpowiednio zastosowanie do projektów przygotowanych na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA na mocy odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.«;

- (ii) w ust. 4 po słowach »dyrektora wykonawczego« dodaje się słowa »oraz przedstawiciela Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (iii) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Członkowie Rady Organów Nadzoru państw EFTA zgodnie z 40 ust. 1 lit. b) są uprawnieni do uczestnictwa w dyskusjach z udziałem Rady Organów Nadzoru dotyczących poszczególnych instytucji finansowych.«;

u) w art. 57 ust. 2 po słowach »państwa członkowskiego« dodaje się tekst w brzmieniu:

», a także jeden przedstawiciel wysokiego szczebla właściwego organu z każdego państwa EFTA oraz jeden przedstawiciel Urzędu Nadzoru EFTA.«;

v) w art. 60 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli odwołanie dotyczy decyzji Urzędu przyjętej na mocy art. 19, odpowiednio w związku z art. 20, w przypadku gdy w sporze uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, Komisja Odwoławcza wzywa właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze do złożenia, w określonym terminie, uwag do pism pochodzących od stron postępowania odwoławczego. Właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze jest uprawniony do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.«;

w) w art. 62 ust. 1 lit. a) dodaje się akapity w brzmieniu:

»Krajowe organy publiczne państw EFTA wnoszą wkład finansowy do budżetu Urzędu zgodnie z przepisami niniejszej litery.

Na potrzeby ustalenia obowiązkowych składek uiszczanych przez krajowe organy publiczne państw EFTA właściwe w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi na mocy przepisów niniejszej litery, waga każdego państwa EFTA jest następująca:

Islandia: 2

Liechtenstein: 1

Norwegia: 7«;

x) w art. 67 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Państwa EFTA stosują Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE w odniesieniu do Urzędu i jego personelu.«;

y) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»5. W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich obywatele państw EFTA korzystający z pełnych praw jako obywatele swoich krajów mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez Dyrektora Wykonawczego Urzędu.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich języki, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, są uznawane przez Urząd, w odniesieniu do jego personelu, za języki Unii, o których mowa w art. 55 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej«;

z) w art. 72 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»4. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ma zastosowanie do właściwych organów państw EFTA w odniesieniu do dokumentów przygotowanych przez Urząd.«”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Umawiające się Strony dokonują przeglądu ram ustanowionych na mocy niniejszej decyzji oraz decyzji [nr .../... [ERRS], nr .../... [EUNB] i nr.../... [ESMA]] najpóźniej do końca roku [pięć lat od wejścia w życie niniejszej decyzji] w celu zagwarantowania, że będą one nadal zapewniały skuteczne i jednolite stosowanie wspólnych zasad i nadzoru w całym EOG.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... lub w dniu następującym po ostatniej notyfikacji dokonanej na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (*).

(*) [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
do decyzji nr [...] włączającej do Porozumienia EOG rozporządzenie (UE) nr 1094/2010
[do przyjęcia wraz z decyzją i opublikowania w Dz.U.]

Zgodnie z art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zwany dalej „Urzędem”, będzie działał niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący, mając na względzie wyłącznie interesy Unii. W następstwie włączenia niniejszego rozporządzenia do Porozumienia EOG właściwe organy państw EFTA posiadają takie same prawa, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Urzędu.

W związku z powyższym oraz w pełnym poszanowaniu niezależności Urzędu Umawiające się Strony Porozumienia EOG podzielają opinię, że Urząd, działając zgodnie z postanowieniami Porozumienia EOG, będzie działał we wspólnym interesie wszystkich Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...

z dnia ...

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE ⁽¹⁾.
- (2) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA w swoich konkluzjach ⁽²⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG z zadowoleniem przyjęli wyważone rozwiązanie wypracowane między Umawiającymi się Stronami, uwzględniające strukturę i cele rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru oraz Porozumienia EOG, a także ograniczenia polityczne UE i państw EOG-EFTA.
- (3) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane, odpowiednio, do właściwych organów państw EOG-EFTA lub operatorów rynku w państwach EOG-EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, takich jak przyjmowanie zaleceń i niewiążąca mediacja, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG-EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.
- (4) Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoma filarami, poszczególne decyzje i formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA kierowane do co najmniej jednego właściwego organu lub operatora rynku państw EOG-EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowywanych przez stosowny unijny Europejski Urząd Nadzoru. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ.
- (5) Umawiające się Strony podzielają opinię, że w ramach niniejszej decyzji wdraża się porozumienie odzwierciedlone we wspomnianych konkluzjach, w związku z czym należy ją interpretować zgodnie z zasadami, które wyrażono w konkluzjach.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31h (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010) w załączniku IX do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

„31i. **32010 R 1095:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG-EFTA, 14178/1/14 REV 1.

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Właściwe organy państw EFTA i Urząd Nadzoru EFTA posiadają takie same prawa i obowiązki, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zwanego dalej »Urzędem«, jego Rady Organów Nadzoru i wszystkich organów przygotowawczych Urzędu, w tym komitetów i paneli wewnętrznych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego Porozumienia.

Nie naruszając przepisów art. 108 i 109 niniejszego Porozumienia, Urząd posiada prawo do uczestnictwa, z wyjątkiem prawa głosu, w pracach Urzędu Nadzoru EFTA i jego organów przygotowawczych, gdy Urząd Nadzoru EFTA pełni, w odniesieniu do państw EFTA, funkcje Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem.

Regulamin wewnętrzny Urzędu i Urzędu Nadzoru EFTA umożliwia pełne uczestnictwo tych Urzędów, jak również uczestnictwo właściwych organów państw EFTA w pracach drugiego Urzędu zgodnie z niniejszym Porozumieniem.

- b) Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.
- c) O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, regulamin wewnętrzny Urzędu stosuje się odpowiednio do spraw dotyczących właściwych organów i uczestników rynków finansowych państw EFTA. W szczególności przygotowanie projektów na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA podlega takim samym procedurom wewnętrznym co przygotowanie przyjętych decyzji w sprawie podobnych kwestii dotyczących państw członkowskich UE, w tym ich właściwych organów i uczestników rynków finansowych.
- d) O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania.

W przypadku braku porozumienia między Urzędem a Urzędem Nadzoru EFTA w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia przewodniczący Urzędu i Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, uwzględniając pilny charakter sprawy, bez zbędnej zwłoki zwołują posiedzenie w celu osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie zostanie osiągnięty konsensus, przewodniczący Urzędu lub Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA mogą zwrócić się do Umawiających się Stron o przekazanie sprawy Wspólnemu Komitetowi EOG, który rozpatrzy ją zgodnie z art. 111 niniejszego Porozumienia, który stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 2 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 1/94 z dnia 8 lutego 1994 r. przyjmującej regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu EOG (Dz.U. L 85 z 30.3.1994, s. 60) w nagłych przypadkach Umawiająca się Strona może zażądać natychmiastowego zwołania posiedzeń. Niezależnie od przepisów niniejszego ustępu Umawiająca się Strona może w każdej chwili z własnej inicjatywy przekazać sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z art. 5 lub 111 niniejszego Porozumienia.

- e) Zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia.
- f) W odniesieniu do państw EFTA art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

»Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA, w szczególności przyznanych w art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG lub Porozumienia między państwami EFTA.«.

- g) W art. 9 ust. 5:

(i) w odniesieniu do państw EFTA słowo »Urząd« w akapicie pierwszym otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w odniesieniu do państw EFTA akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Urząd Nadzoru EFTA dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, w odpowiednich odstępach czasu i co najmniej raz na trzy miesiące. Jeżeli decyzja nie zostanie przedłużona po trzech miesiącach, automatycznie wygasa.

Najszybciej jak to możliwe po przyjęciu decyzji, o której mowa w pierwszych dwóch akapitach, Urząd Nadzoru EFTA powiadamia Urząd o terminie wygaśnięcia. W odpowiednim terminie przez upływem okresu trzech miesięcy, o którym mowa w akapicie trzecim, Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzje, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt. Urząd Nadzoru EFTA może poinformować Urząd o wszelkich zmianach, które uznaje za istotne dla przeglądu.

Państwo EFTA może zwrócić się do Urzędu Nadzoru EFTA o ponowne rozważenie jego decyzji. Urząd Nadzoru EFTA przekazuje ten wniosek do Urzędu. W takim przypadku Urząd, zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi, rozważa przygotowanie nowego projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.

W przypadku gdy Urząd zmieni lub uchyli jakąkolwiek decyzję równoległą do decyzji przyjętej przez Urząd Nadzoru EFTA, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.«.

- h) W art. 16 ust. 4 po słowie »Komisję« dodaje się sformułowanie », Stały Komitet Państw EFTA oraz Urząd Nadzoru EFTA«.

- i) W art. 17:

- (i) słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »postanowień Porozumienia EOG«;

- (ii) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iii) ust. 2 po słowie »Komisji« dodaje się sformułowanie », Stałego Komitetu Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (iv) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd bada domniemane naruszenie postanowień Porozumienia EOG lub niezasosowanie się do nich w odniesieniu do właściwego organu państwa EFTA, informuje on Urząd Nadzoru EFTA o charakterze i celu badania, a następnie regularnie przekazuje mu aktualne informacje, które są niezbędne do tego, by Urząd Nadzoru EFTA odpowiednio wykonywał swoje zadania, o których mowa w ust. 4 i 6.«;

- (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć w celu zapewnienia przestrzegania postanowień Porozumienia EOG.«;

- (vi) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

»4. W przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do postanowień Porozumienia EOG w terminie jednego miesiąca od otrzymania zalecenia Urzędu, Urząd Nadzoru EFTA może wydać formalną opinię nakładającą na właściwy organ obowiązek podjęcia działań niezbędnych do zastosowania się do postanowień Porozumienia EOG. W formalnej opinii Urzędu Nadzoru EFTA uwzględnia się zalecenie Urzędu.

Urząd Nadzoru EFTA wydaje taką formalną opinię nie później niż w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Urząd Nadzoru EFTA może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

Formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.

Właściwe organy przekazują Urzędowi i Urzędowi Nadzoru EFTA wszystkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania formalnej opinii, o której mowa w ust. 4, właściwy organ informuje Urząd i Urząd Nadzoru EFTA o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do tej formalnej opinii.;

- (vii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 6 akapit pierwszy słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, a słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (viii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (ix) w odniesieniu do państw EFTA art. 8 otrzymuje brzmienie:

»8. Urząd Nadzoru EFTA co roku publikuje informacje na temat właściwych organów i uczestników rynków finansowych państw EFTA, które nie zastosowały się do formalnych opinii lub decyzji, o których mowa w ust. 4 i 6.«.

- j) W art. 18:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 i 4 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 3 i 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« w ust. 4 otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«;

- k) w artykule 19:

- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 3 po słowach »ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów« dodaje się słowa »w państwach członkowskich UE«;

(iii) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd Nadzoru EFTA może w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA oraz gdy takie organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA mogą w celu rozstrzygnięcia sporu podjąć decyzję zobowiązującą właściwe organy odpowiednio zainteresowanych państw członkowskich UE i państw EFTA do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od podejmowania działań, ze skutkami wiążącymi dla zainteresowanych właściwych organów, aby zapewnić zgodność z Porozumieniem EOG.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.»

(iv) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 4 słowa »Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE« otrzymują brzmienie »Bez uszczerbku dla uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA na mocy art. 31 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości«, słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«, a słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienia EOG«;

(v) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

l) w art. 20 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi wyłącznie o właściwe organy państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA może podjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Jeżeli chodzi o właściwe organy co najmniej jednego państwa członkowskiego UE lub co najmniej jednego państwa EFTA, Urząd – lub odpowiednio Urząd Nadzoru EFTA – może przyjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4.

Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez, odpowiednio, Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego lub Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA. Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), w stosownych przypadkach, osiągają, zgodnie z art. 56, wspólne stanowiska i przyjmują decyzje lub projekty równolegle.«.

m) W art. 21 ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.

n) W art. 22 ust. 4 i art. 34 ust. 1 po słowach »Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji« dodaje się słowa », Urzędu Nadzoru EFTA lub Stałego Komitetu Państw EFTA«.

o) W art. 35 ust. 5 słowa », krajowego banku centralnego« nie mają zastosowania do Liechtensteinu.

p) W art. 38 w odniesieniu do państw EFTA:

(i) słowa »Urząd«, »Urzędu«, »Urząd i Komisję«, »Urząd, Komisję« oraz »Komisję i Urząd« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA« i »Urzędu Nadzoru EFTA«;

(ii) słowo »Rada« otrzymuje brzmienie »Stały Komitet Państw EFTA«;

(iii) w ust. 2 po akapicie czwartym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi i Komisji powiadomienie zainteresowanego państwa EFTA. Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

(iv) w ust. 3 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;

(v) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi, Komisji i Radzie powiadomienie państwa EFTA.«;

(vi) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Jeżeli w sprawie objętej zakresem stosowania art. 19 ust. 3, odpowiednio w związku z art. 20, i dotyczącej sporu, w którym uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, decyzja zostaje zawieszona lub traci moc zgodnie z niniejszym artykułem, jakkolwiek równoległa decyzja Urzędu Nadzoru EFTA w danej sprawie również zostaje zawieszona lub traci moc.

Jeżeli w takich sprawach Urząd zmieni lub uchyli swoją decyzję, Urząd niezwłocznie przygotowuje projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA.«.

q) W art. 39:

(i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przygotowując projekt na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd powiadamia Urząd Nadzoru EFTA, wyznaczając termin, w którym Urząd Nadzoru EFTA może zezwolić na wyrażenie opinii w danej sprawie jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, w tym właściwemu organowi, będącym adresatem decyzji, która ma zostać podjęta, w pełni uwzględniając pilny charakter sprawy, jej złożoność i potencjalne skutki.«;

(ii) w ust. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

»W przypadku gdy Urząd Nadzoru EFTA podjął decyzję na mocy art. 18 ust. 3 lub 4, dokonuje jej przeglądu w odpowiednich odstępach czasu. Urząd Nadzoru EFTA informuje Urząd o zbliżających się przeglądach oraz zmianach, które są istotne dla przeglądu.

Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję o zmianie lub uchyleniu decyzji na podstawie projektów przygotowywanych przez Urząd. W odpowiednim terminie przed planowanym przeglądem Urząd przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA konkluzje, do których w stosownych przypadkach dołącza projekt.«;

(iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 5 słowa »decyzje podejmowane« zastępuje się słowami »decyzje podejmowane przez Urząd lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.

r) W art. 40 ust. 1:

(i) w lit. b) po słowach »państwach członkowskich« dodaje się tekst w brzmieniu:

»oraz nieposiadający prawa głosu szef krajowego organu publicznego właściwego w zakresie nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych w poszczególnych państwach EFTA,«;

(ii) w lit. e) po słowach »Urzędów Nadzoru« dodaje się słowa »oraz Urzędu Nadzoru EFTA«.

s) W art. 43:

(i) w ust. 2 po słowie »decyzje« dodaje się słowa », przygotowuje projekty na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA«;

(ii) w ust. 4 i 6 po słowie »Rady« dodaje się słowa »Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA«.

t) W art. 44:

(i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Przepisy niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio do projektów przygotowanych na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA na mocy odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.«;

(ii) w ust. 4 po słowach »dyrektora wykonawczego« dodaje się słowa »oraz przedstawiciela Urzędu Nadzoru EFTA«;

(iii) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Członkowie Rady Organów Nadzoru państw EFTA zgodnie z 40 ust. 1 lit. b) są uprawnieni do uczestnictwa w dyskusjach z udziałem Rady Organów Nadzoru dotyczących poszczególnych uczestników rynków finansowych.«.

u) W art. 57 ust. 2 po słowach »państwa członkowskiego« dodaje się tekst w brzmieniu:

», a także jeden przedstawiciel wysokiego szczebla właściwego organu z każdego państwa EFTA oraz jeden przedstawiciel Urzędu Nadzoru EFTA.«.

v) W art. 60 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli odwołanie dotyczy decyzji Urzędu przyjętej na mocy art. 19, odpowiednio w związku z art. 20, w przypadku gdy w sporze uczestniczą również właściwe organy co najmniej jednego państwa EFTA, Komisja Odwoławcza wzywa właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze do złożenia, w określonym terminie, uwag do pism pochodzących od stron postępowania odwoławczego. Właściwy organ państwa EFTA uczestniczący w sporze jest uprawniony do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.«.

w) W art. 62 ust. 1 lit. a) dodaje się akapity w brzmieniu:

»Krajowe organy publiczne państw EFTA wnoszą wkład finansowy do budżetu Urzędu zgodnie z przepisami niniejszej litery.

Na potrzeby ustalenia obowiązkowych składek uiszczanych przez krajowe organy publiczne państw EFTA właściwe w zakresie nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych na mocy przepisów niniejszej litery, waga każdego państwa EFTA jest następująca:

Islandia: 2

Liechtenstein: 1

Norwegia: 7«.

x) W art. 67 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Państwa EFTA stosują Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE w odniesieniu do Urzędu i jego personelu.«.

y) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»5. W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich obywatele państw EFTA korzystający z pełnych praw jako obywatele swoich krajów mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez Dyrektora Wykonawczego Urzędu.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich języki, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, są uznawane przez Urząd, w odniesieniu do jego personelu, za języki Unii, o których mowa w art. 55 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.«.

z) w art. 72 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»4. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ma zastosowanie do właściwych organów państw EFTA w odniesieniu do dokumentów przygotowanych przez Urząd.«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Umawiające się Strony dokonują przeglądu ram ustanowionych na mocy niniejszej decyzji oraz decyzji nr .../... [ESRB], nr .../... [EBA] i nr.../... [EIOPA] najpóźniej do końca roku [pięć lat od wejścia w życie niniejszej decyzji] w celu zagwarantowania, że będą one nadal zapewniały skuteczne i jednolite stosowanie wspólnych zasad i nadzoru w całym EOG.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... lub w dniu następującym po ostatniej notyfikacji dokonanej na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (*).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
do decyzji nr [...] włączającej do Porozumienia EOG rozporządzenie (UE) nr 1095/2010
[do przyjęcia wraz z decyzją i opublikowania w Dz.U.]

Zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zwany dalej „Urzędem”, będzie działał niezależnie i obiektywnie, mając na względzie wyłącznie interesy Unii. W następstwie włączenia niniejszego rozporządzenia do Porozumienia EOG właściwe organy państw EFTA posiadają takie same prawa, z wyjątkiem prawa głosu, jak właściwe organy państw członkowskich UE w pracach Urzędu.

W związku z powyższym oraz w pełnym poszanowaniu niezależności Urzędu Umawiające się Strony Porozumienia EOG podzielają opinię, że Urząd, działając zgodnie z postanowieniami Porozumienia EOG, będzie działał we wspólnym interesie wszystkich Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...
z dnia ...
zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾.
- (2) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru ⁽²⁾.
- (3) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 694/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu typów zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽³⁾.
- (4) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/514 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie informacji, które mają być przekazywane przez właściwe organy Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 67 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁴⁾.
- (5) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę obowiązującą ZAFI, które wyrażają zgodę na objęcie ich przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁵⁾.
- (6) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę mającą na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia ZAFI spoza UE zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽⁶⁾.
- (7) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA w swoich konkluzjach ⁽⁷⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane, odpowiednio, do właściwych organów państw EOG–EFTA lub operatorów rynku w państwach EOG–EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, takich jak przyjmowanie zaleceń i niewiążąca mediacja, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG–EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 183 z 24.6.2014, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 82 z 27.3.2015, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 3.

⁽⁷⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA, 14178/1/14 REV 1.

- (8) Dyrektywa 2011/61/UE określa przypadki, w których Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) może czasowo zakazać lub ograniczyć pewne rodzaje działalności finansowej, oraz związane z tym warunki, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾. Do celów Porozumienia EOG uprawnienia te mają być wykonywane przez Urząd Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA, zgodnie z pkt 31i załącznika IX do Porozumienia EOG i na warunkach w nim określonych. Aby zapewnić uwzględnienie wiedzy fachowej ESMA w tym procesie oraz spójność między dwoma filarami EOG, takie decyzje Urzędu Nadzoru EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowanych przez ESMA. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ. Umawiające się Strony podzielają pogląd, że niniejsza decyzja wdraża porozumienie, które zostało odzwierciedlone w konkluzjach z dnia 14 października 2014 r.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31bac (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006) załącznika IX do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

„31bb. **32011 L 0061:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.
- b) O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów dyrektywy, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania.
- c) Zawarte w tej dyrektywie odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia.
- d) Odniesienia do uprawnień ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 w dyrektywie są rozumiane jako odniesienia, w przypadkach przewidzianych w i zgodnie z pkt 31i niniejszego załącznika, do uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA.
- e) W odniesieniu do państw EFTA art. 4 ust. 1 lit. an) otrzymuje brzmienie:

»podmioty specjalnego przeznaczenia utworzone do celów sekurytyzacji« oznacza, podmioty, których jedynym celem jest prowadzenie sekurytyzacji w rozumieniu określonym poniżej, i innych działań, które są właściwe do osiągnięcia tego celu.

Dla celów niniejszej dyrektywy »sekurytyzacja« oznacza transakcję lub kilka powiązanych transakcji, w których podmiot niezależny od inicjatora lub zakładu ubezpieczeń, lub zakładu reasekuracji, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji, dokonuje emisji instrumentów finansujących dla inwestorów, oraz ma miejsce jedna lub większa ilość poniższych okoliczności:

- a) aktywo lub pula aktywów zostają przeniesione, w całości lub w części, na podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, poprzez przeniesienie przysługującego inicjatorowi prawa własności aktywów lub faktycznego udziału w tych aktywach bądź przez subpartycypację;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- b) w której ryzyko kredytowe aktywa lub puli aktywów zostaje przeniesione, z zastosowaniem kredytowych instrumentów pochodnych, gwarancji lub innych podobnych instrumentów, w całości lub części, na podmiot inwestujący w instrumenty finansujące wyemitowane przez podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji;
- c) w której ryzyko ubezpieczeniowe zostaje przeniesione z zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na podmiot od nich niezależny utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, i w której podmiot finansuje w całości swoją ekspozycję na takie ryzyko poprzez emisję instrumentów finansujących i w której prawa inwestorów w instrumenty finansujące do otrzymania zapłaty są podporządkowane zobowiązaniom reasekuracyjnym tego podmiotu.

Wyemitowane instrumenty finansujące nie stanowią zobowiązań płatniczych inicjatora, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

- f) W art. 7 ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»ESMA ujmuje w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w akapicie drugim, na tych samych warunkach, informacje dotyczące ZAFI uprawnionych przez właściwe organy państwa EFTA, zgodnie z niniejszą dyrektywą, AFI zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu w EOG przez takich ZAFI oraz właściwy organ nadzorczy dla każdego ZAFI.«.

- g) W art. 9 ust. 6 i w art. 21 ust. 6 lit. b), ust. 7 i ust. 17 lit. b) słowa »prawo Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienie EOG«.

- h) W art. 21 ust. 3 lit. c) w odniesieniu do państw EFTA słowa »21 lipca 2011 r.« otrzymują brzmienie »daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.

- i) w artykule 43:

- (i) w ust. 1 słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »stosowanych na mocy postanowień Porozumienia EOG«;

- (ii) W ust. 2 w odniesieniu do państw EFTA, słowa »do dnia 22 lipca 2014 r.« otrzymują brzmienie »osiemnastu miesięcy od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.

- j) W art. 47:

- (i) w ust. 1 akapit drugi i w ust. 2, 8 i 10 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 3 po słowie »Urzędem« dodaje się słowa », Urzędem Nadzoru EFTA«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 4, 5 i 9 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iv) w ust. 7 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W sprawach dotyczących państw EFTA, przed przygotowaniem projektu zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w świetle decyzji Urzędu Nadzoru EFTA na mocy ust. 4, Urząd konsultuje się w stosownych przypadkach z ERRS i innymi odnośnymi organami. Przekazuje on otrzymane uwagi do Urzędu Nadzoru EFTA.«.

- k) W art. 50 w odniesieniu do państw EFTA:

- (i) w ust. 1 po słowie »Urzędem« dodaje się słowa », Urzędem Nadzoru EFTA«;

(ii) w ust. 4 akapit pierwszy po słowach »dostarczają je« dodaje się słowa »Urzędowi Nadzoru EFTA«.

l) W art. 61, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »22 lipca 2013 r.« i »22 lipca 2017 r.« otrzymują brzmienie », w którym upływa osiemnaście miesięcy od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.

31bba **32013 R 0231**: Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, odniesienia do UE, państw członkowskich Unii i właściwych organów należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu delegowanym, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.

b) W art. 15, 84, 86 i 99 słowa »prawo Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienie EOG«;

c) W art. 55 w odniesieniu do państw EFTA, słowa »w dniu 1 stycznia 2011 r.« otrzymują brzmienie »w dniu wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. (niniejszej decyzji)« a słowa »po dniu 31 grudnia 2014 r.« otrzymują brzmienie »po dwunastu miesiącach od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.

d) w art. 114 ust. 3 słowa »prawodawstwa unijnego« otrzymują brzmienie »prawodawstwa stosowanego na mocy Porozumienia EOG«.

31bbb. **32013 R 0447**: Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę obowiązującą ZAFI, które wyrażają zgodę na objęcie ich przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 1).

31bbc. **32013 R 0448**: Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę mającą na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia ZAFI spoza UE zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 132 z 16.5.2013, s. 3).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia wykonawczego odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu wykonawczym, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.

31bbd. **32014 R 0694**: Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 694/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu typów zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. L 183 z 24.6.2014, s. 18).

31bbe. **32015 R 0514**: Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/514 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie informacji, które mają być przekazywane przez właściwe organy Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 67 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (Dz.U. L 82 z 27.3.2015, s. 5).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu delegowanym, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.”.

Artykuł 2

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1. W pkt 30 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE), 31eb (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009) i 31i (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010) dodaje się, co następuje:

„zmienione:

— **32011 L 0061**: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).”.

2. W pkt 31d (dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32011 L 0061**: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).”.

Artykuł 3

Teksty dyrektywy 2011/61/UE i rozporządzeń delegowanych (UE) nr 231/2013, (UE) nr 694/2014 i (UE) nr 2015/514 oraz rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 447/2013 i (UE) nr 448/2013 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem otrzymania wszystkich notyfikacji, przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. ⁽¹⁾ [włączającej rozporządzenie w sprawie ESMA (UE) nr 1095/2010], w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...

z dnia ...

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego ⁽¹⁾.
- (2) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 826/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie zgłaszania i ujawniania pozycji krótkich netto, szczegółowej treści informacji, które mają być udostępniane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w odniesieniu do pozycji krótkich netto, oraz metody obliczania obrotu na potrzeby ustalenia akcji objętych wyłączeniem ⁽²⁾.
- (3) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 827/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące środków podawania do publicznej wiadomości pozycji netto z tytułu akcji, formy, w jakiej mają być przekazywane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje w odniesieniu do pozycji krótkich netto, rodzajów umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji lub instrumentów związanych z długiem państwowym na potrzeby rozrachunku oraz dat i okresu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu akcją, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego ⁽³⁾.
- (4) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń ⁽⁴⁾.
- (5) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku wartości akcji płynnych i innych instrumentów finansowych ⁽⁵⁾.
- (6) Do porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/97 z dnia 17 października 2014 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) nr 918/2012 w odniesieniu do zgłaszania znacznych pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego ⁽⁶⁾.
- (7) Ministrowie finansów i gospodarki UE i EOG–EFTA w swoich konkluzjach ⁽⁷⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG podkreślili, że – zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG – Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane, odpowiednio, do właściwych organów EOG–EFTA lub operatorów rynku w państwach

⁽¹⁾ Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 22.

⁽⁷⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA, 14178/1/14 REV 1.

EOG–EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG–EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.

- (8) W rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 określono przypadki, w których Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) może czasowo zakazać lub ograniczyć pewne rodzaje działalności finansowej, a także określono związane z nimi warunki, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Do celów Porozumienia EOG uprawnienia te mają być wykonywane przez Urząd Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA zgodnie z pkt 31i załącznika IX do Porozumienia EOG i na określonych w nim warunkach. Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoma filarami EOG, takie decyzje Urzędu Nadzoru EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowanych przez ESMA. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ. Umawiające się strony podzielają pogląd, że niniejsza decyzja wdraża porozumienie, które zostało odzwierciedlone w konkluzjach z dnia 14 października 2014 r.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 29e (rozporządzenie Rady (WE) nr 1569/2007) załącznika IX do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

- „29f. **32012 R 0236:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.
- b) O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania.
- c) W art. 23 ust. 4 akapit trzeci po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- d) W art. 28:
- (i) w ust. 1 akapit pierwszy po słowie »EUNGiPW« dodaje się sformułowanie »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 1 akapit drugi, ust. 2, 3, 5, 6, 8, 10 i 11 oraz w ust. 7 lit. b) po słowie »EUNGiPW« dodaje się sformułowanie »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- (iii) w ust. 3, wyrażenie »bez potrzeby wydawania opinii« zastępuje się słowami »bez potrzeby wydawania opinii przez EUNGiPW«;
 - (iv) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W sprawach dotyczących państw EFTA, przed przygotowaniem projektu zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w świetle decyzji Urzędu Nadzoru EFTA na mocy ust. 1, EUNGiPW konsultuje się z ERRS i – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi organami. Przekazuje on otrzymane uwagi do Urzędu Nadzoru EFTA.«;
 - (v) w ust. 7 słowo »decyzjach« otrzymuje brzmienie »wszystkich swoich decyzjach«;
 - (vi) w ust. 7 po słowach »w ust. 1« dodaje się następujący tekst: »Urząd Nadzoru EFTA publikuje na swojej stronie internetowej komunikat o każdej swojej decyzji dotyczącej nałożenia lub przedłużenia wszelkich środków, o których mowa w ust. 1. Odniesienie do opublikowania komunikatu przez Urząd Nadzoru EFTA umieszczane jest na stronie internetowej ESMA«;
 - (vii) w ust. 9 po słowach »na stronach internetowych EUNGiPW« dodaje się następujący tekst: »lub, w odniesieniu do środków podjętych przez Urząd Nadzoru EFTA, z chwilą opublikowania komunikatu na stronach internetowych Urzędu Nadzoru EFTA«.
 - e) W art. 31 po słowach »właściwego organu lub większej ich liczby,« dodaje się słowa »Stałego Komitetu Państw EFTA«.
 - f) W art. 32, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazie »EUNGiPW« wprowadza się wyrazy »Urząd Nadzoru EFTA«.
 - g) W art. 36, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazie »ESMA« wprowadza się wyrazy »i Urząd Nadzoru EFTA«.
 - h) W art. 37 ust. 3 po słowach »są potrzebne ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urzędowi Nadzoru EFTA«.
 - (i) W art. 46 w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) nie stosuje się ust. 1;
 - (ii) w ust. 2 słowa »dnem 25 marca 2012 r.« otrzymują brzmienie: »datą wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.
- 29fa. **32012 R 0826:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 826/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie zgłaszania i ujawniania pozycji krótkich netto, szczegółowej treści informacji, które mają być udostępniane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w odniesieniu do pozycji krótkich netto, oraz metody obliczania obrotu na potrzeby ustalenia akcji objętych wyłączeniem (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 1).
- 29fb. **32012 R 0827:** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 827/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące środków podawania do publicznej wiadomości pozycji netto z tytułu akcji, formy, w jakiej mają być przekazywane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje w odniesieniu do pozycji krótkich netto, rodzajów umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji lub instrumentów związanych z długiem państwowym na potrzeby rozrachunku oraz dat i okresu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu akcją, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 11).

- 29fc. **32012 R 0918:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 1), zmienione:
- **32015 R 0097:** rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 2015/97 z dnia 17 października 2014 r. (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 22).
- 29fd. **32012 R 0919:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku wartości akcji płynnych i innych instrumentów finansowych (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 16).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 236/2012, rozporządzeń delegowanych (UE) nr 826/2012, (UE) nr 918/2012, (UE) nr 919/2012, (UE) nr 2015/97 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 827/2012 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem otrzymania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. ⁽¹⁾ [włączającej rozporządzenie (UE) nr 1095/2010], w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...
z dnia ...
zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾.
- (2) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA w swoich konkluzjach ⁽²⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG z zadowoleniem przyjęli wyważone rozwiązanie wypracowane między Umawiającymi się Stronami, uwzględniające strukturę i cele rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru oraz Porozumienia EOG, a także ograniczenia prawne i polityczne UE i państw EOG–EFTA.
- (3) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane do właściwych organów państw EOG–EFTA lub operatorów rynku w państwach EOG–EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG–EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.
- (4) Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoimi filarami, poszczególne decyzje i formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA kierowane do co najmniej jednego właściwego organu lub operatora rynku państw EOG–EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowywanych przez stosowny unijny Europejski Urząd Nadzoru. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ. Zasady te będą miały w szczególności zastosowanie do bezpośredniego nadzorowania repozytoriów transakcji przez ESMA.
- (5) Umawiające się Strony podzielają opinię, że w ramach niniejszej decyzji wdraża się porozumienie odzwierciedlone we wspomnianych konkluzjach, w związku z czym należy ją interpretować zgodnie z zasadami, które wyrażono w konkluzjach.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1. W pkt 16b (dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 R 0648**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA, 14178/1/14 REV 1.

2. Po pkt 31bb (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„31bc. **32012 R 0648**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy.
- b) O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania. Obejmuje to w szczególności obowiązek przekazywania sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, informacji niezbędnych dla każdego organu do wypełniania swoich obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia, takich jak przygotowywanie projektów przez ESMA, jak to określono w lit. d). Dotyczy to między innymi informacji otrzymanych przez którykolwiek organ w wyniku wniosków o rejestrację lub odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji składane podmiotom działającym na rynku, lub informacji otrzymanych przez organy podczas dochodzeń lub kontroli na miejscu.

Bez uszczerbku dla postanowień art. 109 niniejszej umowy, ESMA oraz Urząd Nadzoru EFTA przekazują drugiemu organowi wszelkie wnioski, informacje lub skargi, które wchodzą w zakres kompetencji tego organu.

W przypadku braku porozumienia między ESMA a Urzędem Nadzoru EFTA w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia przewodniczący ESMA i Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, uwzględniając pilny charakter sprawy, bez zbędnej zwłoki zwołują posiedzenie w celu osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie zostanie osiągnięty konsensus, przewodniczący ESMA lub Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA mogą zwrócić się do Umawiających się Stron o przekazanie sprawy Wspólnemu Komitetowi EOG, który rozpatrzy ją zgodnie z art. 111 niniejszego Porozumienia, który stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 2 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 1/94 z dnia 8 lutego 1994 r. przyjmującej regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu EOG (Dz.U. L 85 z 30.3.1994, s. 60) w nagłych przypadkach Umawiająca się Strona może zażądać natychmiastowego zwołania posiedzeń. Niezależnie od przepisów niniejszego ustępu Umawiająca się Strona może w każdej chwili z własnej inicjatywy przekazać sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z art. 5 lub 111 niniejszego Porozumienia.

- c) Odniesienia do »członków ESBC« lub »banków centralnych« należy rozumieć jako obejmujące dodatkowo, poza ich znaczeniem w rozporządzeniu, krajowe banki centralne państw EFTA, z wyjątkiem Liechtensteinu, do którego takie odniesienie nie ma zastosowania.
- d) Decyzje, decyzje tymczasowe, zgłoszenia, zwykłe wnioski, unieważnienia decyzji i innych środków Urzędu Nadzoru EFTA na mocy artykułów 56 ust. 2, 58 ust. 1, 61 ust. 1, 62 ust. 3, 63 ust. 4, 64 ust. 5, 65 ust. 1, 66 ust. 1, 71 i 73 ust. 1 przyjmowane są bez zbędnej zwłoki na podstawie projektów przygotowanych przez ESMA z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.
- e) W art. 4 ust. 2 lit. a), art. 7 ust. 5 i art. 11 ust. 6 i 10 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- f) W art. 6 ust. 2 lit. c) po słowach »wchodzi w życie« dodaje się słowa »w Unii oraz, w przypadku gdy są różne, w państwach EFTA«.
- g) W art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 3, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »16 sierpnia 2012 r.« otrzymują brzmienie »daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.
- h) W art. 12 ust. 2 w odniesieniu do państw EFTA, słowa »do dnia 17 lutego 2013 r.« otrzymują brzmienie »sześciu miesięcy od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.

- i) W art. 17:
- (i) w ust. 4 i 5 akapit pierwszy po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
 - (ii) w ust. 5 słowa »prawa Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienia EOG«.
- j) W art. 18 i 25 słowa »waluty unijne« otrzymują brzmienie »oficjalne waluty Umawiających się Stron Porozumienia EOG«.
- k) W art. 55 ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, w przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«.
- l) W art. 56:
- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 2 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- m) W art. 57 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- n) W art. 58 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- o) W art. 59:
- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

»ESMA oraz Urząd Nadzoru EFTA powiadamiają się wzajemnie oraz powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z ust. 1.«.
- p) w art. 60 po słowie »ESMA« dodaje się słowa », lub Urząd Nadzoru EFTA«.
- q) W art. 61:
- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, w przypadku repozytoriów transakcji lub powiązanych osób trzecich, którym repozytoria transakcji zleciły niektóre funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu, z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 2, 3 i 5, w odniesieniu do państw EFTA, słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 lit. g) otrzymuje brzmienie:

»informuje o prawie do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
 - (iv) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje ESMA informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu.«.

r) W art. 62:

- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, w przypadku gdy osoba będąca przedmiotem dochodzenia ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzednicy i inne osoby upoważnione przez ESMA są uprawnieni do udzielania Urzędowi Nadzoru EFTA wsparcia w wykonywaniu jego obowiązków wynikających z niniejszego artykułu i mają prawo do uczestnictwa w dochodzeniach na wniosek ESMA.«;
- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2, 3 i 4 oraz w ust. 6 zdania pierwsze i drugie słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iv) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

»W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66 oraz prawo do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
- (v) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 6 zdanie trzecie słowa »aktach sprawy ESMA« otrzymują brzmienie »aktach sprawy ESMA i Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (vi) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

»Zgodność z prawem decyzji Urzędu Nadzoru EFTA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału EFTA zgodnie z Porozumieniem między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«.

s) W art. 63:

- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, w przypadku osób prawnych z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje ESMA informacje uzyskane na mocy niniejszego artykułu.«;
- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2–7 oraz w ust. 9 zdanie pierwsze, drugie i trzecie słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iv) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzednicy i inne osoby upoważnione przez Urząd są uprawnieni do udzielania Urzędowi Nadzoru EFTA wsparcia w wykonywaniu jego obowiązków wynikających z niniejszego artykułu i mają prawo do uczestnictwa w kontrolach na miejscu.«;
- (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

»W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, wyznacza datę jego wszczęcia oraz wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, jak również określa się prawo do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;

(vi) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 9 zdanie czwarte słowa »aktach sprawy ESMA« otrzymują brzmienie »aktach sprawy ESMA i Urzędu Nadzoru EFTA«;

(vii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 9 zdanie piąte otrzymuje brzmienie:

»Zgodność z prawem decyzji Urzędu Nadzoru EFTA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału EFTA zgodnie z Porozumieniem między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«.

t) W art. 64:

(i) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 1 zdanie pierwsze słowa »ESMA powołuje w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia tę sprawę.« otrzymują brzmienie »po konsultacjach z ESMA Urząd Nadzoru EFTA wyznacza spośród swojego personelu niezależnego urzędnika dochodzeniowego, aby przeprowadził dochodzenie w tej sprawie.«;

(ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzędnik dochodzeniowy wyznaczony przez Urząd Nadzoru EFTA nie bierze lub nie brał w przeszłości udziału w bezpośrednim lub pośrednim nadzorowaniu lub procesie rejestracyjnym danego repozytorium transakcji i wykonuje swoje funkcje niezależnie od Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA i Rady Organów Nadzoru ESMA.«;

(iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2, 3 i 4 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »i Urzędowi Nadzoru EFTA«;

(iv) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 5 część zdania następująca do słowach »art. 67« otrzymuje brzmienie:

»Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku I, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 73 i nakłada grzywnę zgodnie z art. 65.

Urząd Nadzoru EFTA przekazuje ESMA wszystkie informacje i akta niezbędne do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.«;

(v) w ust. 6 po słowie »ESMA« dodaje się słowa », Urzędu Nadzoru EFTA«;

(vi) w ust. 8, w odniesieniu do państw EFTA, słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

u) W art. 65:

(i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

v) W art. 66:

(i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, w przypadku gdy repozytorium transakcji lub zainteresowana osoba ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;

(ii) w ust. 4, w odniesieniu do państw EFTA, słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

w) W art. 67:

(i) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Przed przygotowaniem jakiegokolwiek projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z art. 65 i 66 ESMA zapewnia osobom, których dotyczy postępowanie, możliwość przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do ustaleń. Podstawę projektów ESMA mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

Podstawę decyzji Urzędu Nadzoru EFTA przyjętych zgodnie z art. 65 i 66 mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowa »gromadzonych przez ESMA akt sprawy« otrzymują brzmienie »gromadzonych przez ESMA i Urząd Nadzoru EFTA akt sprawy«;

(iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowa »informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.« otrzymują brzmienie »informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA i Urzędu Nadzoru EFTA«.

x) W art. 68:

(i) w ust. 1 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA podaje do wiadomości publicznej również każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną nałożoną zgodnie z art. 65 i 66, z zastrzeżeniem określonych w niniejszym ustępie warunków ujawniania grzywien i okresowych kar pieniężnych przez ESMA.«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 i 4 słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

(iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 wyrazy »Parlament Europejski, Radę« zastępuje się wyrazami »ESMA i Stały Komitet Państw EFTA«;

(iv) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 4 słowa »Trybunał Sprawiedliwości« otrzymują brzmienie »Trybunał EFTA«;

v) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Stały Komitet Państw EFTA określa przydział kwot grzywien i okresowych kar pieniężnych pobranych przez Urząd Nadzoru EFTA.«.

y) W art. 71:

(i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

(iii) w ust. 3 zdanie drugie po słowach »zainteresowanego repozytorium transakcji« dodaje się słowa »lub, w przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, o nieprzygotowywaniu projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA w tym celu«.

z) w art. 72 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Jeżeli chodzi o repozytoria transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA pobiera opłaty na takiej samej podstawie, jak opłaty pobierane od innych repozytoriów transakcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 3.

Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje ESMA kwoty, które pobrał zgodnie z niniejszym ustępem.«.

za) W art. 73:

- (i) w ust. 1 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, przypadku repozytorium transakcji z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowo »ESMA« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iii) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie powiadamia zainteresowane repozytorium transakcji o każdej decyzji podjętej na mocy ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom oraz Komisji. ESMA podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej każdą taką decyzję w terminie 10 dni roboczych od daty jej przyjęcia. Urząd Nadzoru EFTA również podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej wszelkie przyjęte przez siebie decyzje w terminie 10 dni roboczych od daty ich przyjęcia.

Podając do wiadomości publicznej decyzję Urzędu Nadzoru EFTA, o której mowa w akapicie trzecim, ESMA i Urząd Nadzoru EFTA podają do wiadomości publicznej również prawo zainteresowanego repozytorium transakcji do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA, fakt, że – w stosownych przypadkach – takie postępowanie zostało wszczęte, precyzując, że postępowania wszczęte przed Trybunałem EFTA nie mają skutku zawieszającego, oraz fakt, że Trybunał EFTA może zawiesić stosowanie zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 40 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.

zb) W art. 74:

- (i) w ust. 1 przed słowami »może przekazać określone zadania nadzorcze« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 2 do 5 po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Przed przekazaniem zadania Urząd Nadzoru EFTA i ESMA konsultują się ze sobą.«.

zc) art. 75 ust. 2 i 3 i art. 76 nie mają zastosowania;

zd) W art. 81 ust. 3 w odniesieniu do państw EFTA:

- (i) w lit. f) słowa »z Unią porozumienie międzynarodowe, o którym mowa w art. 75« zastępuje się słowami »z państwem EFTA, w którym repozytorium transakcji ma siedzibę, porozumienie międzynarodowe zapewniające wzajemne udostępnianie i wymianę informacji na temat kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych przechowywanych w repozytoriach transakcji«;
- (ii) w lit. i) słowa »z ESMA uzgodnienia o współpracy, o których mowa w art. 76« zastępuje się słowami »z państwem EFTA, w którym repozytorium transakcji ma siedzibę, uzgodnienia o współpracy zapewniające dostęp do informacji na temat kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych przechowywanych w repozytoriach transakcji mających siedzibę w tym państwie EFTA«;
- (iii) lit. j) otrzymuje następujące brzmienie:

»Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, z zastrzeżeniem treści i wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG włączającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki.«.

zf) w art. 83 po słowie »ESMA« dodaje się słowa », lub Urząd Nadzoru EFTA«.

zg) W art. 84 po słowie »ESMA« dodaje się słowa », Urząd Nadzoru EFTA,«.

- zh) W art. 87 ust. 2 w odniesieniu do państw EFTA, słowa »do dnia 17 sierpnia 2014 r.« otrzymują brzmienie »w terminie jednego roku od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji)«.
- zi) W art. 89:
- (i) w ust. 1 po akapicie pierwszym dodaje się następujący akapit:
»Przez okres trzech lat od wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr.../... z dnia ... (niniejszej decyzji) obowiązek rozliczania, o którym mowa w art. 4, nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które przyczyniają się w obiektywnie wymierny sposób do zmniejszenia ryzyka inwestycyjnego bezpośrednio związanego z wypłacalnością finansową systemu zdefiniowanych w art. 2 ust. 10 programów emerytalnych, które mają siedzibę w państwie EFTA. Okres przejściowy ma zastosowanie również do podmiotów powołanych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania.«;
 - (ii) w ust. 3, 5, 6 i 8, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »przed przyjęciem przez Komisję« zastępuje się słowami »przed stosowaniem na terenie EOG przyjętych przez Komisję«;
 - (iii) w ust. 3, w odniesieniu do państw EFTA, po słowach »wejścia w życie wszystkich« dodaje się słowa »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«;
 - (iv) w ust. 5 i 6, w odniesieniu do państw EFTA, po słowach »wejścia w życie« dodaje się słowa »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«.
- zj) W pkt a) i c) części IV załącznika I i w pkt g) części I oraz w pkt c) części II załącznika II po słowie »ESMA« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urzędu Nadzoru EFTA«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem otrzymania wszystkich notyfikacji, przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*) lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. (†) [włączającej rozporządzenie w sprawie ESMA (UE) nr 1095/2010] w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

(†) Dz.U. L ...

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...
z dnia ...
zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2011 z dnia 11 maja 2011 r. dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾.
- (2) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽²⁾.
- (3) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA w swoich konkluzjach ⁽³⁾ z dnia 14 października 2014 r. w sprawie włączenia rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru do Porozumienia EOG z zadowoleniem przyjęli zrównoważone rozwiązanie wypracowane między Umawiającymi się Stronami, uwzględniające strukturę i cele rozporządzeń ustanawiających unijne Europejskie Urzędy Nadzoru oraz Porozumienia EOG, a także ograniczenia polityczne UE i państw EOG–EFTA.
- (4) Ministrowie finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA podkreślili, że zgodnie z dwufilarową strukturą Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA będzie podejmował decyzje skierowane do operatorów rynku w państwach EOG–EFTA. Unijne Europejskie Urzędy Nadzoru będą miały kompetencje w zakresie wykonywania zadań o charakterze niewiążącym, również wobec właściwych organów i operatorów rynku państw EOG–EFTA. Działania po każdej ze stron będą poprzedzone, stosownie do sytuacji, konsultacjami, działaniami koordynacyjnymi lub wymianą informacji między unijnymi Europejskimi Urzędami Nadzoru a Urzędem Nadzoru EFTA.
- (5) Aby zapewnić integrację wiedzy fachowej unijnych Europejskich Urzędów Nadzoru w tym procesie oraz spójność między obydwoma filarami, poszczególne decyzje i formalne opinie Urzędu Nadzoru EFTA kierowane do co najmniej jednego właściwego organu lub operatora rynku państw EOG–EFTA będą przyjmowane na podstawie projektów przygotowywanych przez stosowny unijny Europejski Urząd Nadzoru. Pozwoli to zachować kluczowe korzyści, jakie daje nadzór przez pojedynczy organ. Powyższe zasady będą miały zastosowanie w szczególności do bezpośredniego nadzoru agencji ratingowych przez ESMA.
- (6) Umawiające się Strony podzielają opinię, że w ramach niniejszej decyzji wdraża się porozumienie odzwierciedlone we wspomnianych konkluzjach, w związku z czym należy ją interpretować zgodnie z zasadami, które wyrażono w konkluzjach.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 31eb (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009) załącznika IX do Porozumienia EOG dodaje się tekst w brzmieniu:

„— **32011 R 0513**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2011 z dnia 11 maja 2011 r. (Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 30),

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Konkluzje Rady dotyczące ministrów finansów i gospodarki państw UE i EOG–EFTA, 14178/1/14 REV 1.

- **32013 R 0462**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od przepisów Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)«, »właściwe organy« i »właściwe organy sektorowe« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy i właściwe organy sektorowe;
- b) o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Urząd Nadzoru EFTA współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się między sobą do celów rozporządzenia, w szczególności przed podjęciem jakiegokolwiek działania. Obejmuje to w szczególności obowiązek niezwłocznego wzajemnego przekazywania sobie przez organy informacji potrzebnych każdemu organowi do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, takich jak przygotowywanie projektów przez ESMA zgodnie z lit. d). Dotyczy to między innymi informacji otrzymanych przez którykolwiek organ w wyniku wniosków o rejestrację lub odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji złożone operatorom rynku lub informacji uzyskanych przez którykolwiek organ podczas dochodzeń lub kontroli na miejscu.

Nie naruszając przepisów art. 109 niniejszego Porozumienia, ESMA i Urząd Nadzoru EFTA przekazują drugiemu organowi wszelkie wnioski, informacje, skargi lub wezwania, które wchodzą w zakres kompetencji tego organu.

W przypadku braku porozumienia między ESMA a Urzędem Nadzoru EFTA w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia przewodniczący ESMA i Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA, uwzględniając pilny charakter sprawy, bez zbędnej zwłoki zwołują posiedzenie w celu osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie zostanie osiągnięty konsensus, przewodniczący ESMA lub Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA może zwrócić się do Umawiających się Stron o przekazanie sprawy Wspólnemu Komitetowi EOG, który rozpatrzy ją zgodnie z art. 111 niniejszego Porozumienia, który ma odpowiednio zastosowanie. Zgodnie z art. 2 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 1/94 z dnia 8 lutego 1994 r. przyjmującej regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu EOG (Dz.U. L 85 z 30.3.1994, s. 60) w nagłych przypadkach Umawiająca się Strona może zażądać natychmiastowego zwołania posiedzeń. Niezależnie od przepisów niniejszego ustępu Umawiająca się Strona może w każdej chwili w własnej inicjatywy przekazać sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z art. 5 lub 111 niniejszego Porozumienia;

- c) wszelkie odniesienia do krajowych banków centralnych w rozporządzeniu nie mają zastosowania do Liechtensteinu;
- d) zgodnie z art. 6 ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 2, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 17 ust. 3, art. 20, art. 23b ust. 1, art. 23c ust. 3, art. 23d ust. 4, art. 23e ust. 5, art. 24 ust. 1, art. 24 ust. 4, art. 25 ust. 1, art. 36a ust. 1 i art. 36b ust. 1 decyzje, decyzje tymczasowe, powiadomienia, zwykłe wnioski, odwołania decyzji i inne środki Urzędu Nadzoru EFTA są przyjmowane niezwłocznie na podstawie projektów przygotowywanych przez ESMA z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA;
- e) w art. 3 ust. 1 lit. g) słowa »prawem unijnym« otrzymują brzmienie »Porozumieniem EOG«;
- f) w art. 6 ust. 3:
 - (i) po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

»W przypadku grupy agencji ratingowych składającej się z co najmniej jednej agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA i co najmniej jednej agencji ratingowej z siedzibą w państwie członkowskim UE Urząd i Urząd Nadzoru EFTA wspólnie zapewniają, by co najmniej jedna z agencji ratingowych należących do grupy nie była zwolniona ze spełnienia wymogów określonych w załączniku I sekcja A pkt 2, 5 i 6 i art. 7 ust. 4.
- g) w art. 8b ust. 2 słowa »prawo Unii« otrzymują brzmienie »Porozumienie EOG«;

Urząd Nadzoru EFTA i Urząd wzajemnie powiadamiają się o wszelkich zmianach, które mają znaczenie dla przyjęcia aktów na mocy niniejszego ustępu.»;

- h) w art. 8d ust. 2 i art. 18 ust. 3 dodaje się tekst w brzmieniu:
- »Na wspomnianą listę Urząd wpisuje zarejestrowane agencje ratingowe z siedzibą w państwie EFTA.«;
- i) w art. 9 po słowie »Urzędu« dodaje się słowa »lub Urzędu Nadzoru EFTA w odniesieniu do państw EFTA«;
- j) w art. 10 ust. 6 i w załączniku III część I pkt 52 po słowie »Urzędu« dodaje się słowa », Urzędu Nadzoru EFTA«;
- k) w art. 11 ust. 2 i art. 11a ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
- »Urząd publikuje informacje przekazane przez agencje ratingowe z siedzibą w państwie EFTA zgodnie z niniejszym artykułem.«;
- l) w art. 14:
- (i) w ust. 2 i 5 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- m) w art. 15:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urzędu« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, do Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 2 po słowie »Urzędu« dodaje się słowa »lub, w przypadku gdy upoważniają one agencję ratingową z siedzibą w państwie EFTA, do Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (iii) w ust. 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- n) w art. 16 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- o) w art. 17:
- (i) w ust. 1, 2 i 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 3 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »oraz, w odniesieniu do każdej agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- p) w art. 18:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:
- »Urząd i Urząd Nadzoru EFTA powiadamiają siebie nawzajem, Komisję, EUNB, EIOPA, właściwe organy i właściwe organy sektorowe o wszelkich decyzjach przyjętych zgodnie z art. 16, 17 lub 20.«;
- q) w art. 19 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:
- »Jeżeli chodzi o agencje ratingowe z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA pobiera opłaty na takiej samej podstawie, jak opłaty pobierane od innych agencji ratingowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z rozporządzeniem Komisji, o którym mowa w ust. 2.
- Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi kwoty, które pobrał zgodnie z niniejszym ustępem.«;

- r) w art. 20:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 2 zdanie drugie po słowach »zainteresowanej agencji ratingowej« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, o nieprzygotowywaniu projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA w tym celu«;
- s) w art. 21:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub Urząd Nadzoru EFTA w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA«;
 - (ii) w ust. 5 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Sprawozdanie to obejmuje również agencje ratingowe z państw EFTA zarejestrowane na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Urzędu Nadzoru EFTA.

Urząd Nadzoru EFTA przekazuje Urzędowi wszystkie informacje niezbędne do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.«;
 - (iii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 otrzymuje brzmienie:

»Każdego roku Urząd Nadzoru EFTA przedstawia Stałemu Komitetowi Państw EFTA sprawozdanie w sprawie podjętych przez Urząd Nadzoru EFTA środków nadzoru i sankcji zastosowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym grzywnien lub okresowych kar pieniężnych.«;
- t) w art. 23 po słowie »Urząd« dodaje się słowa », Urząd Nadzoru EFTA,«;
- u) w art. 23a po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub Urząd Nadzoru EFTA«;
- v) w art. 23b:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub – w przypadku agencji ratingowej lub osób prowadzących działalność w zakresie ratingu kredytowego, ocenianych podmiotów i powiązanych z nimi stron trzecich, którym agencje ratingowe zleciły niektóre funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz osób w inny sposób blisko powiązanych z agencjami ratingowymi lub wykonywaniem działalności w zakresie ratingu kredytowego z siedzibą w państwie EFTA – Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2, 3 i 5 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 lit. g) otrzymuje brzmienie:

»wskazuje prawo do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
 - (iv) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu.«;
- w) w art. 23c:
- (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku gdy osoba będąca przedmiotem dochodzenia ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzednicy i inne osoby upoważnione przez Urząd są uprawnieni do udzielania Urzędowi Nadzoru EFTA wsparcia w wykonywaniu jego obowiązków wynikających z niniejszego artykułu i mają prawo do uczestnictwa w dochodzeniach na wniosek Urzędu.«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2, 3 i 4 oraz w ust. 6 zdania pierwsze i drugie słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iv) w odniesieniu do państw EFTA ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

»W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 36b oraz prawo do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
- v) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 6 zdanie trzecie słowa »aktach Urzędu« otrzymują brzmienie »aktach Urzędu i Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (vi) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

»Zgodność z prawem decyzji Urzędu Nadzoru EFTA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału EFTA zgodnie z Porozumieniem między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
- x) w art. 23d:
 - (i) w ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku osób prawnych z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie przekazuje Urzędowi informacje uzyskane na mocy niniejszego artykułu.«;
 - (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2–7 oraz w ust. 9 zdania pierwsze i drugie słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA, a słowo »Urzędu« otrzymuje brzmienie »Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (iv) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzednicy i inne osoby upoważnione przez Urząd są uprawnieni do udzielania Urzędowi Nadzoru EFTA wsparcia w wykonywaniu jego obowiązków wynikających z niniejszego artykułu i mają prawo do uczestnictwa w kontrolach na miejscu na wniosek Urzędu.«;
 - (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

»W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, wyznacza datę jego wszczęcia oraz wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 36b, jak również określa się prawo do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA zgodnie z art. 36 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
 - (vi) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 9 zdanie trzecie słowa »aktach Urzędu« otrzymują brzmienie »aktach Urzędu i Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (vii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 9 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

»Zgodność z prawem decyzji Urzędu Nadzoru EFTA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału EFTA zgodnie z Porozumieniem między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
- y) w art. 23e:
 - (i) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 1 zdanie pierwsze słowa »Urząd wyznacza spośród swojego personelu niezależnego urzędnika dochodzeniowego, aby przeprowadził dochodzenie w tej sprawie.« otrzymują brzmienie »po konsultacjach z Urzędem Nadzoru EFTA wyznacza spośród swojego personelu niezależnego urzędnika dochodzeniowego, aby przeprowadził dochodzenie w tej sprawie.«;

- (ii) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzędnik dochodzeniowy wyznaczony przez Urząd Nadzoru EFTA nie bierze lub nie brał w przeszłości udziału w bezpośrednim lub pośrednim nadzorowaniu lub procesie rejestracyjnym danej agencji ratingowej i wykonuje swoje funkcje niezależnie od Kolegium Urzędu Nadzoru EFTA i Rady Organów Nadzoru Urzędu.«;
- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2, 3 i 4 po słowach »Radzie Organów Nadzoru Urzędu« dodaje się słowa »i Urzędowi Nadzoru EFTA«;
- (iv) w ust. 2 akapit trzeci po słowie »Urząd« dodaje się słowa »i Urząd Nadzoru EFTA«;
- (v) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 5 część zdania następująca do słowach »i 36c« otrzymuje brzmienie:

»Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku III, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 24 i nakłada grzywnę zgodnie z art. 36a.

Urząd Nadzoru EFTA przekazuje Urzędowi wszystkie informacje i akta niezbędne do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.«;
- (vi) w ust. 6 po słowach »Rady Organów Nadzoru Urzędu« dodaje się słowa »lub Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (vii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 8 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
- z) w art. 24:
 - (i) w ust. 1 po słowach »Rada Organów Nadzoru Urzędu« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 i 4 słowa »Rada Organów Nadzoru Urzędu« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w ust. 4 słowa »decyzji Urzędu« otrzymują brzmienie »decyzji Urzędu lub, odpowiednio, Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (iv) w ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie powiadamia agencję ratingową z siedzibą w danym państwie EFTA o wszelkich decyzjach przyjętych na mocy ust. 1 i przekazuje wszelkie takie decyzje właściwym organom i właściwym organom sektorowym, Komisji, Urzędowi, EUNB oraz EIOPA. Urząd podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej każdą taką decyzję w terminie 10 dni roboczych od daty jej przyjęcia. Urząd Nadzoru EFTA również podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej wszelkie przyjęte przez siebie decyzje w terminie 10 dni roboczych od daty ich przyjęcia.

Podając do wiadomości publicznej decyzję Urzędu Nadzoru EFTA, o której mowa w akapicie trzecim, Urząd i Urząd Nadzoru EFTA podają do wiadomości publicznej również prawo zainteresowanej agencji ratingowej do skierowania decyzji do rozpatrzenia przez Trybunał EFTA, fakt, że – w stosownych przypadkach – takie postępowanie zostało wszczęte, precyzując, że postępowania wszczęte przed Trybunałem EFTA nie mają skutku zawieszającego, oraz fakt, że Trybunał EFTA może zawiesić stosowanie zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 40 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«;
- za) w art. 25:
 - (i) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Przed przygotowaniem jakiegokolwiek projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z art. 24 ust. 1 Rada Organów Nadzoru Urzędu zapewnia osobom, których dotyczy postępowanie, możliwość przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do ustaleń. Podstawę projektów Rady Organów Nadzoru Urzędu mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

Podstawę decyzji Urzędu Nadzoru EFTA przyjętych zgodnie z art. 24 ust. 1 mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

Akapity trzeci i czwarty nie mają zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym i zbliżającym się szkodom dla systemu finansowego. W takiej sytuacji Urząd Nadzoru EFTA może przyjąć decyzję tymczasową, a zainteresowane osoby otrzymują możliwość przedstawienia swojego stanowiska Radzie Organów Nadzoru Urzędu najszybciej jak to możliwe po podjęciu decyzji.»;

- (ii) w ust. 2 słowa »gromadzonych przez Urząd akt sprawy« otrzymują brzmienie »gromadzonych przez Urząd i Urząd Nadzoru EFTA akt sprawy«;

zb) w art. 26 i art. 27 ust. 1 po słowie »Urząd« dodaje się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;

zc) w art. 27 ust. 2 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub Urząd Nadzoru EFTA«;

zd) w art. 30:

- (i) w ust. 1 przed słowami »może przekazać poszczególne zadania nadzorcze« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 2, 3 i 4 po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»5. Przed przekazaniem zadania Urząd Nadzoru EFTA i Urząd konsultują się ze sobą.«;

ze) w art. 31:

- (i) w ust. 1 akapit drugi po słowie »Urząd« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 2 po słowach »właściwy organ dokonujący powiadomienia może zwrócić się do Urzędu« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, do Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli wniosek właściwego organu krajowego dotyczy agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd niezwłocznie przeprowadza konsultacje z Urzędem Nadzoru EFTA.«;

zf) w art. 32:

- (i) w ust. 1 po pierwszym wystąpieniu słowa »Urzędu« dodaje się słowa », Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (ii) w ust. 1 po drugim wystąpieniu słowa »Urzędu« dodaje się słowa », dla Urzędu Nadzoru EFTA«;

- (iii) w ust. 1 po pierwszym wystąpieniu słowa »Urząd« dodaje się słowa »lub Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iv) w ust. 2 po słowie »Urzędem« dodaje się słowa », Urzędem Nadzoru EFTA«;

zg) w art. 35a ust. 6 po słowie »Urzędu« dodaje się słowa »lub Urzędu Nadzoru EFTA«;

zh) w art. 36a:

- (i) w ust. 1 po słowach »Rada Organów Nadzoru Urzędu« i »Urząd« dodaje się słowa »lub, w przypadku agencji ratingowej z siedzibą w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

zi) w art. 36b:

- (i) w ust. 1 po słowach »Rada Organów Nadzoru Urzędu« dodaje się słowa »lub, w przypadku gdy agencja ratingowa lub zainteresowana osoba ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 4 po słowach »decyzji Urzędu« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, decyzji Urzędu Nadzoru EFTA«;

zj) w art. 36c:

- (i) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

»Przed przygotowaniem jakiegokolwiek projektu na potrzeby Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z art. 36a lub art. 36b ust. 1 lit. a)–d) Rada Organów Nadzoru Urzędu zapewnia osobom, których dotyczy postępowanie, możliwość przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do ustaleń. Podstawę projektów Rady Organów Nadzoru Urzędu mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

Podstawę decyzji Urzędu Nadzoru EFTA podjętych zgodnie z art. 36a lub art. 36b ust. 1 lit. a)–d) mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.«;

- (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 2 słowa »gromadzonych przez Urząd akt sprawy« otrzymują brzmienie »gromadzonych przez Urząd i Urząd Nadzoru EFTA akt sprawy«;

zk) w art. 36d:

- (i) w ust. 1 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Urząd Nadzoru EFTA podaje do wiadomości publicznej również każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną nałożoną zgodnie z art. 36a i 36b, z zastrzeżeniem określonych w niniejszym ustępie warunków ujawniania grzywien i okresowych kar pieniężnych przez Urząd.«;

- (ii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 słowo »Urząd« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (iii) w odniesieniu do państw EFTA w ust. 3 słowa »Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej« otrzymują brzmienie »Trybunał EFTA«;

- (iv) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Stały Komitet Państw EFTA określa przydział kwot grzywien i okresowych kar pieniężnych pobranych przez Urząd Nadzoru EFTA.«;

zl) art. 40a nie ma zastosowania do państw EFTA;

zm) w załączniku IV część I pkt 7 po słowie »Urzędem« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urzędem Nadzoru EFTA«, a w załączniku IV część II pkt 3 po słowie »Urzędowi« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urzędowi Nadzoru EFTA«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 513/2011 i (UE) nr 462/2013 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem otrzymania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. ⁽¹⁾ [włączającej rozporządzenie (UE) nr 1095/2010] w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

Deklaracja państw EFTA

do decyzji nr.../... włączającej do Porozumienia rozporządzenie (UE) nr 513/2011 i rozporządzenie (UE) nr 462/2013

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009, zmienionym rozporządzeniem (UE) nr 513/2011 i rozporządzeniem (UE) nr 462/2013, w szczególności reguluje się kwestie wykorzystywania ratingów kredytowych wydanych przez agencje ratingowe z państw trzecich do celów regulacyjnych, ustanawia warunki, na jakich Komisja może uznać ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego za równoważne z wymogami rozporządzenia, a także przewiduje możliwość certyfikacji przez Urząd przedsiębiorstw państw trzecich w celu ułatwienia wykorzystania ich ratingów kredytowych. Włączenie tego rozporządzenia do Porozumienia EOG pozostaje bez uszczerbku dla zakresu Porozumienia EOG w odniesieniu do relacji z państwami trzecimi.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...**z dnia ...****zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 272/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od agencji ratingowych ⁽¹⁾.
- (2) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 446/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących treści i formatu okresowych sprawozdań zawierających dane ratingowe, składanych przez agencje ratingowe do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ⁽²⁾.
- (3) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 447/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 poprzez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny zgodności metodyk sporządzania ratingów kredytowych ⁽³⁾.
- (4) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 448/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących prezentacji informacji, które agencje ratingowe udostępniają w centralnym repozytorium utworzonym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ⁽⁴⁾.
- (5) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 449/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji do celów rejestracji i certyfikacji agencji ratingowych ⁽⁵⁾.
- (6) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 946/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do przepisów proceduralnych dotyczących grzywien nakładanych na agencje ratingowe przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony i przepisów tymczasowych ⁽⁶⁾.
- (7) Do Porozumienia EOG należy włączyć decyzję wykonawczą Komisji 2014/245/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 90 z 28.3.2012, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 32.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 23.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 65.

- (8) Do porozumienia EOG należy włączyć decyzję wykonawczą Komisji 2014/246/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾.
- (9) Do porozumienia EOG należy włączyć decyzję wykonawczą Komisji 2014/247/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽²⁾.
- (10) Do porozumienia EOG należy włączyć decyzję wykonawczą Komisji 2014/248/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽³⁾.
- (11) Do porozumienia EOG należy włączyć decyzję wykonawczą Komisji 2014/249/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽⁴⁾.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 31ebd (decyzja wykonawcza Komisji 2012/630/UE) w załączniku IX do Porozumienia EOG dodaje się co następuje:

- „31ebe. **32014 D 0245:** Decyzja wykonawcza Komisji 2014/245/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 65).
- 31ebf. **32014 D 0246:** Decyzja wykonawcza Komisji 2014/246/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 68).
- 31ebg. **32014 D 0247:** Decyzja wykonawcza Komisji 2014/247/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 71).
- 31ebh. **32014 D 0248:** Decyzja wykonawcza Komisji 2014/248/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 73).
- 31ebi. **32014 D 0249:** Decyzja wykonawcza Komisji 2014/249/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 76).

⁽¹⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 71.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 73.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 76.

- 31ebj. **2012 R 0272:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 272/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od agencji ratingowych (Dz.U. L 90 z 28.3.2012, s. 6);

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia delegowanego odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) W art. 1, w odniesieniu do państw EFTA, po słowach »Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ((EUNGiPW)« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.

- b) W art. 2 po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.

- c) W art. 5 ust. 3:

- (i) w czwartym akapicie, w odniesieniu do państw EFTA, słowo »EUNGiPW« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli, w odniesieniu do agencji ratingowych mających siedzibę w państwach EFTA, Urząd Nadzoru EFTA ma przesłać faktury na kwotę rat, EUNGiPW informuje Urząd Nadzoru EFTA o niezbędnych obliczeniach w odniesieniu do każdej agencji ratingowej, z odpowiednim wyprzedzeniem przed odpowiednim terminem płatności.«.

- d) W art. 6 ust. 7:

- (i) w odniesieniu do państw EFTA słowo »EUNGiPW« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli, w odniesieniu do agencji ratingowych mających siedzibę w państwach EFTA, Urząd Nadzoru EFTA ma zwrócić część uiszczonej opłaty rejestracyjnej, EUNGiPW niezwłocznie udostępnia do tego celu Urzędowi Nadzoru EFTA kwoty zwracane agencji ratingowej.«.

- e) W art. 9:

- (i) w ust. 1 słowa »wyłącznie EUNGiPW« zastępuje się słowami »wyłącznie EUNGiPW lub, jeśli chodzi o agencje ratingowe mające siedzibę w państwach EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;

- (ii) po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;

- 31ebk. **2012 R 0446:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 446/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących treści i formatu okresowych sprawozdań zawierających dane ratingowe, składanych przez agencje ratingowe do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 2).

- 31ebl. **2012 R 0447:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 447/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 poprzez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny zgodności metodyk sporządzania ratingów kredytowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 14).

- 31ebm. **2012 R 0448:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 448/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących prezentacji informacji, które agencje ratingowe udostępniają w centralnym repozytorium utworzonym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 17).

- 31ebn. **2012 R 0449:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 449/2012 z dnia 21 marca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji do celów rejestracji i certyfikacji agencji ratingowych (Dz.U. L 140 z 30.5.2012, s. 32).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia delegowanego odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) W art. 1, w odniesieniu do państw EFTA, po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- b) W rozdziale 2 załącznika IV i V, w odniesieniu do państw EFTA, słowo »EUNGiPW« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«.

- 31ebo. **2012 R 0946:** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 946/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do przepisów proceduralnych dotyczących grzywien nakładanych na agencje ratingowe przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony i przepisów tymczasowych (Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 23);

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia delegowanego odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) W art. 1, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW)« oraz »EUNGiPW« zastępuje się słowami »Urząd Nadzoru EFTA«.
- b) W art. 2, w odniesieniu do państw EFTA, po słowach »Radzie Organów Nadzoru EUNGiPW« dodaje się słowa »i Urzędowi Nadzoru EFTA«;
- c) w art. 3, w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) w ust. 1 po słowach »Radzie Organów Nadzoru EUNGiPW« dodaje się słowa »i Urzędowi Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 2, 4 i 5 po pierwszym przecinku, a w ust. 3 przed słowami »podejmuje ona decyzję« dodaje się tekst »powiadamia o tym Urząd Nadzoru EFTA. Urząd Nadzoru EFTA niezwłocznie«;
 - (iii) w ust. 4 akapit drugi i w ust. 5 akapit pierwszy zdanie trzecie po słowach »Rada Organów Nadzoru EUNGiPW« dodaje się słowa »przed przygotowaniem projektu dla Urzędu Nadzoru EFTA lub Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iv) w ust. 4 akapit trzeci i w ust. 5 akapit drugi po słowach »Rada Organów Nadzoru EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (v) w ust. 6 słowa »Rada Organów Nadzoru EUNGiPW« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«.
- d) w art. 4, w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) w pierwszym akapicie słowa »Rada Organów Nadzoru EUNGiPW« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w trzecim akapicie po słowach »Rada Organów Nadzoru EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«.
- e) w art. 5, w odniesieniu do państw EFTA:
 - (i) po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) słowa »Rada Organów Nadzoru« otrzymują brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«.

- f) w art. 6, w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) w ust. 1 i 4 słowo »EUNGiPW« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 3 i 5 po słowie »EUNGiPW« dodaje się słowa »lub Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w ust. 5 tekst »Komisją Odwoławczą, zgodnie z art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (1), oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z art. 36e rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.« zastępuje się tekstem »Trybunałem EFTA zgodnie z art. 35 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«.
- g) w art. 7, w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) słowo »EUNGiPW« otrzymuje brzmienie »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 5 lit. b) tekst »Komisję Odwoławczą ESMA, zgodnie z art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010, oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z art. 36e rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.« zastępuje się tekstem »Trybunałem EFTA zgodnie z art. 35 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.«.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń delegowanych (UE) nr 272/2012, (UE) nr 446/2012, (UE) nr 447/2012, (UE) nr 448/2012, (UE) nr 449/2012 i (UE) nr 946/2012 oraz decyzji wykonawczych 2014/245/UE, 2014/246/UE, 2014/247/UE, 2014/248/UE i 2014/249/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem otrzymania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. ⁽¹⁾ [włączającej rozporządzenie (UE) nr 513/2011], w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/1172**z dnia 18 lipca 2016 r.****zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/392/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiającą misję Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze, aby wspomóc budowanie zdolności nigerskich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo do zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej (EUCAP Sahel Niger).
- (2) W dniu 22 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/482/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą obowiązywanie przedmiotowej misji do dnia 15 lipca 2016 r.
- (3) W dniu 13 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1141 ⁽³⁾ ustalającą finansową kwotę odniesienia na okres do dnia 15 lipca 2016 r. W dniu 5 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1780 ⁽⁴⁾ zmieniającą finansową kwotę odniesienia w związku z dalszym planowaniem operacyjnym.
- (4) W następstwie przeglądu strategicznego Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił, by mandat EUCAP Sahel Niger dostosować i przedłużyć o okres dwóch lat, do dnia 15 lipca 2018 r., oraz aby zapewnić finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 16 lipca 2016 r. do dnia 15 lipca 2017 r.
- (5) W piśmie z dnia 19 maja 2016 r. rząd Republiki Nigru zwrócił się do Unii Europejskiej o przedłużenie mandatu EUCAP Sahel Niger o dwa lata.
- (6) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2012/392/WPZiB.
- (7) EUCAP Sahel Niger będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2012/392/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Cele

W kontekście realizacji strategii Unii Europejskiej na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu, celem EUCAP Sahel Niger jest umożliwienie władzom nigerskim określenia i realizacji ich krajowej strategii bezpieczeństwa. Celem EUCAP Sahel Niger jest również wnoszenie wkładu w wypracowanie zintegrowanego, wielodyscyplinarnego,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/392/WPZiB z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) (Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 48).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/482/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 31).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1141 z dnia 13 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) (Dz.U. L 185 z 14.7.2015, s. 18).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1780 z dnia 5 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) (Dz.U. L 259 z 6.10.2015, s. 21).

spójnego i zrównoważonego podejścia w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej — w oparciu o prawa człowieka — wśród różnych nigerskich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. Dodatkowo EUCAP Sahel Niger wspiera władze centralne i lokalne oraz siły bezpieczeństwa Nigru w opracowaniu polityk, technik i procedur służących lepszemu kontrolowaniu i zwalczaniu migracji nieuregulowanej.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zadania

1. Aby zrealizować cele określone w art. 2, EUCAP Sahel Niger:

- a) wzmacnia nigerskie zdolności w zakresie dowodzenia, interoperacyjności i planowania na szczeblu strategicznym, równocześnie wspierając opracowanie krajowej strategii bezpieczeństwa i powiązanych strategii zarządzania granicami w koordynacji z innymi odnośnymi podmiotami;
- b) rozbudowuje umiejętności techniczne odpowiednich sił bezpieczeństwa, które są niezbędne do zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;
- c) poprzez zaangażowanie na poziomie strategicznym i operacyjnym zachęca wewnętrzne siły bezpieczeństwa i w odpowiednich przypadkach siły zbrojne do wzmocnienia polityk w zakresie zasobów ludzkich, logistyki i szkoleń związanych ze zwalczaniem terroryzmu, migracji nieuregulowanej i przestępczości zorganizowanej, aby zapewnić trwałość działań EUCAP Sahel Niger, w tym przez zapewnianie wsparcia technicznego za pośrednictwem projektów;
- d) zwiększa koordynację na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym w dziedzinie zwalczania terroryzmu, walki z migracją nieuregulowaną i przestępczością oraz stosownie do sytuacji bada możliwości przyczyniania się do współpracy regionalnej, np. w ramach Grupy Pięciu na rzecz Sahelu;
- e) w ramach wsparcia celów Unii w dziedzinie migracji, wspiera organy centralne i lokalne oraz siły bezpieczeństwa Nigru w opracowywaniu polityk, procedur i technik służących lepszemu kontrolowaniu przepływów migracyjnych i zarządzaniu nimi oraz zwalczaniu migracji nieuregulowanej i zmniejszaniu poziomu powiązanej z tym zjawiskiem przestępczości.

2. EUCAP Sahel Niger koncentruje się na działaniach, o których mowa w ust. 1, które przyczyniają się do usprawnienia kontroli terytorium Nigru, w tym koordynacji z nigerskimi siłami zbrojnymi.

3. EUCAP Sahel Niger nie pełni żadnych funkcji wykonawczych.”;

3) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Niger przez okres od dnia 16 lipca 2016 r. do dnia 15 lipca 2017 r. wynosi 26 300 000 EUR”;

4) art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja obowiązuje do dnia 15 lipca 2018 r.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 16 lipca 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/1173**z dnia 18 lipca 2016 r.****zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 23 czerwca 2016 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2293 (2016) w sprawie Demokratycznej Republiki Konga (DRK). Rezolucja ta przewiduje pewne zmiany zwolnień z embarga na broń, jak również pewne zmiany kryteriów wskazywania w odniesieniu do ograniczeń w podróżowaniu i do zamrażania funduszy, które zostały nałożone rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1807 (2008).
- (3) Unia musi podjąć dalsze działania, aby wdrożyć te zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/788/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiertelnościowym sprzętem, zgodnie z uprzednim powiadomieniem złożonym Komitetowi ds. Sankcji ustanowionemu na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji);”;

b) dodaje się następującą literę:

„e) innej sprzedaży lub dostarczania uzbrojenia i podobnego sprzętu, lub zapewniania pomocy lub personelu, zatwierdzonych wcześniej przez Komitet ds. Sankcji.”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) udział w planowaniu w DRK czynów stanowiących, w zależności od przypadku, łamanie praw człowieka bądź naruszanie lub łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym czynów obejmujących działania wymierzone w ludność cywilną, takich jak zabijanie i okaleczanie, gwałty i inne akty przemocy seksualnej, uprowadzenia, przymusowe wysiedlenia i ataki na szkoły i szpitale, lub udział w kierowaniu takimi czynami lub ich popełnianiu;”;

b) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wspieranie osób lub podmiotów, w tym ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych, prowadzących działania destabilizujące w DRK poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych lub nielegalny handel tymi zasobami, w tym złotem lub dziką fauną i florą, jak również produktami z dzikiej fauny i flory;”;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB (Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1174**z dnia 15 lipca 2016 r.****w sprawie warunków pozwolenia na produkt biobójczy zawierający difenakum, zgłoszonych przez Hiszpanię zgodnie z art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4380)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2013 r. przedsiębiorstwo Will Kill S.A. („wnioskodawca”) przedłożyło Francji („zainteresowane państwo członkowskie”) kompletny wniosek o wzajemne uznanie pozwolenia udzielonego przez Hiszpanię („państwo członkowskie odniesienia”) w odniesieniu do produktu biobójczego stosowanego w formie płynnej jako rodentycyd zawierający substancję czynną difenakum („kwestionowany produkt”).
- (2) Państwo członkowskie odniesienia udzieliło pozwolenia na stosowanie kwestionowanego produktu do zwalczania myszy i szczurów z gatunku *Rattus norvegicus* („szczury”) w pomieszczeniach oraz w budynkach i wokół nich przez użytkowników profesjonalnych, a na wolnym powietrzu jedynie przez przeszkolonych użytkowników profesjonalnych. Kwestionowany produkt jest dostarczany w butelkach jednorazowych wraz z aplikatorem w kulce i w formie pułapki z przynętą („urządzenie”) w celu zapobiegania zatruciu pierwotnemu i wtórnemu. Po użyciu całe urządzenie należy usunąć, aby uniknąć narażenia użytkownika.
- (3) Na podstawie art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zainteresowane państwo członkowskie skierowało pewne kwestie sporne do grupy koordynacyjnej, twierdząc, że kwestionowany produkt nie spełnia warunków określonych w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (i), (iii) i (iv) tego rozporządzenia.
- (4) Sekretariat grupy koordynacyjnej poprosił pozostałe państwa członkowskie i wnioskodawcę o przedstawienie uwag na piśmie na temat tych kwestii. Uwagi przedłożyli: Austria, Francja, Niemcy, Włochy, Niderlandy, Norwegia, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Zjednoczone Królestwo oraz wnioskodawca. Wskazane kwestie sporne zostały omówione przez organy państw członkowskich właściwe do spraw produktów biobójczych na posiedzeniach grupy koordynacyjnej w dniach 23 stycznia i 17 marca 2015 r.
- (5) Na podstawie art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w dniu 30 czerwca 2015 r. państwo członkowskie odniesienia przedłożyło Komisji szczegółowe zestawienie kwestii, co do których państwa członkowskie nie były w stanie osiągnąć porozumienia, oraz przyczyny różnicy zdań. Kopię tego zestawienia przekazano także zainteresowanym państwom członkowskim oraz wnioskodawcy.
- (6) Nierozstrzygnięte zastrzeżenia skierowane do Komisji dotyczyły skuteczności kwestionowanego produktu w zwalczaniu szczurów i myszy, która nie została w wystarczającym stopniu wykazana wynikami dobrze udokumentowanych badań terenowych; skuteczności w państwach członkowskich o klimacie wilgotnym, która może ulec zmniejszeniu w związku z ułatwionym dostępem zwalczanych organizmów do wody; skuteczności urządzenia jako środka zmniejszającego ryzyko w celu uniknięcia wymywania; oraz niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia użytkowników podczas czyszczenia pułapek z przynętą.
- (7) Na podstawie pkt 12 załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 r. państwo członkowskie odniesienia uznało kwestionowany produkt za wystarczająco skuteczny na podstawie danych uzyskanych podczas badania terenowego przy użyciu prototypu urządzenia oraz na podstawie opinii swoich ekspertów. Opinia ta jest jednak uzależniona od przedłożenia danych terenowych potwierdzających te ustalenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

- (8) Państwo członkowskie odniesienia stwierdziło, że wyniki badań terenowych przedłożone przez wnioskodawcę potwierdzają dopuszczalny poziom skuteczności zgodnie z kryteriami określonymi w wytycznych UE w sprawie oceny skuteczności rodentycydów⁽¹⁾.
- (9) Jeśli chodzi o skuteczność w klimacie wilgotnym, stosowanie produktu wewnątrz pomieszczeń na obszarach, w których gryzonie mają dostęp do dużej ilości pożywienia lub paszy, nie różni się w istotny sposób w poszczególnych państwach członkowskich. Jeśli chodzi o stosowanie w budynkach i wokół nich oraz na otwartym powietrzu, pozwolenie na produkt obejmuje już warunek stosowania produktu wyłącznie w sytuacjach, gdy dostęp do wody jest utrudniony. Ponieważ produkt okazał się wystarczająco skuteczny w badaniach terenowych na obszarach o pełnym dostępie do wody, pozwolenie na produkt nie powinno podlegać żadnym ograniczeniom ze względu na szczególne warunki pogodowe.
- (10) Państwo członkowskie odniesienia uznało urządzenie za odpowiedni środek zmniejszający ryzyko służący zapobieganiu wyciekom oraz zatruciom pierwotnym i wtórnym w porównaniu do stosowania kwestionowanego produktu w otwartych pojemnikach. Wniosek ten został potwierdzony w badaniach terenowych, kiedy to wycieki wystąpiły tylko dwukrotnie – w wyniku wypadku z udziałem maszyn rolniczych oraz wandalizmu. W celu ograniczenia w miarę możliwości przypadkowego wycieku pozwolenie na produkt powinno zawierać dodatkowe instrukcje użytkowania, dotyczące np. mocowania pułapki z przynętą do podłoża i zawierające zalecenie, aby w razie przypadkowego wycieku pułapkę z przynętą unieszkodliwić jako odpad niebezpieczny.
- (11) Państwo członkowskie odniesienia oceniło zagrożenie dla zdrowia użytkowników produktu, stosując model opracowany dla przynęt w postaci stałej i przy użyciu bardzo zachowawczych parametrów zgodnie z najbardziej pesymistycznym scenariuszem. Ponieważ zidentyfikowano niedopuszczalne ryzyko dla użytkownika, wprowadzony został środek zmniejszający ryzyko polegający na tym, że urządzenie ma zostać unieszkodliwione po użyciu, aby uniknąć potencjalnego narażenia podczas czyszczenia pułapek z przynętą.
- (12) W pozwoleniu na produkt dokonano uzgodnionych zmian na podstawie ponownego wyliczenia ryzyka dla zdrowia ludzi związanego z narażeniem na kwestionowany produkt w oparciu o specyficzne dla produktu badania wchłaniania przez skórę i nowe parametry uzyskane przez wnioskodawcę na podstawie rzeczywistego stosowania kwestionowanego produktu (np. liczby rozprysków, na jakie użytkownik może być narażony, jak również wielkości rozpryskiwanych kropli).
- (13) Ze względu na ryzyko przypadkowego rozprysku w pozwoleniu należy uwzględnić dodatkowe środki zmniejszające ryzyko. Środki te powinny obejmować wymóg stosowania produktu wyłącznie przez przeszkolonych użytkowników zawodowych oraz używania przez nich rękawic ochronnych. Z uwagi na to, że od przeszkolonych użytkowników zawodowych można oczekiwać ścisłego stosowania instrukcji użytkowania, kwestionowany produkt powinien być bezpieczny dla tej kategorii użytkowników w proponowanych warunkach.
- (14) Aby uniknąć niepotrzebnych odpadów z tworzyw sztucznych, z pozwolenia należy usunąć obecnie obowiązujący wymóg dostarczania produktu i aplikatora w kulce wraz z pułapką z przynętą jako pojedynczego urządzenia oraz unieszkodliwiania po użyciu całego urządzenia, w tym pułapki z przynętą.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do produktu o numerze ES-0000196-0000 zgodnie z rejestrem produktów biobójczych.

Artykuł 2

1. Produkt spełnia kryteria ustanowione w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

⁽¹⁾ Zob. Uwagi techniczne do wytycznych dotyczących oceny produktów. Dodatki do rozdziału 7. Typ produktu 14: Ocena skuteczności produktów biobójczych stosowanych jako rodentycydy, dostępna na stronie internetowej: http://echa.europa.eu/documents/10162/16960215/bpd_guid_revised_appendix_chapter_7_pt14_2009_en.pdf

2. Z pozwolenia na produkt usuwa się warunek stosowania produktu wyłącznie w sytuacjach, gdy dostęp do wody jest utrudniony.

Artykuł 3

1. Jediną kategorią użytkowników przewidzianą w zastosowaniach objętych pozwoleniem na produkt są przeszkoleni użytkownicy zawodowi.
2. Pozwolenie na produkt obejmuje następujące środki zmniejszające ryzyko: „Podczas kontaktu z produktem należy nosić rękawice ochronne odporne chemicznie (posiadacz pozwolenia w informacji o produkcie określa materiał, z którego mają być wykonane rękawice)”.
3. Z pozwolenia na produkt usuwa się wymóg dostarczenia produktu oraz aplikatora w kulce wraz z pułapką z przynętą jako pojedynczego urządzenia oraz unieszkodliwiania pułapki z przynętą jako części całego urządzenia po zastosowaniu produktu.
4. Zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, 2 i 3 produkt spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 4

1. W pozwoleniu na produkt podaje się następujące instrukcje użytkowania:
 - „Przymocować pułpkę z przynętą do podłoża”,
 - „W razie przypadkowego wycieku płynu unieszkodliwić pułpkę z przynętą jako odpad niebezpieczny”.
2. Zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 produkt spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1175**z dnia 15 lipca 2016 r.****w sprawie warunków pozwolenia na produkt biobójczy zawierający spinosad zgłoszonych przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4385)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 czerwca 2015 r. przedsiębiorstwo Scotts Celaflor GmbH („wnioskodawca”) przedłożyło organom Niemiec („zainteresowane państwo członkowskie”) kompletny wniosek o wzajemne uznanie pozwolenia udzielonego przez Zjednoczone Królestwo („państwo członkowskie odniesienia”) na środek owadobójczy zawierający substancję czynną spinosad w postaci granulowanego preparatu w przynęcie, stosowany bezpośrednio lub po rozpuszczeniu jako ciecz do zraszania („kwestionowany produkt”).
- (2) W dniu 23 kwietnia 2015 r. państwo członkowskie odniesienia udzieliło pozwolenia na kwestionowany produkt do powszechnego użycia w celu zwalczania mrówek na zewnątrz poprzez bezpośrednie stosowanie na ich gniazda. Pozwolenie zostało następnie wzajemnie uznane przez Irlandię.
- (3) Zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w dniu 26 października 2015 r. zainteresowane państwo członkowskie skierowało kwestię sporną do grupy koordynacyjnej, twierdząc, że kwestionowany produkt nie spełnia warunków określonych w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Zainteresowane państwo członkowskie uważa, że kwestionowany produkt nie spełnia wymogu określonego w pkt 66 załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, ponieważ stosunek PEC/PNEC dla gleby jest wyższy niż 1, w wyniku czego kwestionowany produkt stwarza niedopuszczalne ryzyko dla środowiska, aczkolwiek na bardzo małych obszarach i w bardzo krótkich okresach.
- (5) Sekretariat grupy koordynacyjnej poprosił pozostałe państwa członkowskie i wnioskodawcę o przedstawienie na piśmie uwag na temat tego wniosku. Uwagi przedstawili Belgia, Francja, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo oraz wnioskodawca. Sprawa ta była omawiana także przez organy państw członkowskich właściwe do spraw produktów biobójczych na posiedzeniach grupy koordynacyjnej w dniach 17 listopada 2015 r. i 20 stycznia 2016 r.
- (6) Ponieważ nie osiągnięto porozumienia w grupie koordynacyjnej, w dniu 5 lutego 2016 r. państwo członkowskie odniesienia przekazało Komisji szczegółowe zestawienie kwestii, co do których państwa członkowskie nie były w stanie osiągnąć porozumienia, oraz przyczyny różnicy zdań, zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Kopię tego zestawienia przekazano także zainteresowanym państwom członkowskim i wnioskodawcy.
- (7) Jeśli chodzi o nierozstrzygnięte zastrzeżenie skierowane do Komisji, pkt 66 załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 stanowi, że jeżeli wartość PEC/PNEC jest większa niż 1, organ oceniający powinien w każdym przypadku z osobna ustalić, jakie elementy lub środki ograniczające ryzyko należy uwzględnić, aby stwierdzić, czy produkt biobójczy jest zgodny z przepisami art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (iv).
- (8) Jak wynika z dyskusji w ramach grupy koordynacyjnej, wydaje się, że brakuje uzgodnionych unijnych wytycznych, które mogłyby pomóc organowi oceniającemu w dokonaniu takiego ustalenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

- (9) Z dyskusji tych wynika również, że wykryte niedopuszczalne ryzyko jest niewielkie ze względu na sposób użycia produktu, który jest stosowany tylko na niewielkich obszarach (np. gniazdach mrówek) i powinien ulegać rozkładowi w krótkim czasie, tak aby gatunki niebędące przedmiotem zwalczania mogły ponownie skolonizować obszar poddany działaniu produktu.
- (10) W związku z brakiem uzgodnionych unijnych wytycznych wniosek państwa członkowskiego odniesienia oparto na dostępnych informacjach oraz na opinii ekspertów tego państwa zgodnie z pkt 12 załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (11) W tym kontekście i zanim takie uzgodnione wytyczne zostaną formalnie przyjęte, wniosek wyciągnięty przez państwo członkowskie odniesienia na temat kwestii spornej uznaje się za opinię obowiązującą do czasu odnowienia pozwolenia na produkt.
- (12) Z dyskusji na forum grupy koordynacyjnej wynika również, że obecne warunki pozwolenia na produkt powinny lepiej określać zakres stosowania kwestionowanego produktu i powinny zawierać informacje na temat jego stosowania. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w tych warunkach.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do produktu o numerze UK-0008829-0000 zgodnie z rejestrem produktów biobójczych.

Artykuł 2

Produkt spełnia kryteria ustanowione w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 3

1. Do zakresu stosowania w pozwoleniu na produkt wprowadza się następujące zmiany: „Do użytku na zewnątrz (wyłącznie do bezpośredniego stosowania na gniazda mrówek w pobliżu budynków mieszkalnych)”.

2. Zdanie „Wyłącznie do bezpośredniego stosowania na gniazda” wymienione w pozwoleniu na produkt – zarówno jako instrukcja użytkowania, jak i jako środek zmniejszający ryzyko – otrzymuje brzmienie: „Produkt biobójczy do bezpośredniego stosowania wyłącznie na gniazda mrówek. Nie rozsypywać suchych granulek ani nie rozlewać cieczy na twarde powierzchnie lub nieosłoniętą glebę w miejscach, gdzie przebiegają trasy mrówek”.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1176**z dnia 18 lipca 2016 r.****kończąca częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 430/2013 ⁽²⁾ nałożono środki antydumpingowe na niektóre gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajlandii w następstwie dochodzenia zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”).
- (2) W dniu 25 listopada 2015 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła częściowy przegląd okresowy w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z ChRL i Tajlandii na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (3) Komisja wszczęła przegląd dotyczący ChRL w następstwie wniosku złożonego w dniu 2 marca 2015 r. przez Metpro Limited („wnioskodawca”), importera niektórych typów gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, w odniesieniu do przywozu z ChRL. Wnioskodawca zwrócił się o przegląd w celu ustalenia, czy łączniki kablowych rur osłonowych (kolanka, łuki i w kształcie litery T) o standardowym skoku gwintu metrycznego 1,5 mm według ISO BS3643 (produkt do potencjalnego wyłączenia) powinny zostać wyłączone z zakresu produktu objętego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 430/2013. Ponieważ środki obowiązują również w odniesieniu do przywozu z Tajlandii, Komisja z własnej inicjatywy podjęła też decyzję o wszczęciu przeglądu dotyczącego przywozu z Tajlandii. Wniosek zawierał wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu.
- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w przeglądzie. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i Tajlandii oraz władze ChRL i Tajlandii, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenie, o wszczęciu przeglądu i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

2. WYCOFANIE WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE PRZEGŁĄDU I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (6) W piśmie z dnia 5 kwietnia 2016 r. skierowanym do Komisji skarżący wycofał swój wniosek o przeprowadzenie przeglądu.
- (7) Zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w przypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przegląd może zostać zakończony, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierające cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykające postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. L 129 z 14.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii (Dz.U. C 392 z 25.11.2015, s. 14) i sprostowanie do zawiadomienia o wszczęciu (Dz.U. C 52 z 11.2.2016, s. 27).

- (8) Komisja uznała, że przegląd powinien zostać zakończony w odniesieniu do ChRL, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, iż takie zakończenie nie leżałoby w interesie Unii.
- (9) W odniesieniu do Tajlandii, żadne ze znanych przedsiębiorstw, z którymi się skontaktowano, ani władze Tajlandii nie przekazały żadnych informacji istotnych dla dochodzenia w odniesieniu do produktu do potencjalnego wyłączenia, które pozwoliłyby na przeprowadzenie przeglądu. Żaden ze znanych importerów, z którymi się skontaktowano, nie zgłosił żadnego przywozu z Tajlandii produktu do potencjalnego wyłączenia. Dochodzenie nie ujawniło żadnych innych istotnych informacji, które mogłyby stanowić podstawę do przeprowadzenia przeglądu zakresu produktu.
- (10) Ponieważ skarżący wycofał swój wniosek w odniesieniu do ChRL i ponieważ nie ma dalszych istotnych informacji w odniesieniu do Tajlandii, należy zakończyć przegląd z urzędu w odniesieniu do Tajlandii zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag.
- (12) Komisja stwierdza niniejszym, że częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii, powinien zostać zakończony.
- (13) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, z wyłączeniem elementów podstawowych łączników zaciskowych wykorzystujących gwinty metryczne ISO DIN 13 oraz okrągłych skrzynek przyłączowych z żeliwa ciągliwego bez pokrywy, obecnie objętych kodem CN ex 7307 19 10 (kod TARIC 7307 19 10 10) zostaje zakończony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

[illegible]

powinno być:

„Tabela 5.1a

Odporność ogniowa przegród oddzielających przyległe pomieszczenia

Pomieszczenia		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Posterunki dowodzenia	(1)	A-0 ^c	A-0	A-60	A-0	A-15	A-60	A-15	A-60	A-60	*	A-60
Korytarze	(2)		C ^c	B-0 ^c	A-0 ^a B-0 ^c	B-0 ^c	A-60	A-0	A-0	A-15 A-0 ^d	*	A-30
Pomieszczenia mieszkalne	(3)			C ^c	A-0 ^a B-0 ^c	B-0 ^c	A-60	A-0	A-0	A-15 A-0 ^d	*	A-30 A-0 ^d
Klatki schodowe	(4)				A-0 ^a B-0 ^c	A-0 ^a B-0 ^c	A-60	A-0	A-0	A-15 A-0 ^d	*	A-30
Pomieszczenia służbowe (o małym zagrożeniu pożarowym)	(5)					C ^c	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-0
Przedziały maszynowe kategorii A	(6)						*	A-0	A-0	A-60	*	A-60
Inne przedziały maszynowe	(7)							A-0 ^b	A-0	A-0	*	A-0
Pomieszczenia ładunkowe	(8)								*	A-0	*	A-0
Pomieszczenia służbowe (o dużym zagrożeniu pożarowym)	(9)									A-0 ^b	*	A-30
Pokłady otwarte	(10)											A-0
Pomieszczenia kategorii specjalnej	(11)											A-30 ^e

Strona 56, tabela 5.2a w pkt 2 lit. i) załącznika zmieniającego załącznik I do dyrektywy 2009/45/WE:

zamiast:

„Tabela 5.2a

Odporność ogniowa pokładów oddzielających przyległe pomieszczenia

Pomieszczenie pod ↓	Pomieszczenie → nad	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Posterunki dowodzenia	(1)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-60
Korytarze	(2)	A-0	*	*	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30

Pomieszczenie pod ↓	Pomie- szczenie → nad	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Pomieszczenia mieszkalne	(3)	A-60	A-0	*	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30 A-0 ^d
Klatki schodowe	(4)	A-0	A-0	A-0	*	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30
Pomieszczenia służbowe (o małym zagrożeniu pożarowym)	(5)	A-15	A-0	A-0	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-0
Przedziały maszynowe kategorii A	(6)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	*	A-60 ^f	A-30	A-60	*	A-60
Inne przedziały maszynowe	(7)	A-15	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	*	A-0	A-0	*	A-0
Pomieszczenia ładunkowe	(8)	A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	*	A-0	*	A-0
Pomieszczenia służbowe (o dużym zagrożeniu pożarowym)	(9)	A-60	A-30 A-0 ^d	A-30 A-0 ^d	A-30 A-0 ^d	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30
Pokłady otwarte	(10)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	—	A-0
Pomieszczenia kategorii specjalnej lub pomieszczenia ro-ro	(11)	A-60	A-30	A-30 A-0 ^d	A-30	A-0	A-60	A-0	A-0	A-30	A-0	A-30 ^o

powinno być:

„Tabela 5.2a

Odporność ogniowa pokładów oddzielających przyległe pomieszczenia

Pomieszczenie Pod ↓ Pomieszczenie Nad→		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Posterunki dowodzenia	(1)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-60
Korytarze	(2)	A-0	*	*	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30
Pomieszczenia mieszkalne	(3)	A-60	A-0	*	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30 A-0 ^d
Klatki schodowe	(4)	A-0	A-0	A-0	*	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30
Pomieszczenia służbowe (o małym zagrożeniu pożarowym)	(5)	A-15	A-0	A-0	A-0	*	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-0

Pomieszczenie Pod ↓ Pomieszczenie Nad→		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Przedziały maszynowe kategorii A	(6)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	*	A-60 ^f	A-30	A-60	*	A-60
Inne przedziały maszynowe	(7)	A-15	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	*	A-0	A-0	*	A-0
Pomieszczenia ładunkowe	(8)	A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	*	A-0	*	A-0
Pomieszczenia służbowe (o dużym zagrożeniu pożarowym)	(9)	A-60	A-30 A-0 ^d	A-30 A-0 ^d	A-30 A-0 ^d	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	*	A-30
Pokłady otwarte	(10)	*	*	*	*	*	*	*	*	*	—	A-0
Pomieszczenia kategorii specjalnej	(11)	A-60	A-30	A-30 A-0 ^d	A-30	A-0	A-60	A-0	A-0	A-30	A-0	A-30 ^o

Strona 61, w pkt 2 lit. l) załącznika, dotyczącym pkt 7 zasady 9a w załączniku I do dyrektywy 2009/45/WE:

zamiast: „7 Systemy wentylacji dla pralni na statkach pasażerskich przewożących więcej niż 36 pasażerów

Kanały wyciągowe z pralni i suszarni stanowiących pomieszczenia kategorii 13, jak określono w prawie II-2/B/.2.2, są wyposażone w:”,

powinno być: „7 Systemy wentylacji dla pralni na statkach pasażerskich przewożących więcej niż 36 pasażerów

Kanały wyciągowe z pralni i suszarni stanowiących pomieszczenia kategorii 13, jak określono w prawie II-2/B/4.2.2, są wyposażone w:”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL